

เลียฮันนา

A photograph of a woman with a white headscarf and a yellow top, looking down at a baby in a hospital bed. The scene is dimly lit, with light coming from the side, creating a soft, intimate atmosphere. The woman's expression is one of care and concern.

เราทำตาม
พระเยซูคริสต์
หน้า 16, 22, 28

เหตุใดเราจึงต้องมีศาสนา
ในระเบียบองค์กร หน้า 44

ฉันจะหายเจ็บปวด
ได้อย่างไร หน้า 46

เล่นต่อ! . . . หรือเลิกเล่น
หน้า 70



“ความอ่อนน้อม
ถ่อมตนเป็น
ดินดีทำให้ความ
เข้มแข็งทาง
วิญญาณเติบโต
และออกผล
เป็นการตลใจ
ให้รู้สิ่งที่ควรทำ”

เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี.
สก็อตต์ แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง,
“วิธีได้รับการเปิดเผยและ
การตลใจในชีวิตส่วนตัว
ของท่าน,” เลียโฮนา,
พ.ศ. 2012, 45.



ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: คำแนะนำสำหรับคนที่ไม่กล้าเผยแผ่ศาสนา โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
- 8 ข่าวเยี่ยมสอน: เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายสตรีกำลังให้ความช่วยเหลือหลังเกิดแผ่นดินไหวปี 2010 ในเฮติ, โดย เจฟฟรีย์ ดี. ออลเรด และ ไมค์ เทอร์รี่ © Deseret News
 ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย ฮาเวิร์ด คอลเลดจ์ © IRI
 ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย รอยซ์ แบร์ © Flickr/Getty Images



บทความพิเศษ

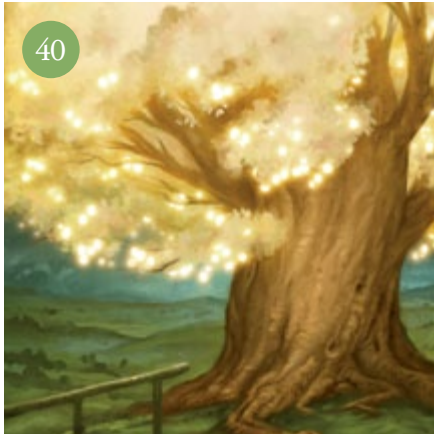
- 16 ความซื่อสัตย์สุจริต: รากฐานของชีวิตเฉกเช่นพระคริสต์ โดย เอิลเดอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์
หลักธรรมเจ็ดประการนี้จะคลอใจเราให้สร้างความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอุปนิสัยพื้นฐานในชีวิตส่วนตัว
- 22 ความเป็นสานุศิษย์ทุกเวลา ในทุกสิ่ง ในทุกแห่ง โดย เมลิสซา เมอร์ริลล์
สมาชิกทุกคนแบ่งปันสิ่งที่เรียนรู้จาก “การทดลองความเป็นสานุศิษย์”
- 28 สร้างสมดุลสัจธรรมกับขันติธรรม โดย เอิลเดอร์ดัลลิน เอช. ไอคส์
เราต้องยืนหยัดเพื่อความจริง แม้ขณะที่เราใช้ขันติธรรมและเคารพความเชื่อ กับความคิดที่แตกต่างจากเรา

ปกิณกะ

- 9 การสอน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: ความบันเทิงและสื่อ
- 10 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่ เดือนตุลาคม
- 13 บ้านเรา ครอบครัวเรา: คำขอโทษของคุณพ่อ โดย เดวิด อิกซัน
- 14 สิ่งที่เราเชื่อ: บัพติศมาจำเป็นต่อความรอดของเรา
- 36 เสียงวิสุทธิชน
- 76 ข่าวศาสนจักร
- 79 แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: ระลึกถึงพระองค์ในวันสะบาโต โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส

คนหนุ่มสาว

40



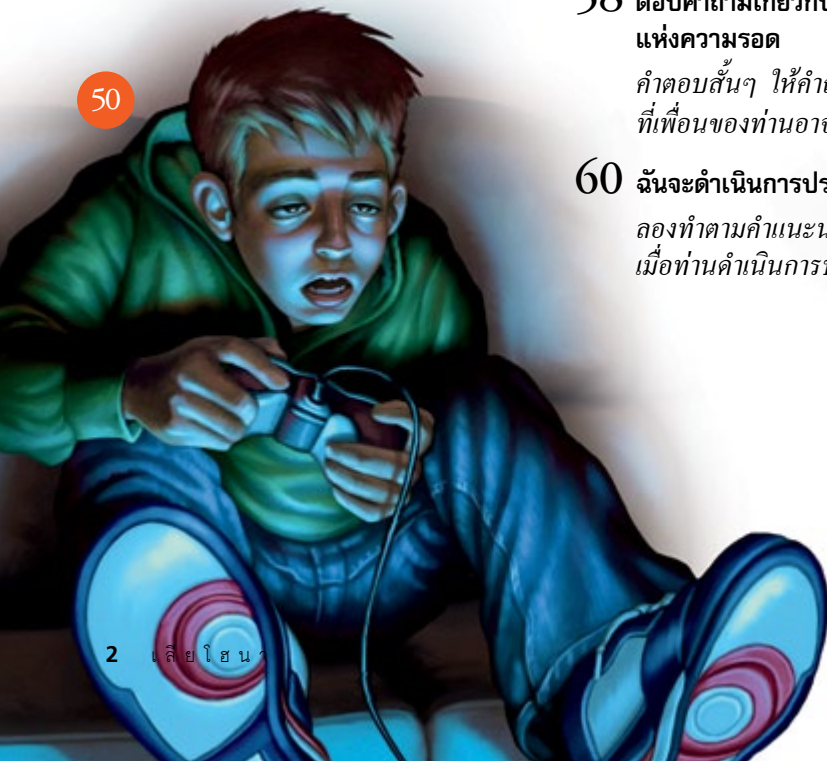
40 มาตรฐานสำหรับทุกฤดูกาล
โดย ลอรี ฟูลเลอร์

ท่านทำอะไรเมื่อเผชิญกับสิ่งที่
ดูเหมือนจะเป็นพื้นที่สีเทา
ถูกและผิด หลักธรรมห้าข้อต่อไป
นี้จากพระคัมภีร์มอรมอนสามารถ
นำทางท่านได้



ดูว่าท่านจะหา
เลียวโฮนาที่ซ่อนอยู่
ในฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใบ้: ดูในท้องฟ้า

50



เยาวชน

44 เราต้องมีศาสนจักรของพระคริสต์
โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์

บางคนสงสัยว่าเหตุใดจึงต้องมีศาสนา
ในระเบียบของคักร เหตุผลมีห้าข้อ

46 คำถามและคำตอบ
เพื่อนคนหนึ่งของฉันทำให้ฉันเสีย
ความรู้สึกมาก ฉันรู้ว่าฉันควรจะให้
อภัย แต่นั่นจะหายเจ็บปวดได้อย่างไร

48 เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
ไฟพร้อม... กล้องพร้อม...
แอ็คชั่น!
โดย เอเดรียน โอซาว

50 ดิตวีดีโอเกม
สงวนนาม
เมื่อผมเริ่มขาดโบสถ์และไม่ศึกษา
พระคัมภีร์เพื่อจะได้เล่นวิดีโอเกม
ผมรู้ว่าผมต้องหาสมดุลอีกครั้ง

52 มุ่งเน้นคุณค่า
โดย เอ็ลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน
การพัฒนาคุณค่าแปดประการเหล่านี้
ในชีวิตจะช่วยให้ท่านเป็นอย่างที่
พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้
ท่านเป็น

56 ห้องสนทนา

58 ตอบคำถามเกี่ยวกับแผน
แห่งความรอด
คำตอบสั้นๆ ให้คำถามสี่ข้อ
ที่เพื่อนของท่านอาจมี

60 ฉันจะดำเนินการประชุมอย่างไร
ลองทำตามคำแนะนำนำเจ็ดประการนี้
เมื่อท่านดำเนินการประชุม

เด็ก



62

61 พยานพิเศษ: พระคัมภีร์จะช่วยฉัน
ได้อย่างไร
โดย เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์

62 สิ่งที่สำคัญจริง ๆ
โดย ชาร์ลอตต์ วูด วิลสัน
เมื่อเพื่อนที่โรงเรียนหัวเราะเยาะดิฉัน
คุณแม่สอนว่าความคิดเห็นของสอง
คนเท่านั้นที่สำคัญจริงๆ

64 หน้าที่ของหนู

65 ความพาหะ

66 นำปฐมวัยกลับบ้าน: แผ่นดินโลก
สร้างไว้ให้ลูก ๆ ของพระบิดา
บนสวรรค์

68 ความสวยงามรอบตัว
โดย มาริสซา วิตติสัน
ดูงานศิลปะและงานไม้แกะสลักที่
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
สร้างสรรค์สมัยเด็ก

70 กฎเกณฑ์เกี่ยวกับเรตติ้ง
โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้
อีธานจะทำอย่างไรเมื่อเซสเริ่มเล่น
วิดีโอเกมที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐาน
ของครอบครัวอีธาน

72 สำหรับเด็กเล็ก

81 ภาพศาสดาพยากรณ์:
บริคัม ยังก์

กุมภาพันธ์ 2013 ปีที่ 19 เล่มที่ 2
เลขีไฮนา 10782_425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เซนรีย์ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ตลสัน เอช. ไคส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด,
ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นิล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: เครก เอ. คาร์ดอน
ที่ปรึกษา: เซียน เอ็ม. โบเวิน, แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์,
คริสทอฟเฟิล โกลเดน จูเนียร์, แอนโธนี ดี. เพอร์กินส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนครอบครัวและสมาชิก:

วันเซนดี เอ. วอยน์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟฟี แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์

ผู้ช่วยฝ่ายสิ่งพิมพ์: เมลิสซา เซนเดโน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, เดวิด ดิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมททีวี ดี. ฟลิทตัน, มินดีอี ไรย์ ฟริตแมน,
ฮิวอี้ ลอว์สัน, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนีย์,
พอล แอนแดนเบิร์ก, จูเลีย วูดเบอร์รี่

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนต์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: เทตตี อาร์. ฟิเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, ซี. คิมบัลล์
บอทท์, โอมัส ไซลด์, เคอร์รี่ ลินน์ ซี. เซอร์วิน, คอสลัน อิงคัลลี,
เอริค พี. จอห์นเซน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, แบรด เทย์เลอร์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนเบเกอร์ อุณี

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คองนี่ โบว์ธอร์พ บริดจ์, ฮาเวิร์ด จี. บราวน์, จูลี เบิร์ดเพท,
ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, แคธลีน ฮาเวิร์ด, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน,
โทนี พิลเลอร์, กายส์ เทท แรฟเฟอร์ดี

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เครก เค. เซตจิวิค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: อีวาน ลาร์เซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ฉะลิม

เลขีไฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดย
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราค่าสมาชิก
ในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิก
ผ่านตัวแทนนิตยสารเลขีไฮนาของวอร์ด/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่:
ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101
ในการเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่าน ทางออนไลน์ที่ iahona.lds.org;
ทางอีเมลที่ iahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*,
Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150-0024, USA

เลขีไฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ
“เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า
บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก
เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน
กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี ลัตเวีย
ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชลล์ มอลโดเวีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส
โรมาเนีย รัสเซีย ฮาวาย สเปน สโลวีเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ดาฮิลี
ไทย ตองกา ยูเครน อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไป
ตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เลขีไฮนา* ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่
บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุ
ข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada:

February 2013 Vol. 37 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)

English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage
Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change
of address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by
phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

ออนไลน์เพิ่มเติม Liahona.lds.org



สำหรับผู้ใหญ่

สิ่งที่เราเชื่อ (หน้า 14) สอนหลักคำสอน
พื้นฐานในภาษาที่เข้าใจง่าย คำอธิบายง่ายๆ
อีกมากมายเกี่ยวกับหลักคำสอนและ
หลักธรรมมีออนไลน์ที่ lds.org/topics

สำหรับเยาวชน

ในหน้า 48 เอเดรียน โอชาว ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญสอนว่าเหตุใด
การเลือกสิ่งที่เราดูและฟังอย่างฉลาดจึงเป็น
เรื่องสำคัญ ท่านสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ
มาตรฐานสื่อและความบันเทิงได้ใน *เพื่อความ
เข้มแข็งของเยาวชน* ที่ youth.lds.org

ในหน้า 52 เอิลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน
แห่งโค้วรัมอัครสาวกสิบสองแสดงความเห็น
เกี่ยวกับคุณค่าทั้งแปดประการของเยาวชนหญิง
เยาวชนหญิงสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ
คุณค่าเหล่านั้นและทำความก้าวหน้าส่วนบุคคล
ทางออนไลน์ที่ PersonalProgress.lds.org

ในภาษาของท่าน

เลขีไฮนา และสื่ออื่นๆ ของศาสนจักร
มีหลายภาษาที่ www.languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การประชุม, 58
การประชุมใหญ่สามัญ, 10
การรักษาค่านิยมที่เปลี่ยนใจเลื่อมใส
ให้คงอยู่, 8
ขันติธรรม, 28
ครอบครัว, 13
คริสต์ศาสนา, 38, 44
ความจริง, 28
ความซื่อสัตย์สุจริต, 16, 52
ความสัมพันธ์ระหว่าง
ศาสนา, 28, 38
คุณค่า, 52
คุณค่าส่วนบุคคล, 52, 60
เคารพ, 28

งานเผยแผ่ศาสนา, 4
เชื้อเพลิง (การ), 40
ข้อสัตย์ (ความ), 36
เซมินารี, 56
ทำให้แข็งขัน (การ), 8
บัพติศมา, 14
แบบอย่าง, 4, 28, 36, 38, 39
ผูกมิตร (การ), 8
พระเยซูคริสต์, 22
พันธสัญญา, 14
พึ่งพาตนเอง (การ), 37
ภาษา, 13, 56
มาตรฐาน, 9, 13, 28, 39,
40, 48, 70

มิตรภาพ, 57
ซังกั, บริคัม, 81
ยืนยัน (การ), 14
เยี่ยมสอน (การ), 8
รับใช้ (การ), 22
ศึกษาพระคัมภีร์ (การ),
22, 56, 61
สร้าง (การ), 66, 68, 72
สอน (การ), 9
สละบาโด, 80
สละมอาหาร (การ), 37
สวนศิษย์ (ความเป็น), 22
สื่อ, 9, 13, 48, 50, 70
ให้อภัย (การ), 46



โดย ประธาน
ดีเทอร์ เอฟ.
ฮอร์ทตัน
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธานสูงสุด

คำแนะนำ สำหรับ คนที่ไม่กล้า เผยแพร่อำนาจ

ศาสนิกษย์ของพระเยซูคริสต์มีหน้าที่ต้องนำพระกิตติคุณของพระองค์ไปสู่ชาวโลกเสมอมา (ดูมาระโก 16:15-16) กระนั้นก็ตาม บางครั้งการเอ่ยปากพูดเรื่องศาสนาของเรากับคนรอบข้างก็เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก แม้สมาชิกบางคนของศาสนจักรจะมีพรสวรรค์โดยธรรมชาติในการพูดเรื่องศาสนากับผู้อื่น แต่หลายคนไม่ค่อยกล้าหรืออาจจะรู้สึกเคอะเขิน อึดอัด หรือแม้กระทั่งกลัวเมื่อต้องทำเช่นนั้น

เพื่อสนองเจตนารมณ์ดังกล่าว ข้าพเจ้ามีคำแนะนำสี่ข้อที่เราทำได้เพื่อทำตามงานมอบหมายของพระผู้ช่วยให้รอดให้ส่งสอนพระกิตติคุณ “แก่ชาวโลกถ้วนหน้า” (คพ. 58:64)

เป็นความสว่าง

ภาชิตประจำใจข้าพเจ้ามักจะมาจากนักบุญฟรานซิสแห่งอัสซีซีที่อ่านว่า “จงส่งสอนพระกิตติคุณตลอดเวลาและใช้คำพูดหากจำเป็น”¹ นัยยะในภาชิตนี้คือความเข้าใจว่าโอบวาทอันทรงพลังที่สุดมักไม่กล่าวออกมาเป็นคำพูด

เมื่อเรามีความซื่อสัตย์สุจริตและดำเนินชีวิตสอดคล้องกับมาตรฐานของเราอยู่เสมอ คนทั่วไปจะสังเกตเห็น เมื่อเราขายปิติและความสุข พวกเขาจึงสังเกตเห็น

ทุกคนต้องการมีความสุข เมื่อเราเหล่าสมาชิกศาสนจักรเผยแผ่แสงของพระกิตติคุณ คนทั่วไปจะเห็นความสุขของเราและรู้สึกได้ว่าความรักของพระผู้เป็นเจ้าเปี่ยมล้นในชีวิตเรา พวกเขาต้องการทราบว่าเพราะเหตุใด พวกเขาต้องการเข้าใจเคล็ดลับของเรา

สิ่งนั้นจึงใจพวกเขาให้ตั้งคำถามเช่น “ทำไมคุณมีความสุขขนาดนี้” หรือ “ทำไมคุณมีเจตคติที่ดีตลอดเวลา” แน่นอนว่าคำตอบของคำถามเหล่านี้นำไปสู่การสนทนาเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์อย่างแนบเนียน

เป็นคนชอบสนทนา

การหยิบยกเรื่องศาสนาขึ้นมาพูด—โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับมิตรสหายและคนที่เรารัก—ดูเหมือนจะน่ากลัวหรือทำหายน้อย ไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น การกล่าวถึงประสบการณ์ทางวิญญาณหรือพูดคุยเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักรในการสนทนาแบบสบายๆ จะเป็นเรื่องง่ายและสบายใจได้หากเราใช้ความกล้าและสามัญสำนึกสักเล็กน้อย

แอร์เรียตกรรยาข้าพเจ้าเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมในเรื่องนี้ เมื่อเราอยู่ในเยอรมนี เธอจะหาวิธีทำให้หัวข้อเกี่ยวกับศาสนจักรอยู่ในการสนทนากับเพื่อนๆ และคนรู้จัก ตัวอย่างเช่น เมื่อมีคนถามเธอเรื่องวันหยุดสุดสัปดาห์ เธอจะตอบว่า “วันอาทิตย์นี้เรามีประสบการณ์ที่น่าประทับใจในโบสถ์ของเรา! เยวชนหญิงอายุ 16 ปีพูดได้ดีมากต่อหน้าคน 200 คนในที่ประชุมของเราเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตให้สะอาด” หรือ “ฉันได้ยินมาว่าหญิงวัย 90 ถักผ้าหมกว่า 500 ผืนมอบให้โครงการมนุษยธรรมของศาสนจักรเราเพื่อส่งไปให้คนยากไร้ทั่วโลก”

โดยปกติคนที่ได้ยินเรื่องนี้จะอยากรู้มากขึ้น พวกเขาซักถามและนั่นนำไปสู่โอกาสพูดคุยเกี่ยวกับพระกิตติคุณอย่างเป็นทางการ มันใจ และไม่กดดันใคร



การสอนจาก ข่าวสารนี้

วิธีสอนที่ได้ผลวิธีหนึ่งคือ “กระตุ้นให้คนที่ท่านสอนตั้ง... เป้าหมายซึ่งจะช่วยให้เขาดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่สอนไปแล้ว” (*ไม่มีการเรียกโดยยิ่งใหญ่ว่าการสอน* [1999], 159) ท่านอาจเชื่อเชิญคนที่ท่านสอนให้ตั้งเป้าหมายร่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าจะแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นในเดือนนี้ บิดามารดาสามารถสนทนาวิธีต่างๆ ที่เด็กเล็กจะช่วยได้ ท่านอาจช่วยให้สมาชิกครอบครัวระดมความคิดหรือแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับการหยิบยกพระกิตติคุณขึ้นมาพูดในการสนทนาปกติและนึกถึงกิจกรรมศาสนจักรที่จะมาถึงซึ่งพวกเขาจะชวนเพื่อนมาได้

เนื่องจากนวัตกรรมอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ ปัจจุบันการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ในเชิงสนทนาจึงง่ายกว่าแต่ก่อน ขอเพียงให้เรามีความกล้าที่จะทำเช่นนั้น

เปี่ยมด้วยเมตตาคุณ

น่าเสียดายที่เราไม่พอใจง่ายมาก บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราได้เถียง ดูถูก และประณาม เมื่อเราโกรธหยาบคาย หรือทำร้ายจิตใจผู้อื่น สิ่งสุดท้ายที่พวกเขาต้องการคือเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับเรา เราไม่ทราบหรือว่ามีกี่คนแล้วที่ละทิ้งศาสนจักรหรือไม่เข้าร่วมเพราะมีคนพูดบางอย่างทำร้ายจิตใจหรือทำให้พวกเขาขุ่นเคือง

มีพฤติกรรมหยาบคายมากมายเหลือเกินในโลกทุกวันนี้ เพราะสภาวะนิรนามในอินเทอร์เน็ต การใช้งานจากบับจ้วงหรือเสียดสีทางออนไลน์จึงทำได้ง่ายกว่าเดิม เราผู้เป็นศาสนิกชนที่เปี่ยมด้วยความหวังของพระคริสต์ผู้ทรงสุภาพอ่อนโยนไม่ควรมีมาตรฐานสูงกว่าและโอบอ้อมอารีมากกว่านั้นหรือ พระคัมภีร์สอนว่า “จงให้ถ้อยคำของท่านทั้งหลายประกอบด้วยเมตตาคุณเสมอ ปรงด้วยเกลือให้มีรส เพื่อท่านจะได้รู้ว่าควรจะตอบแต่ละคนอย่างไร” (โคโลสี 4:6)

ข้าพเจ้าชอบแนวคิดที่ว่าคำพูดของเราต้องแจ่มใสเหมือนท้องฟ้าใสสว่างและเปี่ยมด้วยเมตตาคุณ ท่านนึกภาพออกหรือไม่ว่าครอบครัว วอร์ด ประชาชาติ และแม้แต่โลกจะเป็นอย่างไรหากเราสามารถนำหลักธรรมเรียบง่ายนี้มาใช้

เปี่ยมด้วยศรัทธา

บางครั้งเรารับเอาความดีความชอบหรือคำตำหนิติเตียนมาไว้กับตัวเรามากเกินไปเมื่อพูดถึงการที่ผู้อื่นยอมรับพระกิตติคุณ เป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องจดจำว่าพระเจ้าไม่ทรงคาดหวังให้เราทำให้คนอื่นเปลี่ยนใจเลื่อมใส

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสไม่ได้เกิดขึ้นผ่านคำพูดของเราแต่ผ่านความช่วยเหลือจากสวรรค์ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ บางครั้งเพียงประจักษ์พยาน

หรือประสบการณ์ของเราประโยคเดียวก็ทำให้ใจอ่อนลงได้หรือเปิดประตูอันจะสามารถนำผู้อื่นมาประสบการณ์จริงอันสูงค่าผ่านการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ

ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) กล่าวว่าท่านรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงเมื่อท่าน “เห็นชายผู้หนึ่งซึ่งไม่มีวาทคิลป์หรือทักษะในการพูดต่อหน้าสาธารณชนกล่าวได้แต่เพียงว่า ‘ข้าพเจ้ารู้โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง โจเซฟ สมิทคือศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า’” ประธานยังก์กล่าวว่าเมื่อท่านได้ยินประจักษ์พยานที่อ่อนน้อมดังกล่าว “พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเกิดจากชายผู้นั้นทำให้ความเข้าใจของข้าพเจ้าสว่าง ความสว่างและรัศมีภาพรวมทั้งเรื่องราวของความเปิดเผยต่อข้าพเจ้า”²

พี่น้องทั้งหลาย จงมีศรัทธา พระเจ้าทรงสามารถขยายคำที่ท่านพูดและทำให้มีอำนาจภาพ พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงขอให้ท่านทำให้คนอื่นเปลี่ยนใจเลื่อมใสแต่ทรงขอให้เอ่ยปาก งานของการทำให้เปลี่ยนใจเลื่อมใสไม่ใช่หน้าที่ของท่าน—แต่เป็นของคนที่ได้ยินได้ฟังและของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

สมาชิกทุกคนเป็นผู้สอนศาสนา

เพื่อนที่รักทั้งหลาย ปัจจุบันมีวิธีให้เราเอ่ยปากแบ่งปันข่าวอันนำชื่นชมยินดีแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์กับผู้อื่นมากกว่าเดิม มีวิธีให้ทุกคน—แม้ผู้ไม่กล้าเผยแผ่ศาสนา—มีส่วนร่วมในงานอันสำคัญยิ่งนี้ เราแต่ละคนสามารถหาวิธีใช้พรสวรรค์เฉพาะตัวและความสนใจเฉพาะด้านของเราเพื่อสนับสนุนงานอันสำคัญยิ่งของการทำให้โลกเต็มไปด้วยความสว่างและความจริง ขณะทำเช่นนั้นเราจะพบปิติที่มาถึงผู้เชื่อสัตย์และกล้าพอจะ “ยืนเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา” (โมไซยาห์ 18:9) ■

อ้างอิง

1. นิกบุญฟรานซิสแห่งอัสซีซี, ใน William Fay and Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* (1999), 22.
2. คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยัง (1997), 76.

แบ่งปันกับเพื่อน

โดย เอเดรียนา วาสเคซ

วันหนึ่งขณะศึกษาสำหรับชั้นเรียนเซมินารี ดิฉันมีความรู้สึกหนึ่งที่ชัดเจนและดีมาก ขณะกำลังอ่านบทเรียนสำหรับวันถัดไป ดิฉันเห็นหน้าเพื่อนคนหนึ่งจากโรงเรียนและมีความรู้สึกแรงกล้าว่าควรแบ่งปันประจักษ์พยานกับเธอ

แม้ความรู้สึกนี้จะชัดเจน แต่ดิฉันกลัว ดิฉันกังวลว่าเพื่อนจะไม่ยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะดูท่าทางเธอไม่เหมือนคนที่สนใจจะเข้าร่วมศาสนจักร

ดิฉันนึกถึงคำพูดของซิสเตอร์แมรีรี่ เอ็น. คุณในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญซึ่งทำทนายเราให้ขยับขึ้นแข็งและกล้าหาญ! ดิฉันอยากเป็นแบบนั้นด้วยเหตุนี้จึงเขียนจดหมายถึงเด็กสาวคนหนึ่ง โดยเป็นพยานถึงความจริงของศาสนจักรและความรักที่ดิฉันมีต่อพระคัมภีร์มอรมอน วันต่อมาดิฉันนำเอาพระคัมภีร์มอรมอนเล่มหนึ่ง



พร้อมจดหมายไปใส่กระเป๋าของเธอ

ยังความประหลาดใจแก่ดิฉันที่เพื่อนเปิดรับพระกิตติคุณง่ายมาก นับแต่วันนั้น เธอเล่าให้ดิฉันฟังว่าเธอเรียนรู้อะไรบ้างในการศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา ดิฉันแนะนำเธอให้รู้จักผู้สอนศาสนา เธอได้รับการยืนยันจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แท้จะทันทีว่าสิ่งที่เธอกำลังศึกษาเป็นความจริง ดิฉันกับผู้สอนศาสนาร้องให้ขณะเธอเล่าความรู้สึกให้เราฟัง ไม่นานเพื่อนของดิฉันก็รับบัพติศมา คุณพ่อคุณแม่ของเธอแปลกใจที่เห็นการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในตัวเอง

ดิฉันมีความสุขมากที่สามารถเอาชนะความกลัวและช่วยนำพระกิตติคุณเข้าไปในชีวิตเธอ

อ้างอิง

1. คู แมรีรี่ เอ็น, คุณ “จงอย่ายอมแพ้!” *เสียดิฉัน*, พ.ศ. 2010, 146–149.

เด็ก

ฉันเป็นแสงสว่างให้ผู้อื่นได้

ประธานอัครทูตอัครทูตกล่าวว่า เพื่อเป็นแสงสว่างให้ผู้อื่น คำพูดของเราควร “แจ่มใสเหมือนท้องฟ้าใสสว่างและเปี่ยมด้วยเมตตาคุณ” คำพูดของเราควรมีความสุขจริงใจ และอ่อนโยน ท่านจะทำหรือพูดอะไรได้บ้างเพื่อเป็นแสงสว่างให้ผู้อื่น ค้นหาข่าวสารที่ซ่อนไว้ในกรอบสี่เหลี่ยมด้านล่างโดยระบายสีดำในกรอบสี่เหลี่ยมที่พูดหรือทำสิ่งไม่ดีหรือทำร้ายจิตใจ

ท่านอาจจะเขียนสิ่งดีๆ ทำอย่างในบันทึกส่วนตัวที่ท่านตั้งใจว่าจะพูดกับสมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนๆ

“ขอบคุณ”	มีความสุข	เป็นผู้สร้างสันติ	“ฉันจะแบ่งให้เธอ”	สุภาพ
“ฉันขอโทษ”	โต้เถียง	“ดีใจที่ได้พบเธอ”	ทะเลาะ	“ฉันอยากช่วย”
“ได้โปรด”	มีเมตตา	“หลีกเลี่ยงให้พ้น”	“ฉันรักเธอ”	“ด้วยความยินดี”
โมโห	“ทำได้ดีมาก”	กล่าวคำชม	“เป็นเพื่อนกันนะ”	เฉยเมย
ช่วยคนอื่น	ดูหมิ่น	นินทา	ข่มขู่	อ่อนโยน

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน สนทนากับพี่น้องสตรีที่ทำงานเชื่อมความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lds.org

เปลี่ยนใจเลื่อมใส มาหาพระเจ้า

พี่น้องสตรีคนใหม่ของศาสนจักร— ทั้งเยาวชนหญิงที่เข้าสู่สมาคมสงเคราะห์ พี่น้องสตรีที่กลับมาแข่งขัน และผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่—ต้องได้รับการสนับสนุนและมิตรภาพจากผู้เยี่ยมสอน “การที่สมาชิกเข้ามาเกี่ยวข้องกับสำคัญยิ่งต่อการรักษาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสให้คงอยู่และนำสมาชิกที่แข่งขันน้อยกลับมาแข่งขันเต็มที่” เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง “จงมีวิสัยทัศน์ว่าสมาคมสงเคราะห์... สามารถเป็นแหล่งผูกมิตรที่มีประสิทธิภาพสูงสุด [แหล่งหนึ่ง] ที่เรามีในศาสนจักร จงหยิบยื่นไมตรีแต่เนิ่นๆ ต่อคนที่เรากำลังสอนและทำให้กลับมาแข่งขัน นำพวกเขาเข้ามาในศาสนจักรด้วยความรักผ่านองค์การของท่าน”¹

ในฐานะสมาชิกสมาคมสงเคราะห์ เราสามารถช่วยให้สมาชิกใหม่เรียนรู้แนวปฏิบัติพื้นฐานของศาสนจักร เช่น

- การเป็นผู้พูด
- การแสดงประจักษ์พยาน
- การรักษากฎแห่งการอดอาหาร
- การจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาคอื่นๆ
- การมีส่วนร่วมในงานประวัติครอบครัว
- การประกอบพิธีบัพติศมาและการยืนยันแทนบรรพชนผู้ล่วงลับ

“การทำให้สมาชิกใหม่รู้สึกสบายใจและอบอุ่นที่โบสถ์ต้องอาศัยเพื่อนที่ใส่ใจ”



เอ็ดเดอร์บัลลาร์ดกล่าว² เราทุกคนโดยเฉพาะผู้เยี่ยมสอน ต่างมีความรับผิดชอบสำคัญในการสร้างมิตรภาพกับสมาชิกใหม่อันเป็นวิธีช่วยให้พวกเขา “เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาหาพระเจ้า” อย่างมั่นคง (แอลมา 23:6)

จากพระคัมภีร์

2 ทิโมธี 3:19–20; โมโรไน 6:4

อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Members Are the Key,” *Liahona*, ก.ย. 2000, 18.
2. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, *Liahona*, ก.ย. 2000, 17.
3. กอร์ดอน บี. อิงค์ลี, “Every Convert Is Precious,” *Liahona*, ก.พ. 1999, 9.
4. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 97.

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์



จากประวัติของเรา

“ด้วยจำนวนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง” ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) กล่าว “เราจึงต้องพยายามหนักยิ่งกว่าเดิมเพื่อช่วยเหลือพวกเขาค้นหาหนทางของตน ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสทุกคนต้องการสามสิ่งคือ เพื่อน หน้าที่รับผิดชอบ และการบำรุงเลี้ยงด้วย “พระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้าเป็นเจ้า” (โมโรไน 6:4)”³

ผู้เยี่ยมสอนอยู่ในฐานะที่ต้องช่วยคนที่พวกเขาดูแล มิตรภาพมักเกิดขึ้นก่อน เช่นที่เกิดขึ้นกับสตรีสาวคนหนึ่งของสมาคมสงเคราะห์ที่เป็นผู้เยี่ยมสอนของสตรีสูงวัย พวกเขาค่อยๆ สร้างมิตรภาพจนทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่กันในโครงการทำความสะอาด พวกเขาออกกลายเป็นเพื่อนกัน และเมื่อพูดคุยกันเกี่ยวกับข่าวเยี่ยมสอน ต่างคนต่างได้รับการบำรุงเลี้ยงด้วย “พระวจนะอันประเสริฐของพระเจ้าเป็นเจ้า”

ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876–1972) กล่าวว่าสมาคมสงเคราะห์ “เป็นส่วนสำคัญยิ่งในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกและ... ช่วยให้สมาชิกที่ซื่อสัตย์ของสมาคมได้รับชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระบิดา”⁴

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันสวดอ้อนวอนให้คู่และขอให้พระวิญญาณทรงนำเราขณะดูแลช่วยเหลือพี่น้องสตรีหรือไม่

2. เราปรับใช้พี่น้องสตรีแต่ละคนที่เราดูแลด้วยวิธีใดเพื่อให้เธอรู้ว่าเราห่วงใยเธอจริงๆ

ความบันเทิงและสื่อ



สังคมเราเต็มไปด้วยสื่อที่เราต้องเลือก เราต้องระมัดระวังภาพและความคิดที่เรายอมให้เข้ามาในความนึกคิดของเรา เพราะ “อะไรก็ตามที่ [เรา] อ่าน ฟัง หรือ ดูล้วนมีผลต่อ [เรา]” (เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน [จูลสาร, 2011], หน้า 11) เอเดรียน โอซาว ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญเขียนเกี่ยวกับความบันเทิงและสื่อใน หน้า 48 ของฉบับนี้

“จำไว้ว่าในความเป็นจริงท่านอยู่ที่นั่นในชีวิตนี้เพื่อพัฒนาศรัทธา รับการทดสอบ เรียนรู้ และมีความสุข” เขาเขียน “ในฐานะสมาชิกศาสนจักรที่แท้จริงของพระคริสต์ ท่านมีอำนาจยิ่งใหญ่คอยช่วยท่าน ท่านมีอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คอยเตือนเมื่อสิ่งที่อยู่ตรงหน้าท่านไม่ถูกต้อง ท่านมีอำนาจแห่งสิทธิ์เสรีเช่นกัน ท่านจึงเลือกได้ว่าจะทำและไม่ทำอะไร”

คำแนะนำสำหรับสอนเยาวชน

- สนทนากับวัยรุ่นของท่านเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ท่านดูด้วยกันเป็นครอบครัว ฟังเพลงที่พวกเขา มี ใคร่ครวญด้วยกันว่าสื่อดังกล่าวเป็นไปตามมาตรฐานใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* หรือไม่อย่างไร
- เข้าไปที่ youth.lds.org และคลิก “For the Strength of Youth (เพื่อ

ความเข้มแข็งของเยาวชน)” ได้เมนู Youth ท่านจะพบวีดิทัศน์ ข้อพระคัมภีร์อ้างอิง รายการวิทยุ Mormon Channel คำถามและคำตอบ ตลอดจนบทความต่างๆ (ตัวอย่างเช่น “Getting Real”) รวมทั้งคำปราศรัยของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

- ท่านอาจจะจัดตั้งสรรคิ์ในครอบครัวเกี่ยวกับความสำคัญของการเลือกสื่อที่ดี (แหล่งข้อมูลที่ดีคือ เดวิด เอ. เบเดนาร์, “เรื่องดังที่เป็นจริง,” *เลียวไฮนา*, มิ.ย. 2010, หน้า 22–31.

คำแนะนำสำหรับเด็ก

ในเรื่อง “กฎเกณฑ์เกี่ยวกับเรตติ้ง” หน้า 68 อีธานรู้ว่าสื่อใดปลอดภัยสำหรับเขา เพราะครอบครัวเคยคุยกันเรื่องนี้แล้ว ท่านอาจจะอ่านบทความนี้กับลูกๆ และเริ่มการสนทนาของท่านโดยใช้คำถามเหล่านี้

- ใคร จะช่วยให้เราตัดสินใจได้ดีในเรื่องสื่อและความบันเทิง
- สื่อใด เหมาะจะให้เราดู อ่าน หรือฟัง
- เมื่อใด เหมาะจะใช้สื่อ
- ที่ใด เหมาะแก่การใช้สื่อ
- เหตุใด จึงสำคัญที่ต้องระวังเรื่องความบันเทิง

ท่านอาจจะทำคู่มือสื่อครอบครัวโดยนำกระดาษเปล่าหลายๆ แผ่นมาพับครึ่งแล้วเย็บเข้าด้วยกันเป็นสมุดเล่มเล็ก แต่

“หากมีสิ่งใดที่เป็นคุณธรรม, งดงาม, หรือกล่าวขวัญกันว่าเป็นดีหรือควรค่าแก่การสรรเสริญ, เราแสวงหาสิ่งเหล่านี้” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 13)

ละหน้าท่านอาจจะเขียนรูปแบบสื่อที่ใช้ในบ้าน ตามด้วยมาตรฐานครอบครัวและคำแนะนำของศาสนาดาวพยากรณ์ที่ใช้ได้กับสื่อ นั้น

นอกจากนี้ท่านอาจจะอ่าน “รีปิดแล้ว มาบอก” โดย แดเนี่ยล เคนนิงตัน (*เลียวไฮนา*, มิ.ย. 2011, 65) เพื่อช่วยท่านเริ่มบทสนทนาเกี่ยวกับการใช้สื่ออย่างเหมาะสม ■

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด: ... ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ

เรื่องเล่าจากการประชุมใหญ่

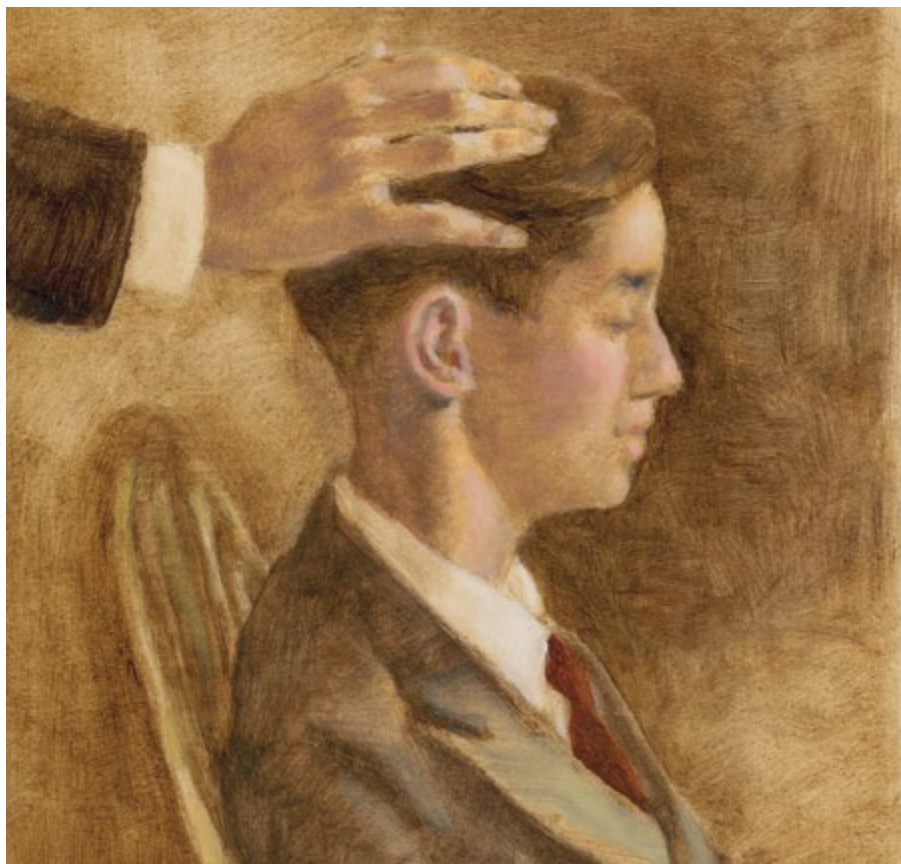
พระเจ้าเป็นเจ้าทรงทราบของประทานของเรา

สมัยที่ข้าพเจ้าเป็นมัคนายกวัย 12 ปี ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในนิวเจอร์ซีย์ ห่างออกไป 50 ไมล์ (80 กม.) จากนิวยอร์กซิตี้ ข้าพเจ้าฝันจะเป็นนักเบสบอลที่ยิ่งใหญ่ คุณพ่อตกลงจะพาข้าพเจ้าไปดูการแข่งขัน

ในสนามแยงกี้อันเก่าแก่เป็นประวัติศาสตร์ ในบรองซ์ ข้าพเจ้ายังจำได้ถึงการหวดไม้ของโจ ดิมเมกจิโอ ที่ทำโฮมรันไปยังที่นั่งตรงกลางสนามโดยมีคุณพ่อนั่งอยู่ข้างๆ ข้าพเจ้า นั่นเป็นครั้งเดียวที่เราไปชมการ

แข่งขันเบสบอลลีกสำคัญด้วยกัน

แต่อีกวันที่ได้อยู่กับคุณพ่อหล่อหลอมชีวิตข้าพเจ้าไปตลอดกาล ท่านพาข้าพเจ้าออกจากนิวเจอร์ซีย์ไปที่บ้านของผู้ประกาศพรที่ได้รับแต่งตั้งในซอลท์เลคซิตี ข้าพเจ้าไม่เคยพบชายคนนี้อีกมาก่อน คุณพ่อทิ้งข้าพเจ้าไว้หน้าประตู ผู้ประกาศพรพาข้าพเจ้าไปนั่ง วางมือบนศีรษะข้าพเจ้า และเปล่งเสียงให้พรอันเป็นของประทานจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าซึ่งรวมถึงการประกาศความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของใจข้าพเจ้า



คำสัญญาของ ศาสนพยากรณ์

“ข้าพเจ้าสัญญาได้ว่าท่านจะเป็นพรแก่ [ผู้อื่น] เพื่อช่วยให้พวกเขาระลึกถึงของประทานฝ่ายวิญญาณที่พวกเขาเกิดมาพร้อมกับสิ่งนั้น ทุกคนแตกต่างกันและเอื้อประโยชน์ได้แตกต่างกันไป ไม่มีใครถูกลิขิตมาให้ล้มเหลว”

ดู ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “จงช่วยพวกเขาเล็งให้สูง,” เลียโฮนา, พ.ย. 2012, 60.



เขากล่าวว่าข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ที่คนทั้งหลายกล่าวว่า “คนที่สร้างสันติก็เป็นสุข” [มัทธิว 5:9] ข้าพเจ้าแปลกใจมากที่คนแปลกหน้าโดยสิ้นเชิงสามารถรู้จักข้าพเจ้าจนข้าพเจ้าลืมหูลืมตามองห้องที่ปาฏิหาริย์เช่นนั้นเกิดขึ้น พรแห่งโอกาสเป็นไปได้อันทั้งหลายหล่อหลอมชีวิตข้าพเจ้า ชีวิตแต่งงาน และการรับใช้ฐานะปุโรหิตของข้าพเจ้า

จากประสบการณ์นั้นและสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น ข้าพเจ้าสามารถเป็นพยานว่า “เพราะคนทั้งปวงมิได้มีของประทานทุกอย่างให้แก่พวกเขา; เพราะมีของประทานหลายอย่าง, และแก่มนุษย์ทุกคนมีของประทานให้ไว้โดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า” (คพ. 46:11)

โดยที่พระเจ้าทรงเปิดเผยของประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงสามารถจดจำและเตรียมรับโอกาสในการใช้สิ่งนี้เป็นพรแก่คนที่ข้าพเจ้ารักและรับใช้

พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบของประทานของเรา ข้าพเจ้าทำทนายท่านและตนเองให้สวดอ้อนวอนเพื่อขอทราบของประทานที่เราได้รับ รู้วิธีพัฒนาสิ่งเหล่านี้ และจดจำโอกาสในการรับใช้ผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ให้เรา เห็นสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าท่านจะได้รับการดลใจที่จะช่วยผู้อื่นให้ค้นพบของประทานพิเศษที่พวกเขาได้รับจากพระผู้เป็นเจ้าเพื่อการรับใช้

ประธานเฮนรี่ บี. อาซริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “จงช่วยพวกเขาสิ่งให้สูง,” เลียวไฮนา, พ.ย. 2012, 67.

การประยุกต์ใช้ข่าวสารนี้

- ขณะอ่านและไตร่ตรองหลักคำสอนและพันธสัญญา 46:11–26 จงสวดอ้อนวอนให้รู้ว่าท่านมีของประทานฝ่ายวิญญาณอะไรบ้าง
- การรับใช้ผู้อื่นสามารถช่วยท่านพัฒนาของประทานฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร
- ถ้าท่านยังไม่ได้รับปีติพร พึงพิจารณาเรื่องขอปีติพร

ท่านอาจเขียนความคิดของท่านลงในบันทึกส่วนตัวหรือสนทนาเรื่องเหล่านี้กับคนอื่น ๆ

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้: *แนวแน่ต่อศรัทธา* (2004), “ของประทานฝ่ายวิญญาณ,” 93–96; “Spiritual Gifts” ใน *Gospel Topics* บน LDS.org

พบพลังในช่วงการทดลอง

“ท่านยังคง ‘แนวแน่และไม่ท้อวันไหน’ [แอลมา 1:25] ระหว่างการทดลองศรัทธาได้อย่างไร ท่านต้องแวดล้อมตนเองด้วยสิ่งที่ช่วยสร้างแก่นแท้ในศรัทธาของท่าน

- ท่านต้องใช้ศรัทธาในพระคริสต์
- ท่านต้องสวดอ้อนวอน
- ท่านต้องไตร่ตรองพระคัมภีร์
- ท่านต้องกลับใจ
- ท่านต้องรักษาพระบัญญัติ
- และท่านต้องรับใช้”

ดู *เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมมิครสาวกสิบสอง, “การทดลองศรัทธาของท่าน,” เลียวไฮนา, พ.ย. 2012, หน้า 40; เพิ่มจุดนำ*

เติมคำในช่องว่าง

1. “การตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่จะส่งผลต่อ_____ของผู้สอนศาสนา คู่สมรสของเขา และลูกหลานของพวกเขาในชั่วอายุที่จะมาถึง” (รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ขอให้ถามผู้สอนศาสนา! พวกเขาช่วยท่านได้!” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2012, 18.)
2. “เพื่อช่วยเราให้ _____ ยิ่งขึ้น ดิฉันอยากแนะนำข้อความนี้ให้ฟังจำไว้ ‘จงสังเกตุก่อน แล้วรับใช้’” (ลินดา เค. เบอร์ดัน, “สังเกตุก่อน แล้วรับใช้,” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2012, 78.)
3. “งานพระวิหารและงาน _____ เป็นงานเดียวที่แบ่งออกเป็นสองส่วน” (ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “ปิติจากการได้คนตาย,” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2012, 93.)
4. “คุณลักษณะอันสูงส่งที่สุดของความรักคือ_____ อยู่เสมอ” (เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “พระบัญญัติสำคัญข้อแรก,” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2012, 84.)

๒๐๒๐-๒๐๒๑

๒๐๒๐-๒๐๒๑ : ๒๐๒๐-๒๐๒๑ : ๒๐๒๐-๒๐๒๑ : ๒๐๒๐-๒๐๒๑



ถ่ายภาพประกอบโดย โคดี แมค © IRF

สร้างวัฒนธรรมครอบครัว

เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่ง โครัมมัตร์สาวกลีบสองสอนห้าอย่าง ที่บิตามารดาสามารถทำได้เพื่อสร้างวัฒนธรรมครอบครัวให้แข็งแกร่งขึ้น ท่านกล่าวว่า “คำแนะนำเหล่านี้ สำหรับการสร้าง *วัฒนธรรมครอบครัว* ให้แข็งแกร่งขึ้นควรปฏิบัติไปพร้อมๆ กันกับวัฒนธรรมของศาสนจักร วัฒนธรรมครอบครัวที่แข็งแกร่งของเราจะเป็นเหมือนโล่กำบังลูกๆ ของเรา”

1. “บิตามารดาสามารถสวดอ่อนน้อมอย่างจริงใจ ทูลขอให้พระบิดา นรินทร์ทรงช่วย”
2. “บิตามารดาจัดให้มีการสวดอ่อนน้อมเป็นครอบครัว ศึกษาพระคัมภีร์ และการสังสรรค์ในครอบครัวและรับประทานอาหารร่วมกันบ่อยๆ เท่าที่จะทำได้”
3. “บิตามารดาสามารถได้รับประโยชน์จากเครือข่ายสนับสนุนของศาสนจักร”
4. “บิตามารดาสามารถแบ่งปันประจักษ์พยานเป็นประจำกับลูกๆ ของพวกเขา”
5. “เราสามารถจัดระเบียบครอบครัวของเราบนพื้นฐานของกฎครอบครัวและความคาดหวังที่ชัดเจน เรียบง่าย ธรรมเนียมปฏิบัติและพิธีทางศาสนา ที่ตั้งงามของครอบครัว และ ‘เศรษฐกิจครอบครัว’”

จาก “การเป็นบิตามารดาผู้ประเสริฐ,” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2012, 28.

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

คำขอโทษ ของคุณพ่อ

สิ่งนี้มีอิทธิพลมากกว่า
โอวาทพันครั้ง

โดย เดวิด อิกซัน

ผมอายุ 16 ปีและกำลังเปิดอัลบั้มเพลง ร็อคแอนด์โรลที่ซื้อมาใหม่เป็นครั้งแรก นำเสียดายที่ขณะฟังผมรู้สึกผิดหวังเมื่อได้ยินคำหยาบคายในเพลงสุดท้าย ผมลำบากใจมาก ผมทราบว่าคุณพ่อคุณแม่คงไม่เห็นชอบ—เพลงนั้นไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของครอบครัวเรา แต่ผมชอบเพลงที่เหลือ ดังนั้นทุกครั้งที่เปิดฟัง ผมจะลดเสียงลงก่อนจะได้ยินเนื้อร้องที่ไม่น่าฟัง

น้องสาวผู้หวังดีของผมบอกคุณพ่อเรื่องอัลบั้มเพลง ต่อมาเมื่อผมกับท่านอยู่ในห้องอาหาร ท่านพูดถึงสิ่งที่ท่านกังวลเกี่ยวกับเนื้อร้องไม่เหมาะสม แม้ท่านจะแสดงความเห็นด้วยทำที่อ่อนโยน แต่ผมก็ยังดึงดันเอาแต่ใจตัวเอง

ผมยกเหตุผลสารพัดที่ निकออกเพื่อโน้มน้าวคุณพ่อให้เชื่อว่าผมควรเก็บเพลงนั้นไว้ “ผมไม่ทราบว่าเพลงนั้นอยู่ในอัลบั้มตอนที่ซื้อนี้ครับ” ผมบอก “และพอถึงเพลงนั้นผมก็หรีเสียงลง”

เมื่อท่านบอกว่าผมควรทิ้งอัลบั้มชุดนั้น ผมบอกว่า “ถ้าคุณพ่อคิดอย่างนั้น ผมก็ควรจะออกจากโรงเรียนด้วยสิครับ! ผมได้ยินคำนั้น—และคำพูด *เลวร้ายกว่านั้น*—ทุกวันทั้งโรงเรียน!”

ท่านเริ่มท้อใจ ท่านย้ำอีกครั้งว่าเราไม่



ควรมีเพลงหยาบคายในบ้านของเรา การถกเถียงรุนแรงขึ้นเมื่อผมบอกว่ามีบาปเลวร้ายกว่านั้นที่ผมทำได้และไม่เคยใช้คำนั้น

ผมพยายามเถียงว่า “ผมพยายามมากเพื่อจะเป็นคนดี แต่แล้วคุณพ่อก็สนใจแต่เรื่องเล็กๆ แค่นี้และคิดว่าผมเป็นคนเลวคนบาป!”

แต่กระนั้นคุณพ่อก็ไม่ยอมผ่อนปรน ผมไม่ยอมเช่นกัน ผมเดินดิ่งดั่งขึ้นไปบนห้องปิดประตูเสียงดัง และนอนลงบนเตียง โมโหสุดขีด ผมนึกทบทวนการโต้เถียงของผมหลายต่อหลายครั้ง ตอกย้ำตนเองกับเหตุผลข้างๆ คูๆ และทำให้ตนเองเชื่อมั่นว่าเป็นฝ่ายถูก

สิบนาที่ต่อมา มีเสียงเคาะประตูเบาๆ คุณพ่อนั่นเอง สีหน้าท่านเปลี่ยนไป ท่านไม่ได้มาเพื่อโต้เถียง “พ่อขอโทษที่พ่อโมโห” ท่านบอก “ลูกจะยกโทษให้พ่อไหม” ท่านบอกผมว่าท่านรักผมมากและชื่นชมผมเสมอ ท่านไม่ได้สั่งสอน ท่านไม่ได้ให้คำแนะนำ แล้วก็ออกจากห้องไปอย่างเงียบๆ แม้โอวาทพันครั้งเรื่องความอ่อนน้อม

ต่อมตนั้นก็ไม่มีอาจมีอิทธิพลต่อผมมากไปกว่านั้นได้ ผมไม่โกรธท่านอีกเลย แต่โกรธตัวเองที่ดื้อรั้นดันทุรัง ผมหยิบอัลบั้มมาหักเป็นสองท่อนแล้วโยนทิ้ง ผมไม่ทราบว่าเคยบอกคุณพ่อเรื่องนี้หรือไม่ แต่นั่นไม่สำคัญ สิ่งสำคัญคือผมได้เรียนรู้ว่าคุณพ่อเห็นค่าความสัมพันธ์ของเรามากกว่าทิวฐิของท่านเอง แม้ท่านจะเป็นฝ่ายถูกก็ตาม ■

เดวิด อิกซัน อาศัยอยู่ในเทกซัส สหรัฐอเมริกา

คำตอบอ่อนหวาน

“คำตอบนุ่มนวลช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขะเจ้าโทสะ”
สุภาษิต 15:1

เราต้องเกิดจากน้ำและ จากพระวิญญาณ

เราเชื่อว่าเราต้องรับบัพติศมาจึงจะรับ
การช่วยให้รอดในอาณาจักรแห่งสวรรค์
ได้ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “ถ้าใคร
ไม่ได้เกิดจากน้ำและพระวิญญาณ คนนั้น
จะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”
(ยอห์น 3:5)

พระเจ้าทรงสอนเช่นกันว่าศาสนพิธี
แห่งบัพติศมา—เช่นเดียวกับศาสนพิธี
พระกิตติคุณอื่นๆ ทั้งหมด—ต้องประกอบ
โดยผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควร “ผู้ที่ได้
รับเรียกจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและมีสิทธิ
อำนาจจากพระเยซูคริสต์ที่จะให้บัพติศมา,
พึงลงไปใต้น้ำกับผู้ที่ขอรับบัพติศมา, ...
จากนั้นเขาจะจุ่มเขาหรือเธอลงในน้ำ, และ
ขึ้นมาจากน้ำอีก” (คพ.20:73–74)

บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเป็น
สัญลักษณ์ของการตายและการฝังคนบาป

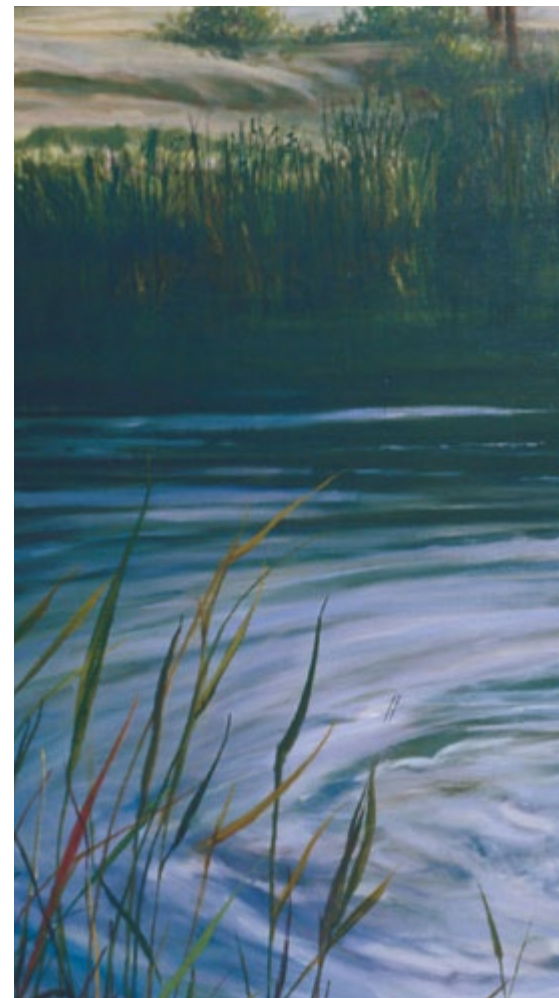
และการเกิดใหม่ทางวิญญาณของบุคคล
นั้นเพื่อจะมี “ชีวิตใหม่” (โรม 6:4) โดย
บัพติศมาเราทิ้งชีวิตเก่าไว้เบื้องหลังและ
เริ่มชีวิตใหม่ในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซู
คริสต์และสมาชิกศาสนจักรของพระองค์

บัพติศมารวมถึงพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์
เช่นกัน สัญญาระหว่างพระบิดาบนสวรรค์
กับแต่ละคนที่รับบัพติศมา เราทำพันธ-
สัญญากว่าจะรักษาพระบัญญัติ รับประทาน
ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงสัญญาจะ
ให้อภัยบาปของเรา “เทพระวิญญาณของ
พระองค์ลงมาให้ [เรา]” (โมไซยาห์ 18:10)
และมอบชีวิตนิรันดร์ให้เรา

พระผู้ช่วยให้รอดพระองค์เองทรงรักษา
พระบัญญัติที่ให้รับบัพติศมา แม้ว่าพระองค์
ไม่มีบาป (ดู มัทธิว 3:13–17) พระองค์
ทรงรับบัพติศมาเพื่อเชื่อฟัง เพื่อเป็นแบบ

อย่างสำหรับเรา และเพื่อ “ทำให้ความชอบ-
ธรรมทั้งหมดสมบูรณ์” (ดู 2 นิโไฟ 31:5–9)
ดังนั้นคนที่เลือกรับบัพติศมาจึงกำลังทำ
ตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมจากบทที่ 2 ใน
คำสอนของประธานศาสนจักร:
ลอเรนโซ สโนว์ (2012)



พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์

“บัพติศมา ... เป็นศาสนพิธีอันเป็นสัญลักษณ์ของการเข้าไปในพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์และ
ผูกมัดระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ มนุษย์สัญญาว่าจะละทิ้งโลก จะรักและรับใช้เพื่อ
มนุษย์ เยี่ยมเด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน ประกาศสันติสุข สั่งสอนพระกิตติคุณ
รับใช้พระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะ ‘เทพระวิญญาณของ
พระองค์ลงมาให้ [เรา] ให้มากมายยิ่งขึ้น’ (โมไซยาห์ 18:10) ทรงไถ่ชีวิตของพระองค์ทั้ง
ทางโลกและทางวิญญาณ นับพวกเขาไว้กับบรรดาคนของการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก และ
ทรงเสนอชีวิตนิรันดร์ให้”

ดู เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์,”
เสี้ยวไฮนา พ.ศ. 2008, 56.

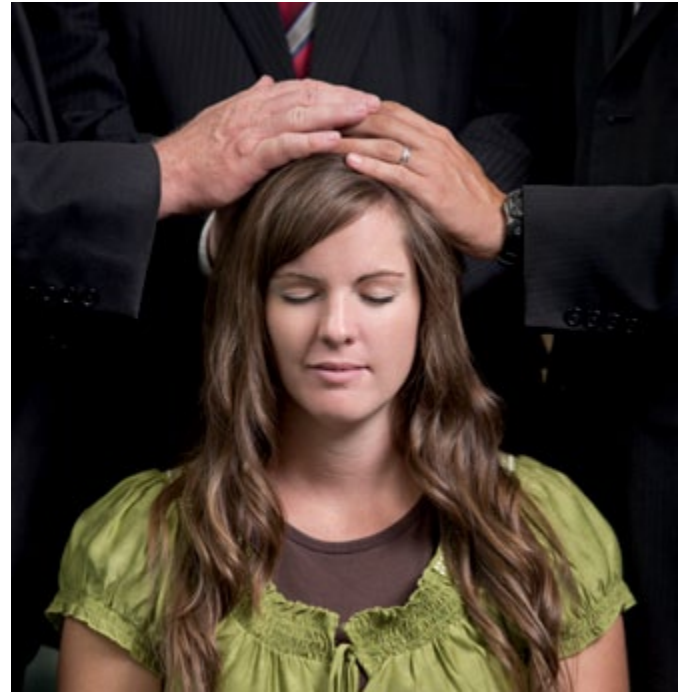
คนที่ปรารถนาจะรับบัพติศมา
ต้อง “มอบน้อมถ่อมตนต่อ
พระพักตร์พระเจ้า...
เป็นพยานต่อหน้าศาสนจักรว่า
พวกเขากลับใจอย่างแท้จริงจาก
บาปทั้งหมดของพวกเขา, และ
เต็มใจรับพระนามของพระเยซู
คริสต์” (คพ. 20:37)



“เราเชื่อ [ใน]... บัพติศมา
โดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว”
(หลักแห่งความเชื่อข้อ 4)



หลังจากบัพติศมา เราได้รับการยืนยันเป็นสมาชิกศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและได้รับของประทานแห่ง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ บัพติศมาและการยืนยันเปิดทางให้การชดใช้
ของพระเยซูคริสต์นำการชำระให้สะอาดทางวิญญาณเข้ามาในชีวิตเรา
รวมถึง “การปลดบาป” (คพ. 33:11)



โดยบัพติศมาและการยืนยัน
เรากลายเป็น “พลเมือง
เดียวกับบรรดาธรรมิกชน”
ใน “ครอบครัวของพระเจ้า”
(เอเฟซัส 2:19)



โดย เอ็ดเดอร์
แทต อาร์. คอลลิสเตอร์
แห่งฝ่ายประธาน
โคเวรัมสาวกเจ็ดสิบ

ละครอมตะของโรเบิร์ต โบลด์เรื่อง *A Man for All Seasons* เป็นเรื่องราวของเซอร์ โทมัส มอร์ เขาสร้างชื่อเสียงให้ตนเองในฐานะนักวิชาการ ทนายความ เอกอัครราชทูต และสุดท้ายเป็นเสนาบดีฝ่ายยุติธรรมของอังกฤษ เขาเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตโดยสมบูรณ์ ละครเปิดฉากด้วยถ้อยคำของเซอร์ริชาร์ด ริชว่า “มนุษย์ทุกคนมีค่า! ... เงินตราก็เช่นกัน ... หรือความพอใจยศถาบรรดาศักดิ์ อิสตรี อิฐหินปูนทราย ล้วนมีค่าบางอย่างเสมอ”¹

นั่นคือสาระสำคัญของละคร ทั้งยังเป็นสาระสำคัญของชีวิตด้วย มีชายหรือหญิงคนใดในโลกนี้ที่เงินซื้อ

ความซื่อสัตย์สุจริต

ความซื่อสัตย์สุจริต
คือความกล้าหาญใน
การทำสิ่งถูกต้อง
โดยไม่คำนึงถึงผลลัพธ์
และความไม่สะดวก

ไม่ได้ ที่ความซื่อสัตย์สุจริตของเขาประมาณค่ามิได้ เมื่อละครเปิดฉาก พระเจ้าเฮนรี่ที่ 8 ทรงประสงค์จะหย่ากับพระนางแคเธอรีนและอภิเษกสมรสกับแอนน์ โบลีน แต่ปัญหาคือการหย่าร้างเป็นเรื่องต้องห้ามของนิกายคาทอลิก เนื่องด้วยพระเจ้าเฮนรี่ที่ 8 เองจะถูกขัดขวาง จึงทรงขอให้ข้าราชการบริวารถวายคำสัตย์ปฏิญาณว่าจะสนับสนุนการหย่าร้างของพระองค์ แต่มีปัญหามากกว่านั้น

เซอร์โทมัส มอร์ผู้ที่ประชาชนทั่วไปรักและชื่นชม จะไม่สนับสนุนเรื่องนี้—เพราะมโนธรรมของเขาจะไม่ยอมให้เขาลงนามในคำปฏิญาณ เขาไม่ยอมคล้อยตาม แม้พระเจ้าเฮนรี่จะทรงขอร้องด้วยพระองค์เองก็ตาม จากนั้นบทพิสูจนจึงเกิดขึ้น บรรดาสหายของเขาใช้ทั้งเสน่ห์ส่วนตัวและแรงกดดัน แต่เขาไม่ยอม เขาถูกริบทรัพย์สินสมบัติ ตำแหน่ง และครอบครัว



รากฐานของชีวิต
เจกชั้นพระคริสต์

แต่เขาไม่ยอมลงนาม ในที่สุดจึงถูกใส่ความเท็จจนต้องโทษประหารชีวิต กระนั้น เขาก็ยังไม่ยอมจำนน

คนเหล่านั้นช่วงชิงเงินตรา อำนาจทางการเมือง มิตรสหาย และครอบครัวไปจากเขา—หน้าซำยังจะปลิดชีวิตเขาด้วย—แต่ไม่สามารถนำเอาความซื่อสัตย์สุจริตไปจากเขาได้ เพราะไม่ว่าราคาเท่าไรก็ไม่ขาย

ช่วงตื่นเต้นเร้าใจที่สุดของละครคือเมื่อเซอร์โรมัสต์ มอร์ธุกกล่าวหาว่าชายชาติ เซอร์ริชาร์ด ริชเบ็กความเท็จเพื่อพิสูจน์ว่าเขามีความผิด เมื่อเซอร์ริชาร์ดออกมาจากห้องพิจารณาคดี เซอร์โรมัสต์ มอร์ธุกถามเขาว่า “สายยศที่คุณคล้องอยู่นั้น ... คืออะไรหรือ”

อัศวินโรมัสต์ ครอบมเวลล์ตอบว่า “เซอร์ริชาร์ดได้รับแต่งตั้งเป็นอัศวินสูงสุดสำหรับแคว้นเวลส์”

จากนั้นมอร์ธุกจึงมองหน้าริชด้วยความรังเกียจเด็ดขันทื่ออย่างยิ่งและได้กลับไปว่า “สำหรับแคว้นเวลส์รี โธ่เอ๋ย ริชาร์ด มนุษย์ไม่ได้ประโยชน์อันใดจากการแลกจิตวิญญาณกับโลกทั้งโลก ... แต่ท่านยอมแลกกับเวลส์อย่างนั้นหรือ!”²

ในชีวิตที่จะมาถึง ไม่น่าสงสัยเลยว่าคนจำนวนมากจะหวนนึกถึงเสียงระฆังให้ที่ไม่อาจควบคุมได้และพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “ทำไมฉันจึงเอาจิตวิญญาณไปแลกกับเวลส์หรือความสุขทางกายชั่วครู่ชั่วยาม หรือชื่อเสียง หรือเกียรติ หรือความเห็นชอบของเพื่อนๆ ทำไมฉันจึงยอมขายความซื่อสัตย์สุจริตของตนเอง”

หลักการแห่งความซื่อสัตย์สุจริต

ข้าพเจ้าประสงค์จะพูดถึงหลักการเจ็ดประการของความซื่อสัตย์สุจริตซึ่งหวังว่าจะสร้างแรงบันดาลใจให้เราให้คุณลักษณะเช่นพระคริสต์ข้อนี้เป็นอุปนิสัยพื้นฐานในชีวิตส่วนตัวของเรา

1. ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นรากฐานของอุปนิสัยและคุณธรรมอื่นๆ ทั้งหมด ในปี 1853 วิสุทธิชนเริ่มก่อสร้างพระวิหารซอลท์เลคโดยใช้เวลาเกือบสองปีที่ยาวนานและยากลำบากทำการขุดเจาะและวางฐานรากด้วยหินทรายลึกกว่าแปดฟุต (2.4 ม.) วันหนึ่งหัวหน้าคนงานมาหาประธานบริคัม ยังก็พร้อมข่าวที่ทำให้เสียขวัญอย่างมากว่า มีรอยแตกในก้อนหินทราย บริคัม ยังก็ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ (1) ทำสุดความสามารถเพื่อซ่อมรอยแตกและสร้างพระวิหารให้เล็กกลงและมีน้ำหนักน้อยกว่าที่เตรียมการไว้ หรือ (2) รื้องานที่ทำมาสองปีและนำฐานแกรนิตไสล่งไปแทนเพื่อจะสามารถรองรับ



พระวิหารอันสวยสดงดงามที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานให้พวกเขาเห็นในนิมิต โชคดีที่ประธานยังก็เลือกวิธีหลัง³

ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นรากฐานที่อุปนิสัยและชีวิตเฉกเช่นพระคริสต์สร้างไว้บนนั้น หากมีรอยแตกในฐานราก ฐานรากย่อมไม่สามารถรองรับน้ำหนักของคุณสมบัติเช่นพระคริสต์ข้ออื่นๆ ที่จะต้องสร้างไว้บนนั้น เราจะอ่อนแอถ่อมตนได้อย่างไรถ้าเราขาดความสุจริตใจที่จะยอมรับความอ่อนแอของเรา เราจะพัฒนาจิตกุศลต่อผู้อื่นได้อย่างไรถ้าเราไม่ซื่อสัตย์เต็มที่ในการติดต่อกับพวกเขา เราจะกลับใจและสะอาดได้อย่างไรถ้าเราเผยความจริงต่ออริการเพียงบางส่วน บ่อเกิดของคุณธรรมทุกอย่างคือความซื่อสัตย์สุจริต

ซี. เอส. ลูอิส นักประพันธ์ชาวคริสต์สังเกตเห็นที่ที่เราคิดสมการคณิตศาสตร์ผิด เราจะคิดต่อไปไม่ได้ “เมื่อเริ่มบวกผิด ยิ่งข้าพเจ้ายอมรับและกลับไปเริ่มต้นใหม่ได้เร็วเท่าใด ข้าพเจ้าก็จะยิ่งได้คำตอบถูกต้องเร็วขึ้นเท่านั้น”⁴

ทำนองเดียวกัน เราจะรับคุณธรรมเฉกเช่นพระคริสต์โดยสมบูรณ์ต่อไปไม่ได้จนกว่าเราจะทำให้ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นฐานแกรนิตของชีวิตเรา ในบางกรณีเราอาจต้องผ่านขั้นตอนอันแสนเจ็บปวดของการรื้อฐานรากที่มีอยู่เดิมซึ่งสร้างบนความหลอกลวง

และแทนที่ด้วยฐานรากของความซื่อสัตย์สุจริตที่
ละก่อน แต่เราสามารถทำได้

2. *ความซื่อสัตย์สุจริตไม่ใช่การทำแต่สิ่งถูก
กฎหมายเท่านั้นแต่ต้องทำสิ่งถูกต้องดีงามหรือทำ
เอกเช่นพระคริสต์ด้วย* การประพฤติล่วงประเวณี
อาจเป็นเรื่องถูกกฎหมาย การมีความสัมพันธ์ทาง
กายก่อนแต่งงานอาจเป็นเรื่องถูกกฎหมาย การ
นินทาอาจเป็นเรื่องถูกกฎหมาย แต่ในบรรดาการ
กระทำเหล่านี้ไม่มีสักสิ่งเดียวถูกต้องดีงามหรือ
เป็นเหมือนพระคริสต์ ความซื่อสัตย์สุจริตไม่เพียง
เป็นการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายเท่านั้น แต่
เป็นการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่สูงกว่า
ด้วย ความซื่อสัตย์สุจริตตามที่อับราฮัม ลินคอล์น
ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา แนะนำ คือ การดำเนินชีวิต
สอดคล้องกับ “อิทธิพลที่ดีกว่าในธรรมชาติวิสัย
ของเรา”⁵

เยาวชนคนหนุ่มทุกคนมีหน้าที่ทางศีลธรรมใน
การปกป้องคุ้มครองความบริสุทธิ์ของคุณเดท และ
เยาวชนหญิงทุกคนมีหน้าที่ทางศีลธรรมทำนอง
เดียวกันต่อคุณเดทของเธอ นั่นคือบททดสอบความ
ซื่อสัตย์สุจริตของตนเอง ชายหรือหญิงที่เสาะแสวง
หาความซื่อสัตย์สุจริตจะพัฒนาความแน่วแน่และ
วินัยที่อยู่เหนือกามารมณ์อันร่าร้อน ความซื่อสัตย์
สุจริตต่อพระผู้เป็นเจ้า ต่อตนเอง และต่อผู้อื่นจะ
ค้าจุนและให้พลังแก่พวกเขาแม้เมื่อซาตานปล่อย
คลังสรรพาวุธแห่งการล่อลวงทางศีลธรรมใส่
พระเจ้าตรัสกับคนรุ่นนี้ว่า “เราจะยกผู้คนบริสุทธิ์
กลุ่มหนึ่งขึ้นสำหรับเรา” (คพ. 100:16) พระผู้เป็นเจ้า
ทรงถือว่าเราเป็นคนรุ่นนั้น

หลายปีก่อนข้าพเจ้ากับหุ้นส่วนธุรกิจจำเป็น
ต้องเลิกจ้างพนักงานคนหนึ่ง หลังจากสนทนากัน
พอสมควรเราหาข้อยุติได้ว่าเราจะจ่ายเงินชดเชย
สำหรับการทำงานของเขา ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณตกลง
นั้นยุติธรรมมากแล้ว แต่การเจรจาต่อรองทำให้
ความสัมพันธ์ตึงเครียดพอสมควร คึ้นนั้นข้าพเจ้า
รู้สึกเศร้าใจ ข้าพเจ้าพยายามขับไล่ความรู้สึกนี้
โดยให้เหตุผลกับตนเองว่าข้าพเจ้ายุติธรรมดีแล้ว

แต่ความรู้สึกดังกล่าวไม่ยอมจากไป ต่อจากนั้น
ความรู้สึกนี้ก็เกิดขึ้น “ให้ความยุติธรรมอย่างเดียว
ไม่พอ คุณต้องพยายามเป็นเหมือนพระคริสต์ด้วย”
การปฏิบัติตามประมวลกฎหมายศีลธรรมสูงสุดเป็น
เครื่องหมายของชายหรือหญิงที่มีความซื่อสัตย์
สุจริต

3. *ความซื่อสัตย์สุจริตทำให้การตัดสินใจอยู่บน
พื้นฐานของสิ่งที่ส่งผลถึงนิรันดร* เยาวชนหญิงคน
หนึ่งในวอร์ดของเรากำลังสอบที่โรงเรียนมัธยม
ปลายในห้องที่ พอเงยหน้าขึ้น เธอเห็นเพื่อนคน
หนึ่งกำลังโกง ทั้งคู่สบตากัน เพื่อนคนนั้นยกไหล่
ด้วยความชัดเจนและพูดว่า “ฉันต้องการเกรด”
หญิงสาวคนนี้สูญเสียวิสัยทัศน์นิรันดร จุดหมาย
ของเราไม่ใช่เกรดแต่คือความเป็นพระผู้เป็นเจ้า
จะมีประโยชน์อะไรถ้ามหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงที่
สุดยอมรับเราแต่เราต้องสูญเสียความสูงส่ง ทุก
ครั้งที่คนหนึ่งโกง เขากำลังแลกสิทธิบุตรหัวปีทาง
วิญญาณกับอาหารหนึ่งมื้อ (ดู ปฐมกาล 25:29–
34) ในความคิดตื้นๆ ของเขา เขาเลือกหนึ่ง
ดอลลาร์วันนี้แทนความมั่งคั่งอันหาที่สุดมิได้ใน
ชีวิตที่จะมาถึง

บิดาที่ลึนหวัดคนหนึ่งเคยบอกข้าพเจ้าว่าลูก
สาววัยรุ่นของเขาอยาก “ใช้ชีวิตสุส่าราญ” และ
จากนั้นสามเดือนก่อนแต่งงานจึงค่อยแก้ไขการ
กระทำของเธอเพื่อให้ได้ใบรับรองพระวิหาร ข้าพ
เจ้ารู้ว่าไม่มีประธานสวดคนใดยอมให้ใบรับรอง
ภายใต้สภาวะการณ์เช่นนั้น แต่ถึงจะให้ นั่นจะ
เป็นการสาปแช่ง ไม่ใช่พร ความซื่อสัตย์สุจริตคือ
การไม่มองตื้นๆ—ไม่ใช่เพียงการเปลี่ยนพฤติกรรม
ชั่วคราว แต่คือการเปลี่ยนธรรมชาติวิสัยอย่าง
ถาวร

กษัตริย์เป็นจามินบอกเราว่าเราจะเปลี่ยน
ธรรมชาติวิสัยจากมนุษย์ปฤชนเป็นมนุษย์ทาง
วิญญาณได้อย่างไร “เพราะมนุษย์ปฤชนเป็นศัตรู
ต่อพระผู้เป็นเจ้า, และเป็นมาแล้วนับแต่การตก
ของอาดัม, และจะเป็นไป, ตลอดกาลและตลอด
ไป, เว้นแต่ เราจะยอมต่อการชักจูงของพระวิญ-



*เราจะรับคุณธรรมเอกเช่น
พระคริสต์โดยสมบูรณ์
ต่อไปไม่ได้จนกว่าเราจะ
ทำให้ความซื่อสัตย์สุจริต
เป็นฐานแก่นิตของ
ชีวิตเรา ในบางกรณีเรา
อาจต้องผ่านขั้นตอนอัน
แสนเจ็บปวดของการรื้อ
ฐานรากที่มีอยู่เดิมซึ่ง
สร้างบนความหลอกลวง
และแทนที่ด้วยฐานราก
ของความซื่อสัตย์สุจริต
ที่ละก่อน*



การเปลี่ยนธรรมชาติวิสัย ไม่ใช่เฉพาะพฤติกรรมของเรา เกิดจากมุมมองนิรันดร์ที่ว่าเราเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เรามีประกายของความเป็นพระเจ้าในตัวเรา และโดยผ่านการชดใช้ เราสามารถเป็นเหมือนพระองค์—ต้นแบบที่ดีพร้อมของความซื่อสัตย์สุจริต

ญาณศักดิ์สิทธิ์, และทั้งความเป็นมนุษย์ปฤชณและกลับเป็นวิสุทธิชนโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์พระเจ้า, และกลายเป็นเด็ก, ว่างาย, อ่อนโยน, ถ่อมตน, อดทน, เปี่ยมด้วยความรัก, เต็มใจยอมในสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเห็นควรจะอุปติแก่เขา, แม้ตั้งแต่เด็กยินยอมต่อบิดาตน” (โมไซยาห์ 3:19; เน้นตัวเอน)

การเปลี่ยนธรรมชาติวิสัย ไม่ใช่เฉพาะพฤติกรรมของเรา เกิดจากมุมมองนิรันดร์ที่ว่าเราเป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เรามีประกายของความเป็นพระเจ้าในตัวเรา และโดยผ่านการชดใช้เราสามารถเป็นเหมือนพระองค์—ต้นแบบที่ดีพร้อมของความซื่อสัตย์สุจริต

4. ความซื่อสัตย์สุจริตคือการเผยความจริงทั้งหมดและเฉพาะความจริงอย่างเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถอยู่กับความอ่อนแอและความผิดพลาดของเราได้หากเราแสดงให้เห็นว่าเราปรารถนาและพยายามกลับใจ นั่นคือทั้งหมดของการชดใช้ แต่ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าพระองค์จะทรงทนยอมรับใจหลอกลวงหรือล้นมูสาได้โดยง่าย

ไม่กี่ปีก่อนข้าพเจ้าเดินทางเยี่ยมในคณะเผยแผ่ผู้สอนศาสนาบางคนของเรามีปัญหาเรื่องการเชื่อฟัง คำว่านั้นข้าพเจ้ากับประธานคณะเผยแผ่สัมภษณ์ผู้สอนศาสนาบางคน เข้าวันรุ่งขึ้นประธานคณะเผยแผ่เริ่มการประชุมโซนโดยให้คำพูดที่ยอดเยี่ยมเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้พูดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ครูหนึ่งหลังจากนั้นเราสังเกตเห็นว่าเราอยากดำเนินการสัมภษณ์เพิ่มเติม เราขอร้องผู้สอนศาสนาว่าอย่าเล่นเกมโดยการเผยความจริงก็ต่อเมื่อถูกถามตรงจุดตรงประเด็น

พระวิญญานสถิตอยู่ที่นั่น ผู้สอนศาสนาสี่คนจากคืนก่อนก้าวออกมาบอกเป็นการส่วนตัวว่า “เรามีบางอย่างจะบอก” หนึ่งในนั้นกล่าวว่า “ผม

อยากเป็นคนซื่อสัตย์” วันนั้นเขาเปลี่ยนฐานทรายของตนเองเป็นฐานแกรนิตของความซื่อสัตย์สุจริต

5. ความซื่อสัตย์สุจริตไม่มีข้อแก้ตัวหรือข้ออ้าง มีบางอย่างน่ากย่องเกี่ยวกับชายหรือหญิงผู้ยอมรับความอ่อนแอของตนและรับคำตำหนิโดยไม่หาข้ออ้างหรือข้อแก้ตัว หลายครั้งโจเซฟ สมิธบันทึกความอ่อนแอของท่านไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญาให้ทุกคนได้อ่าน สิ่งนี้บอกเราว่าท่านไม่ใช่คนดีพร้อม แต่บอกเราเช่นกันว่าท่านไม่ปกปิดสิ่งใด—ท่านเป็นผู้มีความสุจริตใจ การทำเช่นนั้นส่งผลอย่างไรต่อความน่าเชื่อถือของท่านเมื่อท่านเล่าเรื่องนิมิตแรกหรือเรื่องราวการเยือนของโมโรไน นี่คือนสิ่งที่บอกเราว่าเราวางใจท่านได้ เราเชื่อคำพูดทุกคำของท่านเพราะท่านเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตอย่างแท้จริง

6. ความซื่อสัตย์สุจริตคือการรักษาพันธสัญญาและคำมั่นสัญญาของเรา แม้ในเวลาที่เราไม่สะดวกความซื่อสัตย์สุจริตคือความกล้าหาญในการทำสิ่งถูกต้องโดยไม่คำนึงถึงผลลัพธ์และความไม่สะดวก ประธานเอ็น. เอลดอน แทนเนอร์ (1898–1982) อดีตที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดเล่าประสบการณ์ต่อไปนี้

“ไม่นานมานี้ชายหนุ่มคนหนึ่งมาหาข้าพเจ้าและพูดว่า ‘ผมทำข้อตกลงกับชายคนหนึ่งซึ่งเรียกร้องให้ผมจ่ายเงินจำนวนหนึ่งในแต่ละปี ผมค้างชำระ และไม่สามารถจ่ายเงินจำนวนนั้นได้ เพราะถ้าผมจ่าย นั่นจะทำให้ผมต้องสูญเสียบ้าน ผมจะทำอย่างไรดี’

“ข้าพเจ้ามองหน้าเขาและพูดว่า ‘ทำตามที่คุณตกลงไว้’

“‘แม้ผมจะต้องเสียบ้านไปอย่างนั้นหรือครับ’

“ข้าพเจ้าตอบว่า ‘ผมไม่ได้พูดถึงบ้าน ผมกำลังพูดถึงข้อตกลงของคุณ และผมคิดว่าภรรยาคุณคงอยากมีสามีที่รักษาคำพูด ทำตามพันธะรับผิดชอบ รักษาคำปฏิญาณหรือพันธสัญญาแต่ต้อง



จงซื่อสัตย์ต่อตนเองให้ได้
และเมื่อกาลผันผ่านคุณราตรีทิวาวารไซร์
เจ้าย่อมตระบัดสัตย์แก่ใครมิได้เลย

นับเป็นคำแนะนำที่ยอดเยี่ยม! เรามีทางเลือก เราสามารถคว้าโอกาสที่จะควบคุมชีวิตเราหรือเป็นเพียงหุ่นเชิดไปตามสภาพแวดล้อมและกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกับเรา

ท่านจะดูภาพลามกต่อหน้ามารดา คุณเดท คู่สมรส หรืออธิการของท่านหรือไม่ หากเป็นสิ่งผิดที่จะทำต่อหน้าคนอื่น ย่อมเป็นสิ่งผิดเมื่อทำลับหลังเช่นกัน คนสุจริตผู้ซื่อสัตย์ต่อตนเองและต่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสิ่งที่ถูกต้องไม่ว่าจะมีคนมองอยู่หรือไม่ก็ตาม เพราะเขาผลัดกันตนเอง ไม่ได้ถูกควบคุมจากภายนอก

ขอให้ความซื่อสัตย์สุจริตของจิตวิญญาณเรามีป้ายเป็นตัวอักษรสีดำเข้มว่า “ราคาเท่าไรก็ไม่ขาย” เพื่อให้มีคำพูดถึงเรา เช่นที่พูดถึงไฮรัม สมิธว่า “ผู้รับใช้ของเรา ไฮรัม สมิธเป็นสุขแล้ว; เพราะเรา, พระเจ้า, รักเขาเนื่องจากความสุจริตใจของเขา” (คพ. 124:15)

ขอให้เราทุกคนเป็นชายหญิงที่มีความซื่อสัตย์สุจริต—ไม่ใช่เพราะเราจำเป็นต้องมีแต่เพราะเราต้องการมี พระเจ้าทรงประกาศรางวัลสำหรับคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตว่า “ตามจริงแล้วเรากล่าวแก่เจ้า, ทุกคนในบรรดาพวกเขาที่รู้ว่าใจตนซื่อสัตย์... และเต็มใจยึดถือพันธสัญญาของตนโดยการเสียสละ... ได้รับการยอมรับจากเรา” (คพ. 97:8; เน้นตัวเอน)

ขอให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของรับเราทุกคนเพราะเราพยายามเป็นชายหญิงที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม ค.ศ. 2011 ที่มหาวิทยาลัยบริคัมซังก์ ดูบทความฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. โรเบิร์ต โบลท์, *A Man for All Seasons: A Play of Sir Thomas More* (1960), 2.
2. โบลท์, *A Man for All Seasons*, 95.
3. คูริชาร์ด นีทเชล ฮอลซ์เฟล, “Every Window, Every Spire ‘Speaks of the Things of God,’” *Ensign*, มี.ค. 1993, 9
4. ซี. เอส. ลูอิส, *Mere Christianity* (1960), 22
5. อับราฮัม ลินคอล์น, คำปราศรัยในพิธีเข้ารับตำแหน่งครั้งแรก, 4 มี.ค. 1861.
6. เอ็น. เอลคอน แทนเนอร์, ใน *Conference Report*, ต.ค. 1966, 99.
7. มาเรียน ดี. แสงค์ส, ใน *Conference Report*, ต.ค. 1968, 116.
8. วิลเลียม เชกสเปียร์, *Hamlet*, ed. คัมเบิลยู. เจ. เกรก (1914), องก์ 1, ฉาก 3, บรรทัดที่ 85–87.

เช่าบ้านอยู่ มากกว่ามีบ้านกับสามีไม่รักษาพันธสัญญาและคำปฏิญาณที่ทำได้”⁶

เขาเลือกยถาระหว่างบ้านหรือความซื่อสัตย์สุจริต ชายหรือหญิงที่มีความซื่อสัตย์สุจริตจะไม่ยินยอมหรือยอมอ่อนข้อเพียงเพราะสิ่งนั้นยาก หรือแพง หรือไม่สะดวก ในแง่นี้พระเจ้าทรงเข้าพระทัยอย่างถ่องแท้เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต พระองค์ตรัสว่า “เราคือใครเล่า ... ที่สัญญาไว้และยังไม่ทำให้มีสัมฤทธิ์ผล?” (คพ. 58:31)

การทดสอบอันเข้มงวดที่สุดอย่างหนึ่งในความซื่อสัตย์สุจริตของเราคือดูว่าเรารักษาคำมั่นสัญญาที่เราทำไว้หรือไม่ หรือมีข้อสงสัยในคำพูดของเราหรือไม่

7. ความซื่อสัตย์สุจริตไม่ใช่แสดงออกเฉพาะอยู่ต่อหน้าคนอื่น แต่ผลักดันออกมาจากภายในไม่ใช่ภายนอก เอ็ดเดอร์มาเรียน ดี. แสงค์ส (1921–2011) แห่งสาวกเจ็ดสิบเล่าเรื่องชายคนหนึ่งกับลูกชายตัวน้อยของเขาที่ “แวะไร่ข้าวโพดข้างถนนในเขตชนบทห่างไกล” และเหลือบไปเห็นข้าวโพดน้ำกินอยู่หลังรั้ว หลังจากมองซ้ายแลขวา เหลียวหน้าเหลียวหลังดีแล้ว ผู้เป็นพ่อก็ “เริ่มป็นรั้ว” เพื่อไปหักข้าวโพดมาจำนวนหนึ่ง ลูกชายมองดูและพูดเชิงตำหนิว่า “พ่อครับ พ่อลืมแหงนมองข้างบน”⁷

ในบทละครของเชกสเปียร์เรื่อง *แฮมเล็ต* โฟโลนิอุสพูดกับลาเออร์เตสบุตรชายว่า

ขณะพยายามแสวงหา
การรับใช้ผู้อื่นดังที่
พระเจ้าช่วยให้รอดทรง
ทำ มารดาผู้ไม่มีเวลา
ว่างคนหนึ่งจึงตระหนัก
ว่าเธอมีโอกาสมากมาย
ในการรับใช้—ไม่ใช่
นอกบ้านแต่เป็นในบ้าน



๔ เป็นสานุศิษย์

ทุกเวลา
ในทุกสิ่ง
ในทุกแห่ง

โดย เมลิสซา เมอร์ริลล์

เมื่อแอลมาอธิบายถึงพันธสัญญาแห่งบัพติศมาที่ผืนน้ำแห่งมอรมอน ท่านสอนว่าพันธสัญญาแห่งบัพติศมาคือการยื่นเป็นพยานถึงพระผู้เป็นเจ้า “ทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่ง” (โมไซยาห์ 18:9) นี่คือมาตรฐานที่สานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้รอดยังคงเพียรพยายามทำอยู่จนทุกวันนี้และเป็นพันธสัญญาที่ต่อใหม่แต่ละสัปดาห์ช่วงศีลระลึก เมื่อสมาชิกศาสนจักรสัญญาว่าจะ “ระลึกถึง [พระผู้ช่วยให้รอด] ตลอดเวลา” (คพ. 20:77)

ความเป็นสานุศิษย์จริงๆ แล้วมีลักษณะอย่างไร นิตยสารศาสนจักรเชื้อเชิญให้วิสุทธิชนทั่วโลกมีส่วนร่วมในสิ่งที่เรียกว่า “การทดลองเป็นสานุศิษย์” โดยหลักแล้วคือ เราเชื่อเชิญสมาชิกให้เลือกคำสอนหรือเรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์มาเรื่องหนึ่ง ศึกษาและไตร่ตรองข้อพระคัมภีร์ในเรื่องนั้นอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ แล้วรายงานว่าการทบทวนศึกษาพระชนม์ชีพและคำสอนของพระผู้ช่วยรอดในเรื่องนั้นช่วยให้สมาชิกดำเนินชีวิตตามพระองค์ “ทุกเวลา” อย่างไร

เป็นสานุศิษย์ทุกเวลา

คารา ลาชซิคจากยูทาห์ สหรัฐอเมริกา คิดมาตลอดว่าความเป็นสานุศิษย์คือความปรารถนาที่จะ

เลียนแบบและเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น คือความเต็มใจที่จะเสียสละและรับใช้ในการแบ่งปันพระกิตติคุณของพระองค์ แต่เธอรู้สึกว่าบุคลิกภาพเก็บตัวของเธอค่อนข้างเป็นอุปสรรคในเรื่องนี้

“ดิฉันมักจะคิดอยู่แต่ในโลกของตัวเองเพราะรู้สึกอึดอัดเวลาที่ต้องพูดหรือมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น” เธออธิบาย “ดิฉันกังวลเกินไปว่าคนอื่นคิดอย่างไรกับดิฉัน แทนที่จะนึกว่าดิฉันคิดอย่างไรกับตนเองและพระผู้ช่วยให้รอดทรงคิดอย่างไรเกี่ยวกับดิฉัน”

แต่ซิสเตอร์ลาซซิคเล่าว่าการทดลองหนึ่งสัปดาห์ของเธอในการศึกษา ลูกา 7 ซึ่งบรรยายถึงการที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงปฏิบัติต่อคนจำนวนมาก ทำให้เธอหวนกลับมาพิจารณาแรงจูงใจของเธออีกครั้ง เธอถามตนเองว่า “การกระทำของฉันเกิดจากความปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดและห่วงใยคนอื่นจริงหรือ หรือฉันแค่ซีดฆ่าสิ่งที่ต้องทำ ออกจากรายการเพื่อจะได้รู้สึกดีเมื่อเห็นว่าทำงานมอบหมายเสร็จแล้ว ฉันเป็นห่วงความผาสุกของคนอื่นมากกว่าหรือเป็นห่วงว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรกับการกระทำของฉันกันแน่”

เธอเล่าว่าเธอตระหนักได้ว่าส่วนหนึ่งของการทำตามพระผู้ช่วยให้รอด—ทำอย่างที่พระองค์จะทรงทำในสถานการณ์นั้นๆ—คือการให้ความรักและการ

ภาพประกอบโดยคริสตินา สมิธ © IRI; ส่วนหนึ่งจากภาพ จะยอมให้เด็กเล็กๆ มาหาเขา โดย คาร์ล ไฮเม็ค บิลด์, ให้โดยได้รับอนุญาตจากพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์มิชชันนารีในเฮลลาลาโฮ, เดนมาร์ก. ไม่นอนุญาติให้ทำสำเนา





ความท้าทาย ในการเป็น สานุศิษย์

“เมื่อเราสัญญาจะทำตามพระผู้ช่วยให้รอดเดินตามรอยพระบาทพระองค์ และเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ เรากำลังสัญญาว่าจะไปยังที่ซึ่งเส้นทางสวรรค์นำเราไป เส้นทางสู่ความรอดมักจะนำเราผ่านเขตแดนที่ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ดังนั้นหากพระผู้ช่วยให้รอดทรงเผชิญความไม่ยุติธรรม การข่มเหง ความท้อแท้ ความไม่ชอบธรรม และความทุกข์ทรมานเช่นนั้น เราไม่อาจหวังได้ว่าจะไม่ต้องเผชิญสิ่งเหล่านั้นบ้างหากเรายังปรารถนาจะเรียกตนเองว่าสานุศิษย์ที่แท้จริงและผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระองค์”

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์ แห่งโคเวรัม อัครสาวกสิบสอง, “Lessons from Liberty Jail,” *Ensign*, ก.ย. 2009, 31.

รับใช้ เมื่อคนอื่นต้องการเธอ ไม่ใช่เฉพาะเวลาที่สะดวกเท่านั้น

“ความเป็นสานุศิษย์ไม่ได้เกิดขึ้นโดยปราศจากความพยายาม” เธอกล่าว “ไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไปตลอดเวลา พลังงาน และทรัพยากรที่เราเสียสละไปกับการรับใช้ผู้อื่นด้วยความรักที่จริงใจจะช่วยให้เราใกล้ชิดกับพระผู้ช่วยให้รอดยิ่งขึ้น” เธอเสริมว่าเธอได้กำลังใจจากการรู้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงขอให้เราวิ่งเกินกำลังของเรา (ดู โไม่ไซยาห์ 4:27) หรือทำสิ่งที่เราทำไม่ได้โดยปราศจากความช่วยเหลือของพระองค์

การทราบดีถึงหลักธรรมเหล่านี้ช่วยให้ซิสเตอร์ลาซซาลิมีมีส่วนร่วมในการอดอาหารเพื่อสมาธิในครอบครัว แม้ว่าการอดอาหารคือจุดอ่อนของเธอเสมอมา นอกจากนี้ความรู้นั้นยังกระตุ้นให้เธอเปลี่ยนแปลงในระดับทั่วไปมากขึ้นอีกด้วย

“ดิฉันอยากหาโอกาสมากขึ้นในการรับใช้แทนที่จะรอให้ใครส่งแผ่นกระดาษไปรอบๆ เพื่อลงชื่ออาสาสมัคร” เธอกล่าว “ดิฉันอยากเป็นผู้เยี่ยมสอนที่ดีขึ้น อยากหาหนทางที่สามารถรับใช้นอกศาสนจักรภายในชุมชนของดิฉัน ดิฉันอยากจะเป็นอย่างแรกว่า ‘เราทำอะไรให้พวกเขาได้บ้าง’ หรือ ‘พวกเขาต้องการอะไร’ ไม่ใช่ ‘ฉันมีเวลาหรือเปล่า’ หรือ ‘แล้วสิ่งนี้จะมีผลกับฉันอย่างไร’

“เราต้องการพระผู้ช่วยให้รอด” เธอสรุป “แต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงต้องการเราเช่นกัน พระองค์ทรงต้องการให้เราช่วยยกระดับจิตวิญญาณของกันและกัน”

ฟรานซิสโก แซมิวเอล คาเบรรา เปเรส จากชิวาเวเม็กซิโกเล่าว่าเขาไม่เห็นตัวเองเลวร้ายอะไร เขาเชื่อฟังพระบัญญัติและปฏิบัติหน้าที่ต่อครอบครัวและเพื่อนมนุษย์ตั้งแต่รับบัพติศมาเมื่ออายุ 16 ปี แต่การทดลองเกี่ยวกับการศึกษาพระชนมชีพของพระผู้ช่วยให้รอดช่วยให้เขาเปลี่ยนความเข้าใจเรื่องความเป็นสานุศิษย์จากภาคทฤษฎีไปสู่ภาคปฏิบัติ

ในการศึกษาจอห์น 6:27–63 คำเทศนาที่พระผู้

ช่วยให้รอดทรงเรียกพระองค์เองว่าอาหารแห่งชีวิต ทำให้บราเดอร์คาเบรราเริ่มเห็นว่าเขามีแนวโน้มที่หลายคนมี นั่นคือการให้ความสบายของตัวเองมาเป็นอันดับแรก

“ผมมักจะหา ‘เหตุผล’—ข้ออ้าง—หนึ่งข้อเป็นอย่างน้อยเพื่อเลื่อนหน้าที่ของตัวเองออกไป” เขาอธิบาย ความคิดที่ว่า “อีกเดี๋ยว” หรือ “พรุ่งนี้” หรือ “ไม่ต้องรีบ” เข้ามาในความคิดของเขา เขาเล่าว่า “วนเวียนเหมือนฝูงแร้งที่คอยขัดขวางเรื่องครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม และเหนือสิ่งอื่นใดคือความก้าวหน้านิรันดร์ของผม”

การทำตามพระผู้ช่วยให้รอดของเราเฉพาะในเรื่องที่ชอบทำให้เขา “เกือบเป็นสานุศิษย์” แต่ไม่ใช่สานุศิษย์ที่แท้จริง เขากล่าว การได้อ่านเกี่ยวกับความตั้งใจของพระผู้ช่วยให้รอดในการยอมรับพระประสงค์ของพระบิดาเพิ่มความตั้งใจของบราเดอร์คาเบรรา และเขาเข้าใจยิ่งขึ้นว่าการรับศีลระลึกในแต่ละสัปดาห์ช่วยเขาอย่างไร “ทั้งความเป็นมนุษย์ปฤชชน” (โไม่ไซยาห์ 3:19)

“ผมยอมตนต่ออิทธิพลของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และให้พลังของการชดใช้เปลี่ยนผมให้เป็นวิสุทธิชน” บราเดอร์คาเบรราอธิบาย “เพื่อให้สิ่งนี้เป็นจริงขึ้นมา ผมจำเป็นต้องพัฒนาคุณลักษณะของพระคริสต์กลายเป็นดังเด็กว่าง่าย อ่อนโยน ถ่อมตน อดทน เปี่ยมด้วยความรัก เต็มใจยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้า” (ดู โไม่ไซยาห์ 3:19)

เท่าที่บราเดอร์คาเบรราเพียรพยายามในทางละทิ้งความเป็นมนุษย์ปฤชชน ความรักที่เขามีต่อพระบิดาบนสวรรค์ พระเยซูคริสต์ ครอบครัว ผู้นำและมิตรสหายก็เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย เขาพบว่าประสิทธิภาพในการทำงานของเขาดีขึ้น และสำคัญที่สุดคือเขาพบว่าเขาเปี่ยมด้วยปิติ—ไม่รู้สึกลำบาก—ในการทำสิ่งต่างๆ เพื่อสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

“จากที่เคยเห็นความเป็นสานุศิษย์เป็นภาระ เวลา

การเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์
ไม่ได้เป็นเพียงการกระทำชั่วครั้งชั่วคราว
หากแต่เป็นวิถีชีวิต

นี้ผมเห็นว่าแอกของพระองค์พอเหมาะและภาระ
ของพระองค์ก็เบา” (ดู มัทธิว 11:30) บราเดอร์
คาเบรากล่าว “นั่นคือสิ่งที่เรียกว่าแผนอันสำคัญ
ยิ่งแห่งความสุข คือทำตามพระเยซูคริสต์และ
ชื่นชมยินดีไปกับพระองค์ทั้งเวลานี้และในนิรันดร”

เป็นสานุศิษย์ในทุกสิ่ง

ซีโอม่า เอ็น. อายุ 15 ปีจากไนจีเรียศึกษาอยู่นาน 7
และ 3 นี้ไฟ 14 อันเนื่องมาจากความปรารถนา
ส่วนหนึ่งที่จะเชื่อฟังมากขึ้น เธอยอมรับว่าการ “ทำ
สิ่งที่ไม่ชอบ—โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำความ
สะอาดห้องครัวให้เรียบร้อยเวลาเหนื่อยๆ” เป็นเรื่อง
ยาก แต่เธอก็มีความปรารถนาที่จะ “รักคนรอบข้าง”
เธอพบว่าการเชื่อฟังเป็นทางหนึ่งในการแสดง
ความรักดังกล่าว (ดู ยอห์น 14:15)

เมื่อซีโอม่าศึกษาคำสอนของพระเจ้าช่วยให้รอด
เกี่ยวกับการเชื่อฟังและอ่านเกี่ยวกับการยอมตน
ต่อพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ เธอเห็นได้
ว่าเพราะพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์
ทรงทราบว่าเราจะทำบาปและหลงผิด พระองค์จึง
ประทานพระบัญญัติแก่เราเพื่อช่วยให้เราอยู่บนทาง
ค้ำคืบและแคบ เธอเรียนรู้ด้วยว่าเราไม่สามารถ
เข้าในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าได้โดยปราศจาก
การเชื่อฟัง

“ดิฉันเรียนรู้ว่าไม่มีใครดีพร้อม แต่ด้วยการเชื่อ
ฟัง เราทุกคนจะฝ่าฟันไปสู่ความดีพร้อมได้” เธอ
กล่าว “ดิฉันเรียนรู้ว่าเราควรเชื่อฟังเพื่อที่พระบิดา
บนสวรรค์จะประทานพรให้เราได้”

เธอหาโอกาสแสดงออกถึงการเชื่อฟังที่โรงเรียน
เมื่อมีผู้xorองให้กวาดห้องเรียนแม้ไม่ใช่เวรของเธอ

“ดิฉันเชื่อฟังอย่างนอบน้อมเมื่อได้ยินพระวิญ
ญาณบริสุทธิ์บอกดิฉันให้เชื่อฟังและกวาดห้องเรียน
เพื่อนๆ ของดิฉันประหลาดใจ และคุณครูก็เช่นกัน
เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้คนรู้จักดิฉันในฐานะเด็กหญิง



ผู้เชื่อฟังและถ่อมตน ดิฉันมีความสุขตลอด
สัปดาห์เพราะดิฉันเชื่อฟัง”

มิเชล คิลแมนน์ แชนเซิน เต็บโตที่
กรีนแลนด์และปัจจุบันอาศัยอยู่ที่เดนมาร์ก
ทั้งสองที่มีวัฒนธรรมของ “การแสดงความ
มีน้ำใจและให้ความช่วยเหลือ” เธอกล่าว
และอธิบายว่าทุกที่ซึ่งเธอเคยอาศัยอยู่
ช่วยให้เธอดำเนินชีวิตเหมือนพระคริสต์
ง่ายขึ้นในหลายๆ ด้าน

กระนั้น ในทางกลับกัน เธอกล่าวว่า
เป็นเรื่องยากที่จะช่วยให้คนเข้าใจว่าการ
เป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ไม่ได้เป็น
เพียงการกระทำชั่วครั้งชั่วคราว หากแต่
เป็นวิถีชีวิต เธอเล่าว่าเพื่อนของเธอรวมถึง
เพื่อนร่วมห้องสองคนที่ไม่ใช่สมาชิกไม่
เข้าใจรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต้อง “ใช้
เวลาหลายชั่วโมงที่โบสถ์” เข้าพระวิหาร
ศึกษาพระคัมภีร์ และอดอาหารเดือนละ
ครั้ง การดำเนินชีวิตของสานุศิษย์ทำได
ยากยิ่งขึ้นไปอีกเมื่อเธอต้องเผชิญกับสื่อไม่
เหมาะสม ภาษาที่หยาบคาย หรืออิทธิพล
ด้านลบอื่นๆ จากภายนอก “เพราะอิทธิพล
เหล่านั้น” เธอกล่าว “การระลึกว่าจริงๆ
แล้วดิฉันเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์
จึงเป็นเรื่องท้าทายไม่น้อย”

ซิสเตอร์แชนเซินยอมรับว่าการเป็นหนุ่ม
สาวในโลกที่ศีลธรรมดูจะเปลี่ยนแปลงอยู่
เสมออันเป็นเรื่องยาก บางกรณีการตัดสินใจ
ระหว่างถูกผิดนั้นชัดเจน แต่ในหลายกรณี
ก็ไม่เป็นเช่นนั้น เธอกล่าวว่า แม้สถาน
การณ์ที่เธอประสบจะซับซ้อนในบางครั้ง
แต่พระคัมภีร์ยังคงเรียบง่าย

“การเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์
จะยากขึ้นไปอีกหากเราไม่รู้จักพระองค์”
ซิสเตอร์แชนเซินกล่าว “พระคัมภีร์คือ
เครื่องมือที่ช่วยให้เราทำความรู้จักกับ
พระองค์ ทุกครั้งที่ดิฉันไม่ทราบว่าจะควรทำ
อย่างไร ดิฉันจะกลับไปดูสิ่งที่ดิฉันศึกษา

สมาชิกคนหนึ่งกล่าวว่า
“เราจะพบวิธีใหม่ๆ
ในการเป็นเหมือนพระ-
ผู้ช่วยให้รอดทุกครั้ง
ที่เราศึกษาพระชนม์ชีพ
ของพระองค์ และเราจะ
เรียนรู้ต่อไปอีกโดยการ
ทำตามแบบอย่างของ
พระองค์”



ในตอนเช้าและตอนเย็นโดยอัตโนมัติ” เธอกล่าวว่า “การศึกษาเกี่ยวกับพระชนม์ชีพของ [พระผู้ช่วยให้รอด] ตลอดจนคำสอนช่วยให้ดิฉันเข้าใจมากขึ้นว่าพระองค์ทรงทำในสิ่งที่พระองค์ทรงทำเพราะพระองค์ทรงรักเราทุกคน

“เมื่อดิฉันเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระองค์ดิฉันเข้าใจว่าการเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์คือการทราบบว่าพระองค์ทรงเป็นใคร สิ่งนั้นช่วยให้ดิฉันปฏิบัติตนในแบบที่พระองค์ทรงสอน การเป็นสานุศิษย์คือการรู้ [และเลือก] สิ่ง que พระเยซูคริสต์จะทรงทำในสถานการณ์นั้น—ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะศึกษาคำสอนของพระองค์บ่อยๆ”

เป็นสานุศิษย์ในทุกแห่ง

สเตซี ไวท์ มารดาของลูกสี่คนในอินดีแอนา สหรัฐอเมริกา อยากมีโอกาสร่วมเพื่อนบ้าน มิตรสหาย หรือแม้แต่มิตรสหายในต่างแดนในช่วงสัปดาห์ที่เธอศึกษา มัทธ 25:35-40 ในนั้นพระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่าการรับใช้ “คนใดคนหนึ่งที่ยากจนที่สุด” ก็เหมือนรับใช้พระองค์ด้วย (ข้อ 40)

“เพราะดิฉันเป็นแม่ที่มักจะสับสนอยู่กับการดูแลลูกน้อยสี่คนที่บ้าน ดิฉันจึงรู้สึกไม่สบายใจเป็นบางครั้งที่ไม่สามารถรับใช้ได้อย่างเต็มที่ที่ใจอยาก” ชิสเตอร์ไวท์อธิบาย “ดิฉันยุ่งมากกับการจัดการกับความต้องการของครอบครัวจนแทบไม่มีเวลาทำอย่างอื่น”

ชิสเตอร์ไวท์สังเกตเห็นว่าเมื่อเธอยังคงศึกษาทำข้ออ้างอิง และไตร่ตรองข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ ตลอดจนสวดอ้อนวอนขอโอกาสรับใช้ “กลับกลายเป็นว่าสัปดาห์นั้นมีเรื่องเครียดมากกว่าที่เจอเป็นปกติของการเป็นแม่เสียอีก”—แน่นอนว่าเธอไม่ได้หวังให้

เป็นเช่นนั้น

“มีโครงการจากโรงเรียนที่ต้องช่วยทำ ต้องทำความสะอาดบ้านที่สกปรกเลอะเทอะมากกว่าปกติ ลูกๆ ทะเลาะกันจนต้องเป็นกรรมการตัดสินให้ และผ้ากองเท่าภูเขาที่ดูราวกับจะเพิ่มจำนวนได้เอง รายการสิ่งที่ต้องทำก็ไร้ที่ว่างว่าใกล้จะสำเร็จ คำสวดอ้อนวอนของดิฉันจะผ่านไปอย่างไรคำตอบขณะที่ดิฉันโยนหาเวลาว่างและพลังในการรับใช้คนอื่นที่ไม่ใช่สามีและลูกของตนเอง”

แต่แล้ว ช่วงกลางสัปดาห์ชิสเตอร์ไวท์ก็ตระหนักว่าเพียงเพราะเธอไม่มีโอกาสรับใช้ที่บ้านไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงปล่อยให้การสวดอ้อนวอนของเธอผ่านไปอย่างไรคำตอบ และไม่ได้หมายความว่า การรับใช้ของเธอไม่มีความสำคัญ

“พระเจ้า ทรง ตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉันโดยประทานโอกาสรับใช้ภายในครอบครัวดิฉันเอง” เธอกล่าว “บางครั้งด้วยเหตุผลบางประการ ดิฉันรู้สึกว่าการรับใช้ในครอบครัวตนเองนั้นไม่นับ และจะเรียกว่างานรับใช้ก็ต่อเมื่อเป็นสิ่งที่ทำนอกบ้านให้แก่คนที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัว แต่ด้วยความเข้าใจใหม่ของดิฉัน ทำให้เมื่อต้องจัดที่นอน ซักผ้า รับส่งลูกๆ และทำอย่างอื่นที่ต้องทำในการเป็นแม่ ดิฉันทำด้วยใจปิติยินดีมากขึ้น งานต่างๆ ไม่ได้ดูเป็นเรื่องธรรมดาขนาดนั้น และดิฉันเข้าใจแล้วว่าดิฉันกำลังทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในครอบครัว”

สำหรับดิมา อิวานอฟ จากนครวลาดีวอสตอค ประเทศรัสเซีย การเชื่อเชิญให้ร่วม “การทดลองเป็นสานุศิษย์” มาในช่วงเวลาที่วุ่นวาย บราเดอร์อิวานอฟเพิ่งออกจากงานเพื่อเริ่มทำธุรกิจส่วนตัว และเพราะความที่เขามีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องงานมากมายให้คิด เขาจึงสงสัยว่าจะให้

ความเป็นสานุศิษย์มีความสำคัญลำดับแรกได้ตลอดหรือไม่

กระนั้นเขาก็ยังตกลงเข้ามามีส่วนร่วม และเนื่องจากความเป็นสานุศิษย์ในความคิดของเขาคือ “การเชื่อฟังและปฏิบัติตาม คำชี้แนะหรือคำแนะนำของคุณ” เขาจึงศึกษาอย่างละเอียดถึงคำเทศนาบนภูเขา ใน มัทธ 5 และ 3 นี้ไฟ 12

สิ่งที่บราเดอร์อิวานอฟบอกว่าคุณลักษณะที่บราเดอร์อิวานอฟพิจารณาว่าคุณลักษณะของคำเทศนานั้นคือความอ่อนแอของเขาเอง แต่โดยที่รู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่าจะทำให้ความอ่อนแอของผู้มอบน้อมถ่อมตนกลับเข้มแข็ง (ดู โยฮัน 12:27) บราเดอร์อิวานอฟจึงหันเข้าหาพระองค์และแสวงหาโอกาสในการเติบโต

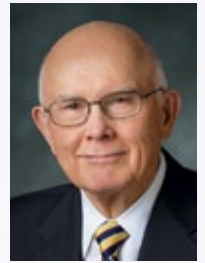
“ผมรู้สึกว่าการช่วยให้รอดทรงอยู่ใกล้มากขึ้น” บราเดอร์อิวานอฟเล่า “ผมเรียนรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นครูที่ยอดเยี่ยมที่สุด และเรียนรู้วิธีเป็นเหมือนพระองค์ยิ่งขึ้น เมื่อผมศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของความเป็นสานุศิษย์ ผมเรียนรู้ว่าเราจะพบวิธีใหม่ๆ ในการเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดทุกครั้งที่เราศึกษาพระชนม์ชีพของพระองค์ และเราจะเรียนรู้ต่อไปอีกโดยการทำตามแบบอย่างของพระองค์ เราต้องนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติ”

เขากล่าวว่าความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับความเป็นสานุศิษย์เปลี่ยนไปภายในเวลาสัปดาห์นั้น “การทำตามพระผู้ช่วยให้รอดไม่ใช่แค่การศึกษาหลักธรรมพระกิตติคุณหรือเชื่อฟังพระบัญญัติ” เขาอธิบาย “ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดหรือทำอะไรอยู่ เราสามารถมี ‘ความปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะทำตามแบบอย่างของพระองค์และมีความตั้งใจจะเป็นเหมือนพระองค์’ ■

เมลิสซา เมอร์ริส อาศัยอยู่ในโคโลราโด สหรัฐอเมริกา



โดย เอิลเตอร์
ดัลลีน เอช. โอ๊คส์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง



สร้างสมดุล สัจธรรม & บันติธรรม

การดำรงอยู่และธรรมชาติของสัจธรรมเป็นคำถามพื้นฐานข้อหนึ่งในชีวิตมรรตัย พระเยซูทรงบอกปีลาตผู้ปกครองชาวโรมันว่าพระองค์เสด็จมาในโลกเพื่อ “เป็นพยานให้กับสัจจะ” ผู้ไม่เชื่อคนนั้นทูลถามว่า “สัจจะคืออะไร?” (ยอห์น 18:37-38) ก่อนหน้านั้นพระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” (ยอห์น 14:6) ในการเปิดเผยยุคปัจจุบันพระองค์ทรงประกาศว่า “[สัจจะ] คือความรู้ถึงสิ่งทั้งหลายดังที่เป็นอยู่, และดังที่เป็นมา, และดังที่จะเป็น” (คพ. 93:24)

เราเชื่อใน *สัจธรรมสัมบูรณ์* อันได้แก่การดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้ารวมถึงการชี้ถูกชี้ผิดโดยพระบัญญัติของพระองค์ เราทราบว่าการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าและการดำรงอยู่ของสัจธรรมสัมบูรณ์เป็นรากฐานสำคัญของชีวิตบนแผ่นดินโลก ไม่ว่าสัจธรรมนั้นจะมีคนเชื่อหรือไม่ก็ตาม เรายังทราบด้วยว่าความชั่วร้ายดำรงอยู่และบางอย่างเป็นเรื่องผิดร้ายแรงตลอดกาลอย่างแท้จริง

รายงานข่าวที่น่าตกใจเกี่ยวกับอัตราการลักขโมยและการหลอกลวงที่สูงมากในสังคมอารยะบ่งบอกถึงสัญญาณทางศีลธรรมซึ่งหลายคนไม่ค่อยรู้จักผิดชอบชั่วดี การจลาจล การปล้น และการโกงที่เกิดขึ้นอย่างดาษดื่นทำให้หลายคนสงสัยว่าเรากำลังสูญเสียรากฐานทางศีลธรรมที่ประเทศฝั่งตะวันตกได้รับเป็นมรดกสืบทอดมาจากจูเดโอ-คริสเตียนหรือไม่?

เป็นเรื่องดีที่เราจะกังวลเกี่ยวกับรากฐานทางศีลธรรมของเรา เราอยู่ในโลกซึ่งบุคคลผู้เป็นอิทธิพลกำลังสอนและแสดงออกตามความเชื่อที่ว่าไม่มีอะไรถูกหรือผิดเสียทีเดียว—โดยถือว่าอำนาจรวมถึงกฎระเบียบทุกอย่างที่ควบคุมพฤติกรรมเป็นการตัดสินใจของมนุษย์ซึ่งอาจอยู่เหนือพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า หลายคนถึงกับสงสัยว่ามีพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่

ปรัชญาเรื่องสัมพัทธนิยมทางศีลธรรม ซึ่งถือว่าแต่ละคนมีอิสระที่จะเลือกด้วยตนเองว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด กำลังกลายเป็นลัทธิความเชื่อที่หลายคนยอมรับในสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ

**ขันติธรรมต่อพฤติกรรม
เป็นเสมือนเหรียญสองด้าน
ขันติธรรมหรือความเคารพ
อยู่ด้านหนึ่งของเหรียญ แต่
สัจธรรมมักจะอยู่อีกด้านเสมอ**

สัจธรรมสัมบูรณ์เป็นรากฐานสำคัญของชีวิตบนแผ่นดินโลก ไม่ว่าสัจธรรมนั้นจะมีคนเชื่อหรือไม่ก็ตาม เรายังทราบด้วยว่าความชั่วร้ายดำรงอยู่และบางอย่างเป็นเรื่องผิดร้ายแรงตลอดกาลอย่างแท้จริง

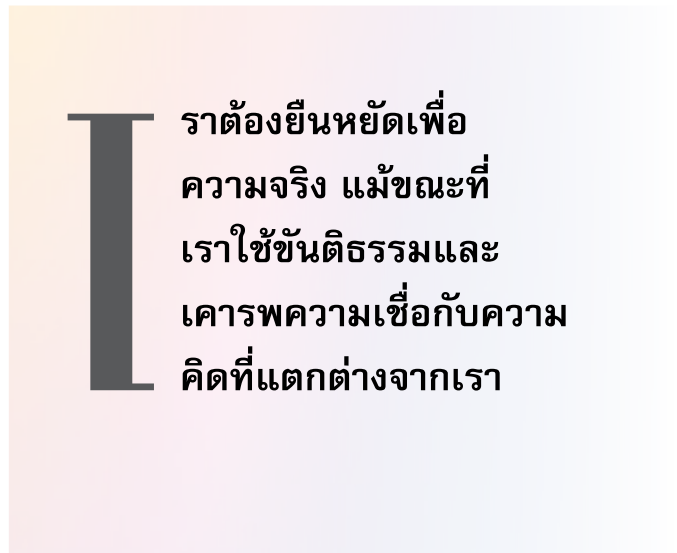
รายงานข่าวที่น่าตกใจเกี่ยวกับอัตราการลักขโมยและการหลอกลวงที่สูงมากในสังคมอารยะบ่งบอกถึงสัญญาณทางศีลธรรมซึ่งหลายคนไม่ค่อยรู้จักผิดชอบชั่วดี การจลาจล การปล้น และการโกงที่เกิดขึ้นอย่างดาษดื่นทำให้หลายคนสงสัยว่าเรากำลังสูญเสียรากฐานทางศีลธรรมที่ประเทศฝั่งตะวันตกได้รับเป็นมรดกสืบทอดมาจากจูเดโอ-คริสเตียนหรือไม่?

เป็นเรื่องดีที่เราจะกังวลเกี่ยวกับรากฐานทางศีลธรรมของเรา เราอยู่ในโลกซึ่งบุคคลผู้เป็นอิทธิพลกำลังสอนและแสดงออกตามความเชื่อที่ว่าไม่มีอะไรถูกหรือผิดเสียทีเดียว—โดยถือว่าอำนาจรวมถึงกฎระเบียบทุกอย่างที่ควบคุมพฤติกรรมเป็นการตัดสินใจของมนุษย์ซึ่งอาจอยู่เหนือพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า หลายคนถึงกับสงสัยว่ามีพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่

ปรัชญาเรื่องสัมพัทธนิยมทางศีลธรรม ซึ่งถือว่าแต่ละคนมีอิสระที่จะเลือกด้วยตนเองว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด กำลังกลายเป็นลัทธิความเชื่อที่หลายคนยอมรับในสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ

แถบตะวันตก ชั้นร้ายแรงที่สุดคือ ความชั่วร้ายที่เคยถูกจำกัดขอบเขตและปกปิดเหมือนหัวสิว บัดนี้กลายเป็นสิ่งถูกกฎหมายและใจแจ่มใสราวกับป้ายโฆษณา เนื่องจากถูกชักจูงโดยปรัชญา เช่นนี้ อนุชนรุ่นหลังเป็นอันมากจึงยึดมั่นอยู่กับการสนองความพึงพอใจของตนเอง สื่อลามก ความไม่ซื่อสัตย์ ภาษาหยาบคาย การแต่งกายในลักษณะเปิดเผย การวาดลวดลายสีฉูดฉาดและเจาะร่างกายตามลัทธิฮอกวอตส์ ตลอดจนความลุ่มหลงทางเพศอันเสื่อมทราม

ผู้นำศาสนาหลายคนสอนถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้าในฐานะผู้บัญญัติกฎสูงสุด พระองค์ทรงกำหนดให้พฤติกรรมบางอย่างถูกต้องและเป็นความจริงโดยสมบูรณ์ และพฤติกรรมบางอย่างผิดทั้งไม่เป็นความจริงโดยสิ้นเชิง² ศาสดาพยากรณ์ในพระ-



เราต้องยืนหยัดเพื่อความจริง แม้ขณะที่เราใช้ขันติธรรมและเคารพความเชื่อกับความคิดที่แตกต่างจากเรา

คัมภีร์ไบเบิลและพระคัมภีร์มอรมอนมองเห็นเวลานี้ล่วงหน้า เวลาที่มนุษย์จะ “รักความสนุกมากกว่ารักพระเจ้า” (2 ทิโมธี 3:4) และอันที่จริงคือเวลาที่มนุษย์จะปฏิเสธพระเจ้า (ดู ยูดา 1:4; 2 เปโตร 28:5; โมโรไน 7:17; คพ. 29:22)

ในสภาวะการณ์ที่เป็นปัญหาเช่นนี้ เราที่เชื่อในพระเจ้าและสัจธรรมถูกผิดสัมบูรณ์ซึ่งมาจากความเชื่อ นั้น ต่างมีความท้าทายของการดำเนินชีวิตในโลกที่ไม่นับถือพระเจ้าและไร้ศีลธรรมขึ้นเรื่อยๆ ในสภาวะการณ์เช่นนี้ เราทุกคน—โดยเฉพาะอนุชนรุ่นหลัง—มีหน้าที่ยืนยันว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่จริงและมีสัจธรรมสัมบูรณ์ที่พระบัญญัติของพระองค์สถาปนาขึ้น

ครูเป็นอันมากที่โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่างสอนและปฏิบัติศีลธรรมสัมพัทธ์ ซึ่งหล่อหลอมเจตคติของคนหนุ่มสาวที่กำลังทำหน้าที่เป็นครูให้ลูกๆ ของเรา และเป็นผู้หล่อหลอมเจตคติของสาธารณชนผ่านสื่อและสิ่งบันเทิงยอดนิยม ปรัชญาเรื่องสัมพัทธ์นิยมทางศีลธรรมปฏิเสธสิ่งที่ชาวคริสต์ ชาวฮิว และชาวมุสลิมผู้เชื่อหลายล้านคนเห็นว่าเป็นรากฐานสำคัญ และการปฏิเสธเช่นนี้ก่อปัญหาร้ายแรงให้เราทุกคน สิ่งที่เราเชื่อควรทำเกี่ยวกับเรื่องนี้นำไปสู่หัวข้อที่สองซึ่งเป็นหัวข้อคู่แฝดที่มาด้วยกันของข้าพเจ้านั้นคือ ขันติธรรม

ขันติธรรม มีนิยามว่าเป็นเจตคติที่เป็นมิตรและเป็นธรรมต่อความคิดเห็นและการปฏิบัติที่ไม่คุ้นเคยหรือแตกต่าง หรือต่อบุคคลที่ยึดถือหรือปฏิบัติเช่นนั้น เพราะการคมนาคมและการสื่อสารยุคปัจจุบันนำเราให้ใกล้ชิดกับผู้คนที่แตกต่างกันและความคิดเห็นที่แตกต่าง เราจึงต้องมีขันติธรรมมากขึ้น

การรับรู้ถึงความหลากหลายเช่นนี้เพิ่มคุณค่าให้แก่ชีวิตเราแต่ก็ทำให้ชีวิตยุ่งยากขึ้นด้วย เราได้รับประโยชน์มากขึ้นจากการสนทนาวิสาสะกับผู้คนที่แตกต่างกัน ซึ่งเตือนให้เรานึกถึงความหลากหลายอันน่าอัศจรรย์ในบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและค่านิยมเหล่านั้นท้าทายเราเช่นกัน ให้ค้นหาว่าสิ่งใดที่เราสามารถรับได้ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมและค่านิยมในพระกิตติคุณของเราและสิ่งใดที่เรายอมรับไม่ได้ ในวิธีนี้ความหลากหลายจะเพิ่มความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้และเรียกร้องให้เราครุ่นคิดมากขึ้นเกี่ยวกับลักษณะของขันติธรรม ขันติธรรมคืออะไร ใช้ได้เมื่อใด และใช้ไม่ได้เมื่อใด

นี่คือคำถามที่ยากกว่าสำหรับผู้ยืนยันถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้าและผู้เป็นเจ้าและสัจธรรมสัมบูรณ์เมื่อเทียบกับผู้ที่เชื่อในสัมพัทธ์นิยมทางศีลธรรม ยิ่งความเชื่อในพระเจ้าของใครอ่อนแอกว่าและความสัมบูรณ์ทางศีลธรรมของใครมีน้อยกว่า โอกาสที่ความคิดหรือการปฏิบัติของผู้อื่นจะเข้ามาท้าทายให้บุคคลนั้นต้องใช้ขันติธรรมยิ่งน้อยลงไปด้วย ตัวอย่างเช่น ผู้ถืออเทวนิยมไม่จำเป็นต้องตัดสินใจว่าการดูหมิ่นหรือลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์แบบใดและด้วยเหตุผลใดที่ตนรับได้และแบบใดที่ต้องเผชิญหน้า ผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าหรือสัจธรรมสัมบูรณ์ในเรื่องศีลธรรมอาจเห็นว่าเป็นตนเองเป็นคนเปิดกว้างที่สุด คนเหล่านี้ยอมรับได้แทบทุกอย่างระบบความเชื่อเช่นนี้สามารถยอมรับพฤติกรรมและบุคคลได้แทบทุกรูปแบบ แต่น่าเสียดายที่ดูเหมือนว่าบางคนที่เชื่อในสัมพัทธ์-



เพราะผู้ติดตามของพระเยซูคริสต์ได้รับบัญชาไม่ให้เป็นของโลก เราจึงต้องแสวงหาการยอมรับจากผู้เกลียดชังเราที่ไม่ได้เป็นของโลก

นิยมทางศีลธรรมจะยอมรับได้ยากต่อผู้ที่ยืนยันว่ามีพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งควรแก่ความเคารพและมีความสัมพันธ์ทางศีลธรรมบางอย่างที่ควรยึดถือ

ความจริงสัมบูรณ์สามข้อ

แล้วขันติธรรมหมายความว่าอย่างไรสำหรับเราและผู้เชื่อคนอื่น ๆ สิ่งที่ทำทลายเราเป็นพิเศษในการมีขันติธรรมคืออะไร ข้าพเจ้าจะเริ่มด้วยสี่ธรรมสัมบูรณ์สามข้อ โดยพูดถึงในฐานะอัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าส่วนใหญ่ความคิดเหล่านี้เป็นที่รู้จักกันในบรรดาผู้เชื่อโดยทั่วไป

ข้อแรก ทุกคนเป็นพี่น้องกันภายใต้พระผู้เป็นเจ้า ทุกคนได้รับการสอนในศาสนาต่างๆ ให้รักกันและทำดีต่อกัน ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) กล่าวความคิดนี้แก่วิสิตชนยุคสุดท้ายว่า “เราแต่ละคน [จากกลุ่มศาสนาต่างๆ] เชื้อในความเป็นบิดาของพระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าเราจะตีความเกี่ยวกับพระองค์แตกต่างกันไป แต่เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวใหญ่ ครอบครัวมนุษย์ บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้เราจึงเป็นพี่น้องกัน เราต้องทำงานหนักขึ้นเพื่อสร้างความเคารพซึ่งกันและกัน และเจตคติของความอดกลั้น พร้อมด้วยกรรมสัมพันธ์กันโดยไม่คำนึงถึงหลักคำสอนและหลักปรัชญาที่เราสนับสนุน”³

สังเกตว่าประธานอิงค์ลีย์พูดถึงความเคารพซึ่งกันและกัน และมีขันติธรรมต่อกัน การอยู่ร่วมกันด้วยความเคารพซึ่งกันและกันในความแตกต่างของอีกฝ่ายเป็นสิ่งท้าทายในโลกปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม—สี่ธรรมสัมบูรณ์ **ข้อสอง** ที่ข้าพเจ้าจะพูดถึงคือ—การอยู่

กับความแตกต่างเป็นสิ่งทีพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์สอนให้เราต้องทำ

พระเยซูคริสต์ทรงสอนว่าอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าเปรียบเหมือนเชื้อ (ดู มัทธิว 13:33) เชื้อ—หรือยีสต์—ซ่อนตัวอยู่ในขนมปังก้อนใหญ่จนกระทั่งขนมปังทั้งก้อนขึ้นฟู หมายความว่าสิ่งนี้เกิดจากอิทธิพลของมัน พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนด้วยว่าผู้ติดตามของพระองค์จะประสบความทุกข์ยากในโลกนี้ (ดู ยอห์น 16:33) จำนวนคนและการครอบครองของพวกเขาจะน้อย (ดู 1 โครินธ์ 14:12) และพวกเขาจะถูกเกลียดชังเพราะพวกเขาไม่ใช่ของโลก (ดู ยอห์น 17:14) แต่นี่คือบทบาทของเรา เราได้รับเรียกให้อยู่กับบุตรธิดาคนอื่น ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งไม่ได้มีความเชื่อหรือค่านิยมเดียวกับเรา อีกทั้งไม่มีข้อผูกพันในพันธสัญญาที่เรายอมรับ เราต้องอยู่ใน โลก แต่ไม่เป็น ของ โลก

เพราะผู้ติดตามของพระเยซูคริสต์ได้รับบัญชาให้เป็นเชื้อ เราจึงต้องแสวงหาการยอมรับจากผู้เกลียดชังเราที่ไม่ได้เป็นของโลก ในการทำเช่นนี้ บางครั้งเราต้องทำทลายกฎหมายที่จะบั่นทอนเสรีภาพในการนับถือศาสนาของเราโดยอาศัยสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญของเราที่จะปฏิบัติตามศาสนาได้อย่างเสรี ปัญหาใหญ่คือ “การที่ผู้คนในศาสนาต่างๆ จะสามารถพัฒนาสัมพันธ์ภาพของตนเองกับพระผู้เป็นเจ้าและสัมพันธ์ภาพต่อกันโดยที่ไม่มีรัฐบาลเข้ามาแทรกแซง”⁴ นั่นคือเหตุผลที่เราต้องการความเข้าใจและแรงสนับสนุนเมื่อต้องต่อสู้เพื่อเสรีภาพทางศาสนา

นอกจากนี้เราต้องยอมรับและเคารพคนอื่น ๆ เช่นกัน ดังที่อัคร-

สาวกเปาโลสอนว่า ชาวคริสต์ควร “มุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุข” (โรม 14:19) และ “อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน” (โรม 12:18) เท่าที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นเราจึงควรตื่นตัวที่จะให้เกียรติสิ่งดี ๆ ที่เราพึงเห็นในทุกคนรวมทั้งความคิดเห็นและการปฏิบัติหลายอย่างที่แตกต่างกันของเรา ดังที่พระคัมภีร์มอรมอนสอนว่า

“สิ่งที่ดีทั้งปวงมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า; ...

“... ดังนั้น, ทุกสิ่งที่ดีที่เชื่อเชิญและชักจูงให้ทำดี, และรักพระเจ้าเป็นเจ้า, และรับใช้พระองค์, จึงได้รับการดลใจจากพระเจ้าเป็นเจ้า.

“ดังนั้น, จงใส่ใจ ... เพื่อท่านจะไม่ตัดสินว่า ... สิ่งที่ดีและมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นของมาร” (โมโรไน 7:12-14)

การปฏิบัติต่อความแตกต่างด้วยวิธีนั้นจะทำให้คนอื่นเกิดขันติธรรมและความเคารพต่อเราเช่นกัน

ขันติธรรมและความเคารพที่เรามีต่อผู้อื่นและความเชื่อของพวกเขาไม่ได้ทำให้เราละทิ้งความยึดมั่นที่เรามีต่อสัจธรรมที่เราเข้าใจและพันธสัญญาที่เราทำ นั่นคือสัจธรรมสัมบูรณ์ *ข้อที่สาม* เรามีบทบาทเป็นนักรบในสงครามระหว่างสัจธรรมกับความคลาดเคลื่อน ไม่มีพื้นที่ตรงกลาง เราต้องยืนหยัดเพื่อความจริง แม้ขณะที่เราใช้ขันติธรรมและเคารพความเชื่อกับความคิดที่แตกต่างจากเรารวมถึงคนที่ยึดถือสิ่งเหล่านั้นด้วย

ขันติธรรมต่อพฤติกรรม

แม้ว่าเราต้องใช้ขันติธรรมและเคารพผู้อื่นตลอดจนความเชื่อของพวกเขา รวมถึงสิทธิ์ที่พวกเขาจะอธิบายหรือแก้ต่างให้มุมมองของตนเอง แต่เราไม่ต้องเคารพและมีขันติธรรมต่อ *พฤติกรรม* ที่ผิด หน้าที่ของเราต่อสัจธรรมเรียกร้องให้เราพยายามให้เกิดการแก้ไขพฤติกรรมที่ผิด เป็นเรื่องง่ายกับพฤติกรรมสุดโต่งที่ผู้เชื่อและผู้ไม่เชื่อส่วนใหญ่ต่างรู้ว่ามีผิดหรือไม่เป็นที่ยอมรับ

ในเรื่องของพฤติกรรมที่รุนแรงน้อยกว่าซึ่งแม้แต่ผู้เชื่อก็ยังมีความเห็นไม่ตรงกันว่าผิดหรือไม่ ลักษณะและขอบเขตที่เราควรจะใช้ขันติธรรมย่อมกำหนดยากกว่า สตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายซึ่งเป็นนักคิดท่านหนึ่งจึงเขียนถึงข้าพเจ้าเกี่ยวกับข้อกังวลของเธอว่า “ดูเหมือนนิยามที่โลกให้แก่คำว่า ‘ขันติธรรม’ จะใช้ไปในทางที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับต่อวิถีชีวิตที่ชั่วร้ายมากขึ้นทุกที” เธอถามว่าพระเจ้าจะทรงนิยาม *ขันติธรรม* ว่าอย่างไร⁵

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “คำว่า *ขันติธรรม* มิใช่คำโดด แต่ต้องมีกรรมและคำรับเพื่อทำให้คู่ควรเป็นคุณธรรมข้อหนึ่ง... การใช้ขันติธรรมมักถูกเรียกร้องแต่เป็นสิ่งที่ให้กลับไปน้อยมาก จงระวังคำว่า *ขันติธรรม* คำนี้เป็นคุณธรรมที่สิ้นคลอนอย่างยิ่ง”⁶



ดังที่อัครสาวกเปาโลสอนว่า ชาวคริสต์ควร “มุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุข” และ “อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน” เท่าที่จะทำได้

คำเตือนที่ได้รับการดลใจนี้เตือนให้เราระลึกว่าสำหรับผู้เชื่อในสัจธรรมสัมบูรณ์ ขันติธรรมต่อพฤติกรรมเป็นเสมือนเหรียญสองด้าน ขันติธรรมหรือความเคารพอยู่ด้านหนึ่งของเหรียญ แต่สัจธรรมมักจะอยู่อีกด้านเสมอ ท่านไม่สามารถครอบครองหรือใช้เหรียญแห่งขันติธรรมได้โดยไม่ตระหนักถึงทั้งสองด้าน

พระเจ้าช่วยให้รอดของเราทรงประยุกต์ใช้หลักธรรมนี้ เมื่อพระองค์ทรงเผชิญหน้ากับหญิงลวงประเวณี พระเยซูตรัสลอบประโลมด้วยขันติธรรมว่า “เราก็ไม่เอาโทษเหมือนกัน” จากนั้นเมื่อพระองค์ทรงบอกให้นางไป พระองค์รับสั่งพระบัญชาด้วยสัจธรรมว่า “จงไปเกิดและจากนี้ไปอย่าทำบาปอีก” (ยอห์น 8:11) เราทุกคนควรจริงจังและเข้มแข็งขึ้นจากแบบอย่างนี้ในการกล่าววาจาที่มีทั้งขันติธรรมและสัจธรรม นั่นคือเมตตาในการสื่อสารแต่มั่นคงในสัจธรรม

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้มีวิจรรย์ญาณอีกคนหนึ่งเขียนไว้ดังนี้ “ดิฉันมักจะได้ยินคนเอ่ยพระนามพระเจ้าอย่างไม่สมควร และมีความรู้จักกับดิฉันหลายคนบอกว่าพวกเขาอยู่กับคนรัก ดิฉันพบว่าการรักษาวันสะบาโตแทบจะเป็นสิ่งที่คนไม่ปฏิบัติกันแล้ว ดิฉันจะรักษาพันธสัญญาที่จะยื่นเป็นพยานโดยไม่ทำให้คนเหล่านี้ขุ่นเคืองได้อย่างไร”⁷

ข้าพเจ้าจะพูดถึงความประพฤติส่วนตัวของเราก่อน ในการประยุกต์ใช้ข้อเรียกร้องที่ช่วงชิงกันระหว่างสัจธรรมและขันติธรรม

ในพฤติกรรมสามประเภท อันได้แก่—การลบล้าง การอยู่ก่อนแต่ง การละเมิดวันสะบาโต—และอีกหลายๆ พฤติกรรม เราไม่ควรจะใช้ขันติธรรมกับตนเอง เราควรอยู่ใต้กฎเกณฑ์ข้อเรียกร้องของสังฆกรรม เราควรเข้มงวดในการรักษาพระบัญญัติและพันธสัญญาของเรา เราควรกลับใจและปรับปรุงตนเองเมื่อเราทำผิดพลาด

ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนว่า “โฉมหน้าของบาปทุกวันนี้มักสวมหน้ากากของความอ่อนปรน อยู่่าถูกหลอก เพราะเบื้องหลังหน้ากากนั้นคือความปวดร้าวใจ ความทุกข์ และความเจ็บปวด... ถ้าคนที่ท่านเรียกว่าเพื่อนขอให้ท่านทำสิ่งที่ท่านรู้ว่าผิด ท่าน ต้องยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง แม้ต้องยืนอย่างเดียวดาย”⁸

ในทำนองเดียวกัน กับบุตรธิดาและคนอื่นๆ ที่เรามีหน้าที่สอนหน้าที่ของเราต่อความจริงมีความสำคัญสูงสุด แน่หนอนว่าความพยายามในการสอนจะเกิดผลผ่านทางสิทธิ์เสรีของผู้อื่นเท่านั้น ดังนั้นเราต้องสอนด้วยความรัก ความอดทน และการโน้มน้าว

กลับมาที่พันธะหน้าที่ของสังฆกรรมและขันติธรรมในความสัมพันธ์ส่วนตัวของเรากับมิตรสหายที่ดูหมิ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่อหน้าเรา อยู่กินกับคูโดยไม่ได้แต่งงาน หรือไม่รักษาวันสะบาโตอย่างเหมาะสม

พันธะหน้าที่ของเราต่อขันติธรรมหมายความว่าพฤติกรรมเหล่านี้—หรือพฤติกรรมอื่นๆ ที่เราเห็นว่าเบี่ยงเบนไปจากสังฆกรรม—ต้องไม่ทำให้เราตอบโต้ด้วยการสื่อสารที่มีความเกลียดชังหรือการกระทำที่แค้นน้ำใจ แต่หน้าที่ของเราต่อสังฆกรรมมีข้อเรียกร้องและพรในตัวเอง เมื่อเรา “พูดความจริงกับเพื่อนบ้าน” และเมื่อเรา “[พูด] ความจริงด้วยความรัก” (เอเฟซัส 4:15, 25) เรา กำลังสวมบทบาทในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์และทำงานของพระองค์ เหล่าเทพจะยืนเคียงข้างเราและพระองค์จะทรงส่งพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์มาทางเรา

ในเรื่องละเอียดอ่อนเช่นนี้ พึงพิจารณาก่อนที่เราควรสื่อสารกับมิตรสหายถึงสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของพวกเขาหรือไม่—หรือควรมีขอบเขตอย่างไร ส่วนใหญ่การตัดสินใจเช่นนี้อาจขึ้นอยู่กับว่าเราได้รับผลกระทบส่วนตัวโดยตรงอย่างไรจากการกระทำนั้น

การลบล้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่อหน้าเราอยู่เรื่อยๆ เป็นเหตุสมควรให้เราสื่อสารข้อเท็จจริงว่าการทำเช่นนี้ทำให้เราชุ่นเคือง การลบล้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์ลับหลังเราโดยผู้ไม่เชื่ออาจไม่ใช่เหตุให้เราต้องเผชิญหน้ากับผู้กระทำเช่นนั้น

เราว่าการอยู่ก่อนแต่งเป็นบาปร้ายแรง ซึ่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายต้องไม่มีส่วนร่วม เมื่อคนรอบข้างเราประพฤติเช่นนี้ อาจเป็นพฤติกรรมที่เป็นความลับส่วนตัวหรือคนเหล่านั้นอาจขอให้เรายกโทษ ส่งเสริม หรืออำนวยความสะดวก ในการสร้างความ

สมดุระหว่างสังฆกรรมกับขันติธรรม ขันติธรรมอาจมีบทบาทเหนือกว่าหากพฤติกรรมนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับเราเป็นส่วนตัว แต่หากการอยู่ก่อนแต่งเกี่ยวข้องกับเราเป็นส่วนตัว หน้าที่ต่อสังฆกรรมควรเป็นสิ่งควบคุมเรา ตัวอย่างเช่น เราอาจเพิกเฉยต่อบาปร้ายแรงเมื่อผู้อื่นเก็บบาปเหล่านั้นเป็นความลับส่วนตัว แต่ถือเป็นอีกเรื่องหนึ่งเลยทีเดียวเมื่อมีผู้ขอให้เราส่งเสริมหรือเห็นชอบโดยปริยาย เช่น โดยการให้ที่อยู่อาศัยในบ้านของเราเอง

เรื่องการรักษาวันสะบาโต บางทีเราควรอธิบายความเชื่อของเราว่าการถือปฏิบัติวันสะบาโต รวมทั้งการรับศีลระลึก ฟืนฟูเราทางวิญญาณและทำให้เราเป็นคนดีขึ้นในวันที่เหลือของสัปดาห์ จากนั้นเราอาจแสดงความซาบซึ้งต่อผู้เชื่อคนอื่นๆ สำหรับข้อเท็จจริงที่ว่าเรามีพื้นฐานเดียวกันในเรื่องสำคัญที่สุด นั่นคือ เราแต่ละคนเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าและการดำรงอยู่ของสังฆกรรมสัมบูรณ์ แม้เราจะต่างกันในนิยามของรากฐานสำคัญเหล่านั้นก็ตาม ยิ่งไปกว่านั้น เราควรระลึกถึงคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดว่าเราควรหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง (ดู 3 นิไฟ 11:29–30) และแบบอย่าง

I

มีว่าเราต้องใช้ขันติธรรมและเคารพผู้อื่นและความเชื่อของพวกเขารวมถึงสิทธิ์ที่พวกเขาจะอธิบายหรือแก้ต่างให้มุมมองของตนเอง แต่เราไม่ต้องเคารพและมีขันติธรรมต่อพฤติกรรมที่ผิด

กับการสั่งสอนของเราควร “เป็นเสียงเตือน, มนุษย์ทุกคนเตือนเพื่อนบ้านของเขา, ในความนุ่มนวลและในความอ่อนโยน” (คพ. 38:41)

ในสิ่งทั้งหมดนี้เราไม่ควรทักท้วงเอาเองในการตัดสินใจเพื่อนบ้านหรือมิตรสหายเกี่ยวกับผลลัพธ์ในบั้นปลายจากพฤติกรรมของพวกเขา การพิพากษานั้นเป็นของพระเจ้าไม่ใช่ของเรา



การอำนวยความสะดวกให้ปฏิบัติตามความเชื่อของตน เช่น กฎหมายเกี่ยวกับสาธารณสุข ความปลอดภัย และศีลธรรมโดยส่วนรวม

ผู้เชื่อทั้งหลายสามารถพยายามและต้องพยายามให้ได้มาซึ่งกฎหมายที่จะธำรงเสรีภาพทางศาสนา นอกเหนือจากอิทธิพลที่มีมากขึ้นของสัมพัทธนิยมทางศีลธรรม สหรัฐและประชาชาติอื่นๆ กำลังประสบปัญหาที่ประชาชนโดยรวมนับถือศาสนาน้อยลง จากที่เคยเป็นส่วนซึ่งเป็นที่ยอมรับในวิถีชีวิตชาวอเมริกัน ปัจจุบันศาสนากลายเป็นข้อกังขาในใจของหลายๆ คน เสียงที่มีอิทธิพลบางเสียงถึงกับตั้งคำถามในระดับที่ว่ารัฐธรรมนูญของเราข้อใดที่ควรปกป้องการดำเนินการโดยเสรีทางศาสนา รวมถึงสิทธิในการปฏิบัติและสั่งสอนหลักธรรมทางศาสนา

นี่เป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่เราผู้เชื่อในพระสัพทภาวะสูงสุดผู้ทรงกำหนดความถูกต้องสัมบูรณ์ในพฤติกรรมมนุษย์ต้องร่วมกันเรียกร้องสิทธิที่เรายึดถือมาเป็นเวลานานเพื่อปฏิบัติตามศาสนาของเรา เพื่อออกเสียงตามมโนธรรมของเราในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวม และเพื่อมีส่วนในการเลือกตั้งและการอภิปรายในกรอบภาครัฐและศาลสถิตยุติธรรม เราต้องยืนเคียงบ่า

เราทุกคนควรจริงจังและเข้มแข็งขึ้นจากแบบอย่างพระดาร์สของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่มีทั้งชั้นศีลธรรมและสังฆธรรม นั่นคือ เมตตาในการสื่อสารแต่มั่นคงในสังฆธรรม

หลักธรรมต่าง ๆ ในกรอบภาครัฐ

เมื่อผู้เชื่อเข้าไปในกรอบภาครัฐเพื่อพยายามเป็นอิทธิพลในการร่างหรือดำเนินการด้านกฎหมายให้เป็นไปตามความเชื่อของตน คนเหล่านั้นควรประยุกต์ใช้หลักธรรมบางอย่างที่ต่างออกไป

หนึ่ง เมื่อผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์นำทัศนคติเกี่ยวกับความจริงของตนเข้าสู่กรอบภาครัฐ พวกเขาต้องแสวงหาการลดใจจากพระเจ้าในการเลือกเฟ้นอย่างฉลาดว่าหลักธรรมความจริงข้อใดที่ต้องการให้กฎหมายหรือการดำเนินการฝ่ายบริหารสนับสนุน โดยทั่วไปไม่ควรพยายามขอให้การดำเนินการด้านกฎหมายหรือการบริหารส่งเสริมความเชื่อพิเศษเฉพาะผู้ที่เชื่อ เช่น การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับวิธีนิกาย แม้จะเป็นโดยนัยยะก็ตาม ผู้เชื่ออาจไม่ต้องระมัดระวังขนาดนี้เมื่อขอให้รัฐตอบรับหลักการที่เป็นมากกว่า

เคียงไหล่กับผู้เชื่อคนอื่นๆ เพื่อดำรงและเสริมสร้างเสรีภาพที่จะสนับสนุนและปฏิบัติตามความเชื่อของศาสนาเราในเรื่องใดก็ตาม เพื่อจุดประสงค์นี้เราต้องเดินไปในเส้นทางเดียวกันเพื่อปกป้องเสรีภาพที่จะดำเนินตามเส้นทางเอกเทศของเราซึ่งจำป็นตามความเชื่ออันเป็นเอกเทศของเรา

สอง เมื่อผู้เชื่อส่งเสริมมุมมองของตนในกรอบภาครัฐ พวกเขาควรยอมรับความคิดเห็นและมุมมองของผู้นับถือศาสนาอื่น ผู้เชื่อต้องพูดด้วยความรักเสมอ แสดงความอดทน ความเข้าใจ และการอุทิศตนต่อปฏิบัติของตน ผู้เชื่อซึ่งเป็นชาวคริสต์ได้รับบัญชาให้รักเพื่อนบ้านของตน (ดู ลูกา 10:27) และให้อภัย (ดู มัทธิว 18:21-35) นอกจากนี้พวกเขาพึงระลึกอยู่เสมอถึงคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่จะ “รักศัตรูของ [พวกเขา] และ ... อธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหง [พวกเขา]” (มัทธิว 5:44)

สาม ผู้เชื่อไม่ควรถูกขัดขวางด้วยข้อกล่าวหาที่คุ้นเคยว่าพวกเขา กำลังพยายามบัญญัติข้อบังคับทางศีลธรรม กฎหมายหลายๆ ด้านมีรากฐานจากศีลธรรมคำสอนต้นตำรับของชาวคริสต์มานานหลายศตวรรษ อารยธรรมตะวันตกมีรากฐานจากศีลธรรม และไม่อาจดำรงอยู่ได้โดยไม่มีสิ่งนี้ จอห์น อาดัมส์กล่าวสมัยเป็นประธานาธิบดีคนที่สองของสหรัฐว่า “รัฐธรรมนูญของเราสร้างขึ้นสำหรับคนที่มีศีลธรรมและนับถือศาสนาเท่านั้น ไม่เหมาะสมด้วย

ข้อกับปัญหาร้ายแรงทางศีลธรรม เราต้องไม่ยึดหยุ่นในเรื่องของหลักศีลธรรม แต่ในกรณีเช่นนั้นเราสามารถแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพโดยปราศจากความไม่พอใจ เราสามารถรับรู้ความจริงใจจากผู้มีมุมมองที่เราไม่อาจยอมรับได้ เราสามารถพูดถึงหลักศีลธรรมแทนการพูดถึงตัวบุคคล”¹⁰

ยามบนหอสสูง

พระคัมภีร์ไบเบิลสอนว่าหน้าที่อย่างหนึ่งที่ศาสนาดำเนินการกระทำคือการเป็น “คนยาม” คอยเตือนอิสราเอล (ดู เอเสไคยล 3:17; 33:7) ในการเปิดเผยพระเจ้าทรงเพิ่มเติมคำแนะนำไว้เพื่อให้อันในยุคนับปัจจุบัน “[จง] วาง... ยามบนหอสสูง,” ผู้ที่จะ “เห็นศัตรูขณะที่ยังอยู่ไกล” และส่งคำเตือนเพื่อรักษา “สวนองุ่น [ให้รอด] จากเงื้อมมือผู้ทำลาย” (คพ. 101:45, 54)

ข้าพเจ้าพูดในฐานะยามคนหนึ่ง ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่าข่าวสารของข้าพเจ้าเป็นความจริง ข้าพเจ้าประกาศความรู้ของข้าพเจ้าว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระชนม์! ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และทรงยื่นพระหัตถ์มายังเราพร้อมพระดำรัสเชื้อเชิญตลอดไปให้มารับสันติสุขของพระองค์โดยเรียนรู้จากพระองค์และเดินในทางของพระองค์ (ดู คพ. 19:23) ■

จากคำปราศรัยไฟร์ไซด์ระบบการศึกษาของศาสนจักรเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2011 อ่านฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ mormonnewsroom.org/article/-truth-and-tolerance-elder-dallin-h-oaks

**เราต้องยืนเคียงบ่า
เคียงไหล่กับผู้เชื่อ
คนอื่น ๆ เพื่อธำรง
และเสริมสร้าง
เสรีภาพที่จะ
สนับสนุนและปฏิบัติตามความ
เชื่อของศาสนาเรา**

ประการทั้งปวงต่อการปกครองพลเมืองแบบอื่น”⁹

สี่ ผู้เชื่อไม่ควรย่อท้อจากการขอให้มีการหมายในการดำรงเงื่อนไขหรือนโยบายที่จะช่วยพวกเขาปฏิบัติตามข้อเรียกร้องในศาสนาของตน โดยที่เงื่อนไขหรือนโยบายเหล่านั้นอำนวยความสะดวกต่อสุขภาพอนามัย ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของส่วนรวม ตัวอย่างเช่น ถึงแม้ว่าความเชื่อทางศาสนาจะอยู่เบื้องหลังกฎหมายอาญาหลายข้อและกฎหมายบางอย่างที่ว่าด้วยครอบครัว แต่กฎหมายเหล่านี้มีประวัติศาสตร์ยาวนานของความเหมาะสมในสังคมประชาธิปไตย เมื่อใดที่ผู้เชื่อเป็นเสียงส่วนใหญ่ พวกเขาควรละเอียดอ่อนต่อความเห็นของเสียงส่วนน้อย

สุดท้าย เจตคติที่เรามีต่อการสร้างสมดุลระหว่างสังคมนับถือศาสนาอื่นกับวัฒนธรรมอธิบายไว้ในถ้อยคำต่อไปนี้จากประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช “ขอให้เราหยิบยื่นไมตรีจิตออกไปยังชุมชนของเราซึ่งนับถือศาสนาอื่น ขอให้เราเป็นเพื่อนบ้านที่ดี เมตตา ปรานี และเอื้อเฟื้อ ขอให้เรามีส่วนร่วมในอุดมการณ์ดีของชุมชน อาจจะมีสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

อ้างอิง

1. “Is US a Nation of Liars? Casey Anthony Isn’t the Only One,” *The Christian Science Monitor*, 19 ก.ค. 2011, 20; “Anarchy in the UK,” *The Economist*, ส.ค. 13, 2011, 144.
2. ดู, ตัวอย่างเช่น, โจเซฟ จี. คอนเดอส์, ed., *John Paul II: The Encyclicals in Everyday Language* (2005), 212–13; ดู ไรบ์ไฮโรลด์ กุชเนอร์, *Who Needs God* (2002), 78 คิว.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 665.
4. เอริก ราสส์เบซ, ใน วิลเลียม แมกกีร์น, “Religion and the Cult of Tolerance,” *Wall Street Journal*, 16 ส.ค. 2011, A11.
5. จดหมายถึงคัลลิน เอช. โอ๊คส์, พ.ศ. 14, 1998.
6. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “Be Not Afraid” (คำปราศรัยที่สถาบันศาสนาออกเดินทาง, 16 พ.ย. 2008), 5; ดู บรูซ ดี. พอร์เทอร์, “Defending the Family in a Troubled World,” *Ensign*, มิ.ย. 2011, 12–18.
7. จดหมายถึงคัลลิน เอช. โอ๊คส์, พ.ศ. 22, 1987.
8. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, “แบบอย่างของความชอบธรรม,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ศ. 2008, 79.
9. ใน ชาร์ลส์ ฟรานซิส อาดัมส์, ed., *The Works of John Adams, Second President of the United States*, 10 vols. (1850–56), 9:229.
10. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 131.

ถูกล่อลวงให้กล่าวเท็จ

โบสถ์ที่ผมนมัสการในไนจีเรียอยู่ใกล้โรงเรียนที่ครูใหญ่ไม่ต้องการเกี่ยวข้องกับศาสนจักร มีอยู่ครั้งหนึ่งครูใหญ่บอกครูคนหนึ่งว่าอย่ากลับมาโรงเรียนอีกหลังจากทราบว่าครูคนนั้นเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ครูใหญ่ไม่รับฟังสมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งที่มาเข้าพบและอธิบายพันธกิจของศาสนจักรเช่นกัน

ในฐานะพนักงานขายอุปกรณ์การแพทย์และเครื่องมือวิทยาศาสตร์ ผมมักไปขาย

สินค้าตามโรงเรียนและโรงพยาบาลบ่อยๆ หลังจากหนึ่งเดือนที่ไม่ประสบความสำเร็จ ผมไม่มีทางเลือกนอกจากไปเยี่ยมโรงเรียนนี้ แผนของผมคือขายสินค้าแล้วก็ไป โดยหวังว่าครูใหญ่จะไม่ทราบว่าผมเป็นสมาชิกศาสนจักร แต่พระวิญญาณบอกผมว่าเธอคงอยากรู้เกี่ยวกับศาสนาของผม

ธุรกิจของผมกับหัวหน้าแผนกวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น เขาพาผมไปพบครูใหญ่เพื่อรับเงิน หลังจาก

กรอกข้อมูลในเช็ค เธอเริ่มซักถามเพื่อจะรู้จักผมดีขึ้น เมื่อเธอถามเรื่องส่วนตัวผมเริ่มรู้สึกไม่สบายใจ จากนั้นเธอก็ถามคำถามที่ผมสวดอ้อนวอนมาตลอดขออย่าให้เธอถาม “คุณเป็นสมาชิกของนิกายไหนหรือคะ”

ผมถูกล่อลวงให้กล่าวเท็จ รับเช็ค แล้วก็ไปเพราะผมอยากขายมาก แต่ผมรู้สึกว่าคุณควรบอกความจริงให้เธอทราบ ถึงอย่างไรวิสุทธิชนสมัยเริ่มแรกก็เคยประสบการณ์ทดสอบเลวร้ายกว่าการทดสอบศรัทธาเพียงเล็กน้อยครั้งนี้

ด้วยความกล้าหาญที่กลับคืนมาอีกครั้ง ผมมองตาเธอและพูดว่า “ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายครับ” จากนั้นก็แสดงประจักษ์พยาน ยังความประหลาดใจแก่ผม เธอยิ้มพูดว่าเราทุกคนนมัสการพระเจ้าเป็นเจ้าของเดียวกัน และยื่นเช็คให้ผม

ขณะเดินจากมา พระคัมภีร์ข้อหนึ่งเข้ามาในความคิดผม “บัดนี้การนี้เป็นเรื่องลำบากใหญ่หลวงกับคนเหล่านั้นที่ได้ตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อ; กระนั้นก็ตาม, พวกเขายังแน่วแน่และไม่หวั่นไหวในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า, และพวกเขาได้รับการช่มเหงซึ่งประดังลงมาบนพวกเขาด้วยความอดทน” (แอลมา 1:25)

ผมมีความสุขที่ไม่ได้ทำให้พระบิดาบนสวรรค์หรือตัวผมผิดหวัง เนื่องด้วยประสบการณ์นี้ผมจึงให้คำมั่นว่าจะเป็นตัวแทนขายที่ดีตลอดไป ที่สำคัญกว่านั้นคือผมให้คำมั่นว่าจะเป็นตัวแทนที่ดีในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ตลอดไป ■

อาเดรอกบา อาเดเรมี, ไนจีเรีย

คครูใหญ่ถามคำถามที่ผมสวดอ้อนวอนมาตลอดขออย่าให้เธอถาม “คุณเป็นสมาชิกของนิกายไหนหรือคะ”



พรจากการสะสมอาหารของเรา

พร้อมกับบริษัทยาเริ่มซื้ออาหารมาสะสมตั้งแต่แต่งงานกันใหม่ๆ ในช่วงเดือนแรกๆ หลังจากแต่งงาน เราซื้อของสะสมทีละไม่ก็อย่างทุกครั้งที่เราไปร้านขายของชำ เราสะสมอาหารที่มีประโยชน์เพิ่มขึ้นทีละนิด เราไม่รู้ว่าเมื่อใดเราต้องใช้ แต่เรารู้ว่าเป็นเรื่องสำคัญ

หนึ่งในชีวิตแต่งงานของเรา เราย้ายข้ามประเทศไปเรียนปริญญาโท และเรานำอาหารที่สะสมไว้ไปด้วย เราลำบากมากเรื่องเงิน เราใช้เงินออมจ่ายค่าบ้านจนหมด และบริษัทยาไม่มีรายได้จากการเป็นครูฝึกสอน เราอาศัยรายได้จากการช่วยงานของคนที่วิทยาลัยเพื่อจ่ายบิลต่างๆ แต่ไม่มากมายอะไร

การเงินของเราแย่งอีกคำรบหนึ่งเมื่อเราอยู่บ้านใหม่เป็นคืนที่สอง บริษัทยาตี้นมาพร้อมอาการปวดท้องอย่างรุนแรง และเมื่อไม่หายปวดหลังจากผ่านไปหลายชั่วโมง เราจึงไปโรงพยาบาล เธอต้องตัดไส้ติ่งออกตอนดึกของวันนั้น

หลังจากเธอหายดีแล้ว เรายังทำงานการเงินของเรา ขณะคำนวณค่าใช้จ่ายของสี่เดือนถัดไป—ซึ่งรวมถึงการผ่าตัดฉุกเฉิน—เราพบว่าเราจะยังอยู่ได้โดยไม่เป็นหนี้ แต่เราต้องซื้อของไม่เกินเดือนละ 25 ดอลลาร์ ประมาณหนึ่งในสี่ของที่เราเคยใช้จ่าย

อาหารที่เราสะสมไว้ตลอดปีที่ผ่านมา มีค่าสุดประมาณ มีมากพอจะครอบคลุมความจำเป็นพื้นฐานในช่วงสี่เดือน และเราใช้งบ 25 เหรียญซื้อขนมและของอย่างอื่นที่เสียง่าย เราไม่ได้กินอาหารหรูหรา แต่เราไม่ได้อดมื้อกินมื้อ

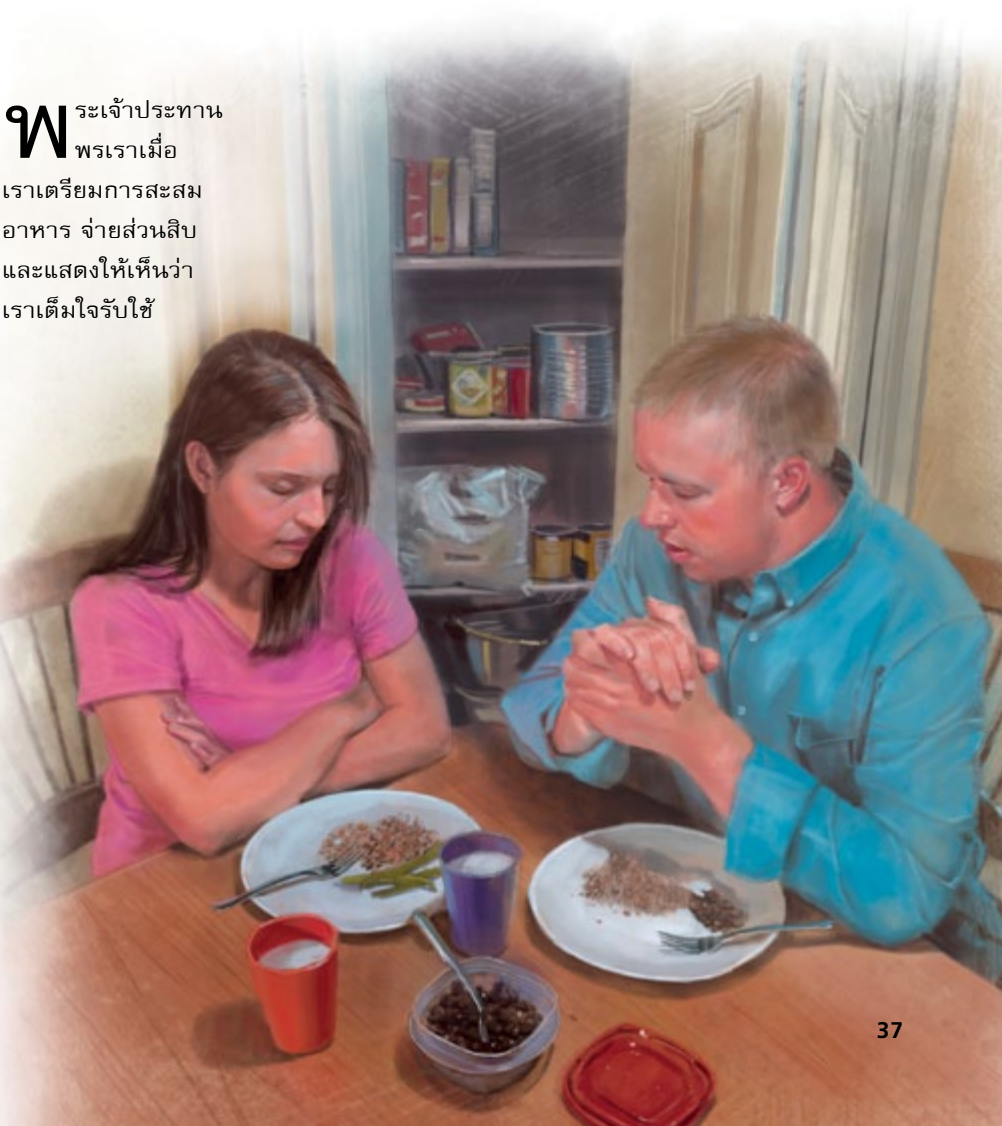
เมื่อเราใช้จ่ายอย่างมีสติและเต็มใจรับใช้ผู้อื่น เราได้รับพรเพิ่มเติม เพื่อนนักศึกษาคนหนึ่งของผมเรียนจบปริญญาและขอให้เราช่วยครอบครัวของเขาย้ายบ้าน ขณะเรากำลังช่วย เขาถามว่าเราอยากได้อาหารในช่องแช่แข็งของพวกเขาหรือไม่ เนื่องด้วยความใจดีของเขา เวลานั้นเราจึงมีเนื้อมาเสริมอาหารที่สะสมไว้

พระเจ้าประทานพรเราเมื่อเราเตรียม

การสะสมอาหาร ง่ายส่วนสิบ และแสดงให้เห็นว่าเราเต็มใจรับใช้ เราอยู่มาได้ตลอดช่วงสี่เดือนนั้นโดยไม่ต้องยืมเงินใคร หลังจากเทอมนั้นภรรยาผมได้งานเต็มเวลา และเราสามารถใช้จ่ายเงินซื้อของชำได้มากขึ้น เราสะสมอาหารอีกครั้ง และเรายังคงได้รับพรเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า ■

บรูซ ริชาร์ดส์, อีลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา

พระเจ้าประทานพรเราเมื่อเราเตรียมการสะสมอาหาร ง่ายส่วนสิบ และแสดงให้เห็นว่าเราเต็มใจรับใช้



เรามีส่วนร่วม

เราย้ายจากเมืองใหญ่ที่มีประชากร
6 วิสุทธิชนยุคสุดท้ายจำนวนมากไปอยู่
เมืองที่มีประชากร 5,000 คนในเขตชนบท
ทางตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐ และอยู่ที่
นั่นมาแล้วเจ็ดปีกว่า ขณะดิฉันกำลังออก
จากร้านฮาร์ดแวร์แถวนั้นในวันแรกที่ไป
ถึง เสมียนวัยรุ่นคนหนึ่งบอกว่า “ขอให้
มีความสุขทั้งวันนะครับ คุณนายแกรนท์”

ดิฉันถามว่า “คุณรู้จักชื่อดิฉันได้ยังไงคะ”

เขาตอบว่า “พวกคุณเป็นคนใหม่ใน
เมืองนี้ครับ”

เราซื้อบ้านหลังหนึ่งอยู่ตรงข้ามโบสถ์
โปรเตสแตนต์แห่งหนึ่งและห่างจากโบสถ์
อีกแห่งหนึ่งช่วงถนน แต่เราอยู่ห่างจาก
อาคารประชุมแอลดีเอสหลังใกล้ที่สุด 45
นาที เราเดินทางไปอาคารประชุมของเรา
ทุกวันอาทิตย์ และสองสามครั้งในระหว่าง
สัปดาห์ ในช่วงเจ็ดปีนั้นสามีดิฉันรับใช้
ในฝ่ายอธิการและดิฉันรับใช้เป็นประธาน
ปฐมวัยและต่อมาเป็นประธานเยาวชน
หญิง

เรารู้ว่าชีวิตทางสังคมและศูนย์กลาง
ชีวิตของเมืองเล็กๆ อยู่ในโบสถ์ประจำถิ่น
เพื่อให้เป็นที่ยอมรับเรารู้ว่าเราต้องมีส่วน
เกี่ยวข้องด้วย ไม่นานลูกเล็กๆ สามคนของ
เราก็ผูกสัมพันธ์กับเด็กคนอื่นๆ ในวอร์ด
แต่เราอยากให้พวกเขาารู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง
ในละแวกบ้านของเราเช่นกัน เราจึงสนับสนุน
ให้พวกเขาเข้าร่วมกิจกรรมของโบสถ์
แถวนั้นในระหว่างสัปดาห์ รวมทั้งร่วมรับ
ประทานอาหารทุกคืนวันพุธที่โบสถ์แห่ง
หนึ่ง

เราฝากลูกชายลูกสาวไว้ในโปรแกรม
เยาวชนในท้องถิ่น ลูกๆ ของเราเข้าร่วมชั้น

เรียนพระคัมภีร์ไบเบิลช่วงปิดภาคเรียนที่
โบสถ์ใกล้บ้านทั้งสองแห่ง ลูกสาวทุกคน
ร้องเพลงในคณะนักร้องเยาวชนของโบสถ์
ท้องถิ่นแห่งหนึ่ง ลูกสาวคนหนึ่งถึงกับได้
เป็นนักร้องเดี่ยวในวงนั้น ส่วนลูกชายเข้า
กลุ่มเยาวชนของโบสถ์ท้องถิ่น

นักเทศน์สัตบุรุษมักตั้งสอนต่อต้าน “ชาว
มอรมอน” แต่เพื่อนบ้านของเรารู้ว่าเราไม่
เหมือนคนที่นักเทศน์เตือนให้ระวังเลย

6 เราว่าชีวิตทางสังคม
และศูนย์กลางชีวิต
ของเมืองเล็กๆ อยู่ใน
โบสถ์ประจำถิ่น เพื่อให้
เป็นที่ยอมรับเรารู้ว่าเรา
ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

ทุกฤดูร้อน โบสถ์ในภูมิภาคของ
โปรเตสแตนต์นิกายหนึ่งจะเป็นผู้อุปถัมภ์
ค่ายเยาวชนบนเกาะเซนต์ไมมอนส์
จอร์เจีย หลังจัดค่ายในลักษณะนั้นครั้งหนึ่ง
บาทหลวงพูดจากแท่นพูดว่า “เยาวชนคน
เดียวที่จะไปค่ายฤดูร้อนปีนี้เป็นเด็กหญิง
มอรมอนแสนดีของเรา เคลลีย์ แกรนท์”

เพื่อนบ้านชาวโปรเตสแตนต์ของเรา
อ้าแขนรับเราเพราะเราอ้าแขนรับพวกเขา



แนวทางเหล่านี้ใช้กับฉันหรือ

เราไม่เคยต้องอะลุ่มอล่วยมาตราบฐานหรือหลักธรรมของเราเลย

เมื่อลูกๆ ของเราโตขึ้น ประจักษ์พยานของพวกเขาในศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูโตตาม สิ่งที่พวกเขาเรียนรู้จากเรื่องราวพระคัมภีร์ไบเบิลของโบสถ์อื่นทำให้พวกเขาสามารถเทียบเคียงได้ดีขึ้นระหว่างพระคัมภีร์ไบเบิลกับพระคัมภีร์มอรมอน นอกจากนี้พวกเขายังได้เห็นบทบาทอันสำคัญยิ่งของฐานะปุโรหิตในศาสนจักรของเราด้วย และพวกเขาารู้สึกถึงความแตกต่าง

เมื่อลูกๆ เข้าสู่วัยออกเดท บริษัทของสามีดิฉันย้ายเขาไปแอตแลนตา จอร์เจีย ดิฉันร้องไห้ขณะเซ็นอินบ้านให้เจ้าของคนใหม่ ทนายของเราสวมกอดดิฉันและพูดอย่างอ่อนโยนว่า “ไม่มีใครพูดได้ว่าชาวมอรมอนไม่เคยอยู่ที่นี้”

ประสบการณ์ของลูกๆ กับโปรเตสแตนต์ในเมืองเล็กๆ สอนพวกเขาเรื่องความใจกว้าง ความอดทน และความเข้าใจ พวกเขาพบจุดยืนร่วมกันกับคนต่างศาสนาซึ่งช่วยให้พวกเขาปรับใช้เป็นทูตแทนศาสนจักร พวกเขาได้เห็นคุณค่าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฐานะปุโรหิต และความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงมีต่อเราทุกคน

เราไม่ได้ทำให้คนใดเปลี่ยนใจเลื่อมใสในเจ็ดปีนั้น แต่เราหว่านเมล็ดไว้ เราได้รับพรเวลานี้เพราะคนในเมืองเล็กๆ นั้นเข้ามาในชีวิตเรา ดิฉันหวังว่าพวกเขาจะได้รับพรเพราะเราเข้าไปในชีวิตพวกเขา ■
แนนซี แกรนท์, จอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

ก การเลือกความสุภาพเรียบร้อยเป็นเรื่องง่ายสำหรับดิฉันเสมอ ดิฉันเติบโตในบ้านที่มีมาตรฐานสูง และเมื่อดิฉันแต่งงานในพระวิหาร การเฝ้าทีเตือนใจดิฉันให้แต่งกายสุภาพเรียบร้อย

แต่การไปซื้อชุดว่ายน้ำกลับกลายเป็นปัญหาสำหรับดิฉัน หากไม่มีแนวทางเรื่องการเฝ้าทีดิฉันคงอยากสวมชุดว่ายน้ำที่ดิฉันจะละลายถ้ามีคนรู้จักมาเห็นเข้า

ดิฉันกับสามีกำลังวางแผนจะไปล่องเรือกันสองคน ดิฉันคิดว่าการล่องเรือจะเป็นโอกาสเหมาะที่จะสวมชุดว่ายน้ำแบบนั้น ดิฉันคงไม่พบคนรู้จัก และด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าจะรู้สึกผิด คงไม่มีใครรู้ว่าดิฉันเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และผู้หญิงทุกคนบนเรือคงสวมชุดเหมือนดิฉัน

เพราะดิฉันแต่งงานแล้วจึงไม่มีเหตุผลอันใดที่ต้องมีชุดว่ายน้ำแบบสุภาพ หรือดิฉันคิดไปเอง แนวทางความสุภาพเรียบร้อยมีไว้สำหรับวัยรุ่นเท่านั้นไม่ใช่หรือ แต่ดิฉันมีความรู้สึกบางอย่างรบกวนจิตใจตลอดเวลา ดิฉันแต่งงานในพระวิหาร ดิฉันบรรลุเป้าหมายของการอยู่อย่างมีค่าควร

และพบสามีที่มีค่าควร ดิฉันอยากเลือกสิ่งถูกต้องต่อไป

ดิฉันตัดสินใจอ่าน “การแต่งกายและรูปลักษณะภายนอก” ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* นานแล้วที่ดิฉันไม่ได้อ่านทวน จุลสารเล่มนี้ ถ้อยคำต่อไปนี่จึงมีผลต่อดิฉันอย่างมาก “การแต่งกายและรูปลักษณะภายนอกของท่านแสดงให้เห็นได้ว่าท่านรู้ว่าร่างกายท่านมีค่าเพียงใด ท่านแสดงให้เห็นได้ว่าท่านเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์และท่านรักพระองค์” ([2011], 6)

ถ้อยคำเหล่านั้นดังก้องในความคิดดิฉันเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์หรือไม่ ดิฉันเต็มใจแน่นอน *ตลอด* เวลาและในทุก แห่งหรือไม่ (ดู โมไซยาห์ 18:9)

ดิฉันตัดสินใจนับแต่นั้นว่าแม้จะอยู่ในวัย 20 ตอนปลาย แต่ดิฉันยังต้องรักษาหลักธรรมที่เรียนรู้ในวัยเยาว์ หลักธรรมเหล่านั้นยังคงใช้ได้กับดิฉันแน่นอน ดิฉันต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อลูกๆ ดิฉันต้องการให้พวกเขารู้ว่าดิฉันเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ ■

จูลี เลทเนอร์, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา



6 แล้วจึงไม่มีเหตุผลอันใดที่ต้องมีชุดว่ายน้ำแบบสุภาพหรือดิฉันคิดไปเอง

มาตรฐาน สำหรับทุกฤดูกาล

โดย ลอรี ฟูลเลอร์

หนุ่มสาวห้าคนบอกว่า
แบบอย่างการเชื่อฟังจาก
พระคัมภีร์มอรมอนนำทาง
พวกเขาอย่างไรขณะพวกเขา
เลือกระหว่างถูกกับผิด

ดวงแรกในการศึกษาพระกิตติคุณ
ของเรา เราได้รับการสอนให้แยก
แยะถูกผิด เราเรียนรู้ว่าการเลือก
มีผลตามมาเสมอ การเชื่อฟังนำมาซึ่งพร
และการเลือกที่ขอบธรรมนำเราให้ใกล้
ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น ในวัยรุ่นของเรา
เราได้รับจุลสาร เพื่อความเข้มแข็งของ
เยาวชน ซึ่งบอกมาตรฐานการดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณไว้อย่างชัดเจน

แต่บางครั้งสำหรับคนหนุ่มสาวที่กำลัง
พยายามอยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของโลก (ดู
ยอห์น 17:14) การเลือกและมาตรฐานอาจ
ดูเหมือนจะไม่ชัดเจนอีกต่อไป บางทีอาจ
ราวกับว่าเป็นพื้นที่กว้างตรงกลางให้เลือก
พื้นที่สีเทาที่กว้างขวางระหว่างถูกกับผิด

แม้การเลือกอาจดูเหมือนยากขึ้นเมื่อ
เราอายุมากขึ้น แต่มาตรฐานเดิมยังคงใช้
ได้เหมือนสมัยที่เราอายุยังน้อย หลักธรรม
แห่งการเชื่อฟังไม่เคยเปลี่ยนแปลง การ
เลือกเชื่อฟังเวลานี้สำคัญเท่ากับแต่ก่อน
ขณะที่เราเผชิญการตัดสินใจ หลักธรรม
จากพระคัมภีร์มอรมอน—ซึ่งเขียนไว้เพื่อ
สมัยของเรา—สามารถนำทางเราให้เลือก
สิ่งที่ดีที่สุดและเตือนเราว่าพรประเสริฐสุด
มาจากการเชื่อฟังมากที่สุด ในบทความนี้
คนหนุ่มสาวห้าคนแสดงความคิดเห็นว่าพวก

เขากำลังประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้
อย่างไร

**การเชื่อฟังนำเราใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้า
มากขึ้น**

“ข้าพเจ้าจะทำอย่างไรเพื่อจะเกิดจาก
พระผู้เป็นเจ้า... เพื่อข้าพเจ้าจะเปี่ยมด้วย
ปีติ, เพื่อจะไม่ถูกขับออกในวันสุดท้าย?
... ข้าพระองค์จะทิ้งบาปทั้งหมดของข้า
พระองค์เพื่อรู้จัก [พระผู้เป็นเจ้า]” (แอลมา
22:15, 18)

เมื่อบิดาของกษัตริย์ลาโมไม่ได้ยินพระ-
วจนะของพระผู้เป็นเจ้า เขาตัดสินใจทิ้ง
บาปทั้งหมดเพื่อจะรู้จักพระองค์ ขณะที่
เขาเรียนรู้มาตรฐานของพระผู้เป็นเจ้า เขา
ตัดสินใจว่าจะรักษามาตรฐานเหล่านี้เพื่อ
จะได้ใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้า เขากับชาว
แอนโทนีไฟ-ลิไฮคนอื่น ๆ ทำและรักษา
พันธสัญญา กับพระบิดาบนสวรรค์และ
“ไม่เคยตกเลย” (แอลมา 23:6)

หลักธรรมของการเชื่อฟังมีผลในชีวิต
คนหนุ่มสาวสมัยนี้เช่นกัน ดังที่วีเจ ปาธา
จากอินเดียอธิบาย “การเชื่อฟังนำเราให้
ใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น ก่อเกิดสันติสุข
ในใจ ศรัทธา ความสุข ความรัก และการ
มองโลกในแง่ดี ไม่มีวิธีอื่นใดนอกจากผ่าน



พระกิตติคุณ

“เมื่อมีเรื่องยากต้องตัดสินใจ” เขากล่าวต่อ “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทางเราได้ เมื่อไม่มีเส้นแบ่งเขต เราย่อมหมิ่นเหม่ต่อการตก การรักษาพันธสัญญาของผมดี เส้นแบ่งเขตให้ผม เส้นแบ่งเขตเหล่านี้คุ้มครองผมไม่ให้ตกไปในเส้นทางที่ไม่รู้จัก และช่วยผมหลายครั้งให้เป็นตัวแทนของพระคริสต์ ละเว้นจากการทำเรื่องอย่างเช่น การใช้วาจาดูหมิ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การกำหนดเส้นแบ่งเขตจะให้ความชัดเจน”

พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยให้เราเชื่อฟัง

“ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากนี้พระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา” (1 นีไฟ 3:7)

บางครั้งพระบัญญัติอาจดูคล้ายกับทำตามได้ยาก แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงเตรียมทางให้เราเชื่อฟังเสมอ เช่นเดียวกับนีไฟ คนหนุ่มสาวที่ตกลงใจจะเชื่อสัตย์สามารถหันไปหาพระบิดาบนสวรรค์เพื่อทูลขอพลังและความสามารถในการเชื่อฟัง ดันแคน เพอร์เซอร์ จากอังกฤษเล่าว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นกับเขาอย่างไร

“ส่วนสิบเป็นพระบัญญัติที่มีเส้นแบ่งเขตกำหนดไว้ นั่นคือ เราจ่าย 10 เปอร์เซ็นต์ของสิ่งที่เราได้มา แต่ในเรื่องการบริจาคอดอาหาร เรามีความยืดหยุ่นมากขึ้นในการเชื่อฟังของเรา

“ขณะที่ผมเก็บออมเงินค่าเล่าเรียนมหาวิทยาลัย ความคิดเรื่องการจ่ายเงินอดอาหารเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผม ผมลำบากใจในวันอาทิตย์อดอาหารขณะพยายามตัดสินใจว่าควรจ่ายหรือไม่และเท่าใดคือการบริจาค ‘ด้วยใจเอื้อเฟื้อ’ ผมจะหันไปสวดอ้อนวอน และทุกครั้งผมไม่เพียงรู้สึกว่าการจ่ายเงินบริจาคอดอาหารเท่านั้นแต่ผมรู้สึกปรารถนาจะบริจาคมากขึ้นด้วย

“ผมทราบพระเจ้าทรงอวยพรคนที่รักษาพระบัญญัติข้อนี้ และเมื่อผมเชื่อฟังผมไม่เคยขาดสิ่งจำเป็นของชีวิต เมื่อเราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ รักษาพระบัญญัติ และตระหนักว่าเราเป็นแบบอย่างต่อคนที่อยู่รอบข้างเราทุกคน เราจะปรารถนามากขึ้นที่จะเป็นคนดีขึ้น และพระเจ้าจะทรงแสดงให้เราเห็นว่าต้องทำอะไร

“พระเจ้าประทานมาตรฐานต่างๆ เพื่อประโยชน์ของเรา เราเลือกได้ว่าเราจะดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านี้มากน้อยเท่าใด และการเชื่อฟังจะเปลี่ยนเราหรือไม่ ในประสบการณ์ของผม ผมเห็นพรเกิดขึ้นเรื่อยมาเมื่อผมทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ”

พระเจ้าทรงต้องการให้เราเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด

“พวกเขาเชื่อฟังและถือปฏิบัติตามคำสั่งทุกอย่างอย่างเคร่งครัด; แท้จริงแล้ว, และ

แม้มันเป็นไปกับพวกเขาตามศรัทธาของพวกเขา” (แอลมา 57:21)

การพยายามเชื่อฟังอย่างเคร่งครัดเช่นเดียวกับนักรบหนุ่มจะช่วยให้ผู้ติดตามพระเยซูคริสต์เป็นเหมือนพระองค์ แต่พระเจ้าช่วยให้รอดและพระบิดาบนสวรรค์ของเราเข้าพระทัยว่าไม่มีใครดีพร้อม มีหลายครั้งที่เรารู้สึกขาดตกบกพร่อง ความรู้สึกนั้นเตรียมทางให้เรากลับใจและทำดีขึ้น

“ผมเสียหญิงสาวในฝันไปเพราะเราทำผิดกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ—แค่ชนิดเดียว” ไทเลอร์ (นามสมมุติ) กล่าว “แต่การทำผิดกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ ‘แค่ชนิดเดียว’ ก็คือทำผิดกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศอยู่ดี ผมสูญเสียพรอันล้ำค่าของการเชื่อฟังอยู่เรื่อยๆ แต่ผมต้องการพระวิญญาณในชีวิต

“ผมไม่อยากทำเรื่องเล็กๆที่คนทั่วไปคิดว่าไม่เป็นไร ‘ทราบใดที่เราไม่ต้องพบอธิการ’ ผมต้องการรักษากฎ 100 เปอร์เซ็นต์ แต่การตัดสินใจเชื่อฟังของผมสายเกินกว่าจะรักษาความสัมพันธ์ของเราเอาไว้ได้ การทำผิดกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศทำให้ความสัมพันธ์มีมลทิน

“กฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศมีไว้คุ้มครองเรา ไม่ใช่จำกัดความรักของเรา แต่เป็นวิธีสูงสุดของการแสดงความรัก โดยการรักษากฎนี้เราพูดว่า ‘ผมรักคุณมากพอจะเคารพคุณและรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าของ ผมรักคุณมากพอจะทำให้ชีวิตเรามีศูนย์กลางอยู่ในพระคริสต์’

“หนุ่มสาวใสด้อย่างเราต้องยึดมั่นมาตรฐานใน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เช่นกัน กฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศใช้กับทุกคนเท่าเทียมกัน ไม่ว่าคุณจะมีอายุเท่าไร



พระคัมภีร์มอรมอน
สอนหลักธรรมแห่งการ
เชื่อฟังที่สามารถช่วยให้
เรายึดราวเหล็กไว้ขณะ
เผชิญการตัดสินใจ

หรืออยู่ในสถานการณ์ใด ผมรู้สึกซาบซึ้ง
ในประจักษ์พยานที่เพิ่งค้นพบนี้เพราะจะ
ช่วยให้ผมใกล้ชิดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและคู
นิรันดร์ของผมมากขึ้นเมื่อผมพบเธอ”

การเชื่อฟังอย่างเคร่งครัดป้องกันเรา จากอันตราย

“และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
ลีฮอนไทได้รับข่าวเขาไม่กล้าลงไปยังเชิง
เขา... และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเมื่อ
อแมลิโคยาร์เห็นว่าเขาทำให้ลีฮอนไทหลง
มาจากภูเขาไม่ได้, เขาจึงขึ้นไปบนภูเขา”
(แอลมา 47:11-12)

ลีฮอนไทตั้งใจจะยื่นหยัดรักษาแนวรบ
ของเขา แต่เขาตัดสินใจว่าการลงไปแค่นี้
เพียงพอพบศัตรูครั้งทางคงไม่เป็นอะไร
ถึงแม้ลีฮอนไทมั่นใจว่าเขาคุมอยู่ แต่
อแมลิโคยาร์เริ่มวาง “ยาพิษ... ที่ละน้อย”
(แอลมา 47:18) จนลีฮอนไทตาย บางที
อาจไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีอันตรายจนกระทั่ง
สายเกินแก้

คลอเดีย ฮาร์. จากโคโลราโด สหรัฐ
อเมริกาเล่าว่าเธอยื่นหยัดอย่างไร

“ดิฉันรู้สึกคล้ายกับว่าสังคมกำลังก้าว
เข้าสู่พื้นที่สีเทา ตัวอย่างเช่น คนทั่วไปจะ
พูดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า ‘จิบ
เดียวไม่ฆ่าคุณหรอก’ การอ้างเช่นนั้นเท่ากับ
คุณกำลังเล่นเกมความคิดกับตัวคุณเอง
และในสถานการณ์เหล่านั้น—สถานการณ์
ที่ดูเหมือนไร้พิษภัย—สิทธิ์เสรีกำลังถูก
ทดสอบอย่างแท้จริง

“ฉะนั้นคุณต้องเรียนรู้ที่จะหยุด อย่าก้าว
ต่อไป บางคนรับเอาสิ่งที่เริ่มต้นด้วยพื้นที่สี
เทา จนพื้นที่สีเทากลายเป็นสีดำสนิท แล้ว
คุณก็เกือบจะถอนตัวไม่ขึ้น

“ดิฉันเคยออกเดทสนุกๆ หลายครั้งกับ
บางคน แต่ครั้งหนึ่งเราอยู่ตามลำพังใน
รถท่ามกลางความมืด และเขาพยายาม
ลวนลามดิฉัน ดิฉันรู้ว่าสิ่งที่เขาอยากทำ
อาจนำไปสู่สิ่งอื่น ดิฉันจะไม่ยอมให้เหตุ
การณ์นั้นเกิดขึ้น จึงกระโดดลงจากรถ

“ในฐานะหนุ่มสาวโสด เมื่อมีบางอย่าง
ขัดกับมาตรฐานของเรา เราต้องยื่นหยัด
เรื่องการออกเดทแน่นอนว่าคุณอยากจับ
มือถือแขน กอด และจูบ แต่ซาตานต้อง
การหลอกเราให้คิดว่ากฎแห่งความบริสุทธิ์
ทางเพศเป็นพื้นที่สีเทาที่เชื่อฟังบางส่วนก็
พอ

“มาตรฐานของเราต้องหนักแน่นกว่า
แต่ก่อน เราจำเป็นต้องตัดสินใจก่อนมี
เรื่องยากๆ ให้ตัดสินใจ เราต้องหยุดทันที
เมื่อเกิดเหตุการณ์ผิดปกติ ดิฉันรู้ว่าโลก
ของเราไม่ง่ายและมีหลายอย่างที่กำลัง
เกิดขึ้น แต่ศาสนาพยากรณ์และอัครสาวก
ให้มาตรฐานและแนวทางแก่เราแล้ว ดิฉัน
พก *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* ฉบับ
กระเป๋าดัดตัว และนั่นช่วยให้ดิฉันผ่านช่วง
เวลายากๆ มาได้”

เราสามารถเชื่อฟังได้เมื่อคนรอบข้าง เราไม่เชื่อฟัง

“หากพวกเขาไม่มีจิตกุศลมันก็ไม่สำคัญ
สำหรับเจ้า, เจ้าชื่อสัตย์; ดังนั้น, เราจะ
ทำให้อารมณ์ของเจ้าสะอาด” (อีไซออร์
12:37)

เมื่อโมโรโนสวดอ้อนวอนขอให้คนต่าง
ชาติในอนาคตได้รับพร พระผู้เป็นเจ้ารับ
สั่งกับเขาว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือเขายังคงซื่อ
สัตย์ โลกทำให้คนหนุ่มสาวที่ซื่อสัตย์ดำเนิน
ชีวิตตามมาตรฐานของตนได้ยาก แต่แม้

เมื่อคนอื่นเลือกเส้นทางอื่น เรายังสามารถ
เลือกวิถีที่สูงกว่าได้

เช่นเดียวกับหนุ่มสาวอีกหลายคน วิค
เตอร์ คิม จากเกาหลีใต้พบว่าตนเองอยู่ใน
สถานการณ์ที่คนอื่นไม่ได้มีมาตรฐานเดียวกับ
เขา

“บางครั้งที่ทำงาน ผมกับเพื่อนร่วมงาน
ออกไปกินอาหารด้วยกันเป็นกลุ่ม พวกเขา
ดื่มกันเป็นประจำ มีแรงกดดันมากให้ร่วม
วง และไม่ง่ายที่จะปฏิเสธทุกคน ผมทำให้
พวกเขา รู้ก่อนเสมอว่าผมไม่ดื่ม แต่ครั้งนั้น
ผมก็ต้องเข้มแข็งและแสดงความเชื่อ
มั่นในขอบเขตของผม

“จากประสบการณ์ของผม คนที่ไม่
กำหนดขอบเขตชัดเจนจะชะงักใจ และใน
ที่สุดก็ทำให้ตนเองเชื่อมั่นได้ว่าบาปเล็กน้อย
ไม่เป็นไร พวกเขาเย็นชาต่อพระวิญญาณ
และมองไม่เห็นอีกต่อไปว่าอะไรผิดและ
เหตุใดจึงผิด

“แรงกดดันจากเพื่อนวัยเดียวกันอาจ
รุนแรงมากเช่นกัน ในที่สุดคนที่ไม่เข้มแข็ง
พอจะร่วมวงด้วยเพราะสิ่งที่เพื่อนๆ พูดฟัง
ดูมีเหตุผล แม้จะไม่สอดคล้องกับมาตรฐาน
ของเราก็ตาม แต่ไม่มีพื้นที่ตรงกลาง สุด
ท้ายแล้วคุณต้องเลือก

“เพื่อจะยื่นหยัดเข้มแข็งได้ การมีเพื่อน
ดีจะช่วยให้เพื่อคุณจะสามารถพูดคุยกัน
และฟังพาอาศัยกัน วิธีนั้นคุณจะเข้มแข็ง
ด้วยกัน เมื่อผมรักษามาตรฐานของผม
ผมรู้สึกปลอดภัย ผมมีค่าควรแก่การพูด
ขอพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าให้ทรงคุ้มครองผม ผมมี
ศรัทธาว่าถ้าผมเชื่อฟัง พระองค์จะทรงช่วย
ผม” ■

ลอรี ฟูลเลอร์ อาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เราต้องมี ศาสนจักรของพระคริสต์

เจตคติตามกระแสอย่างหนึ่งเป็นคำเท็จอันชั่วร้าย

โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
นิตยสารศาสนจักร

ท่าท่านสามารถแอบดูข้างในกล่องเครื่องมือของมารได้ ท่านจะเห็นเครื่องมืออวมังในการชักนำผู้คนให้หลงผิด เช่นเดียวกับเครื่องมือเก่าใช้งานสองสามชิ้นที่เห็นชัดว่าอยู่ในกลุ่มที่ใช้บ่อยที่สุด

เลื่อยชนิดหนึ่งที่เขาใช้มากขึ้นเรื่อยๆ ในสมัยนี้มาในรูปของการกล่าวเท็จอย่างแนบเนียนว่า “คุณไม่ต้องมีศาสนาในระเบียบของคริสตจักรก็เป็นคนดี มีวิญญาณเข้มแข็งหรือรักพระเยซูได้ ถึงอย่างไรศาสนจักรทุกแห่งก็ไม่สมบูรณ์แบบและเสื่อมอยู่แล้ว”

การหลอกลวงนี้แยบยลเพราะอาศัยแนวคิดที่ถูกต้องสองประการให้ท่านยอมรับคำไปปดมดเท็จที่คล้ายกับมีคำความจริงจริงอยู่ว่าเราควรกระชับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าเป็นเจ้าและคนเราไม่ดีพร้อม



แต่ข้อเท็จจริงเหล่านี้ไม่ได้หมายความว่าแนวคิดเรื่องศาสนจักรไม่ถูกต้อง

การคิดแบบนี้ถือเป็นเท็จ และนี่คือเหตุผลเพียงห้าข้อที่ระบุไว้เพราะเหตุใด

1. พระคริสต์ทรงสถาปนาศาสนจักรของพระองค์ ในหนังสือกิตติคุณของมัทธิวมาระโก ลูกา และยอห์น ท่านจะเห็นว่าการปฏิบัติศาสนกิจมากมายของพระเจ้าช่วยให้รอดประกอบด้วยการเรียกผู้คน ให้สิทธิอำนาจแก่พวกเขา อบรมพวกเขาให้เป็นผู้นำ และสอนพวกเขาให้รู้วิธีทำงานเป็นกลุ่ม เอ็ดเดอร์วัลลิน เอช. ไอคส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “คนที่ปฏิเสธศาสนาในระเบียบขององค์กรเท่ากับปฏิเสธงานของพระเจ้าผู้ทรงสถาปนาศาสนจักรของพระองค์พร้อมกับเจ้าหน้าที่ศาสนจักรในความเชื่อใจหนึ่งแห่งเวลาและผู้ทรงสถาปนาทั้งหมดนั้นอีกครั้งในยุคปัจจุบัน”¹

2. ศาสนจักรปฏิบัติพระกิตติคุณและศาสนพิธีพระกิตติคุณ พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนชัดเจนว่าบัพติศมาและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จำเป็นต่อความรอด (ดู ยอห์น 3:5) และมีการวางระเบียบสิทธิอำนาจที่จะสั่งสอนพระกิตติคุณและประกอบศาสนพิธีเหล่านี้ ดังที่เอ็ดเดอร์ไอคส์กล่าว “พระคัมภีร์ไบเบิลบอกชัดเจนว่าสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตจำเป็นและสิทธิอำนาจดังกล่าวต้องประสาทด้วย

การวางมือโดยผู้ดำรงสิทธิอำนาจนั้น สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตมิได้เกิดจากความปรารถนาจะรับใช้หรือจากการอ่านพระคัมภีร์”²

3. ศาสนจักรช่วยให้เราเป็นคนดีขึ้น เอ็ดเดอร์วัลลิน เอช. ฮอลล์สตรอม แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบสองเมื่อเร็วๆ นี้ว่า “เราต้องมีพระกิตติคุณ และศาสนจักร อันที่จริงจุดประสงค์ของศาสนจักรคือช่วยให้เราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ”³ ถึงแม้ศาสนจักรประกอบด้วยคนที่ไม่ดีพร้อม แต่ก็ช่วยให้เราเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์มากขึ้นโดยสอนเราให้รู้หลักคำสอนของพระองค์ เปิดโอกาสให้เรารับใช้และเติบโตเป็นส่วนตัว เปิดทางให้เราเข้าสู่พันธสัญญาและต่อพันธสัญญากับพระเจ้า

4. ความเป็นหนึ่งเดียวเป็นเรื่องสำคัญ พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ “เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน; และหากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีโทษของเรา” (คพ. 38:27) ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นส่วนจำเป็นในแผนของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับเรา ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดสอนว่า “เราในฐานะบุตรธิดาทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ เราปรารถนาปิตินั้นซึ่งเราเคยมีกับพระองค์ในชีวิตก่อนหน้านี้



คำขวัญ: ถ่ายภาพประกอบโดย คริสตินา ลมิตซ์; ซาก: ส่วนหนึ่งจากภาพ พระคริสต์และชุมชนของผู้รับพร, โดย ไมเคิล ฮอฟแมนน์, เอื้อเฟื้อโดย C. Harrison Conroy Co.; ภาพที่เห็นฐานพระเยซูคริสต์และเหล่าสาวก, โดย วอลเตอร์ เจน, © IRI; ถ่ายภาพประกอบโดย วอลเตอร์ เจน, © IRI

พระประสงค์ของพระองค์คือประทานความปรารถนาอันศักดิ์สิทธิ์ของความเป็นหนึ่งเดียวให้แก่เราด้วยความรักที่ทรงมีต่อเรา

“พระองค์จะไม่ประทานสิ่งนี้ให้เราเป็นส่วนตัว ปิดขังของความเป็นหนึ่งเดียวที่พระองค์ทรงประสงค์อย่างยิ่งจะให้เราไม่ใช่ให้เราเพียงคนเดียว เราต้องแสวงหาและมีค่าสมที่จะได้สิ่งนี้ร่วมกับผู้อื่น จึงไม่น่าแปลกใจเมื่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกระตุ้นให้เราประชุมกันเพื่อพระองค์จะประทานพรเราได้”⁴

5. “ในระเบียบองค์กร” ไม่ได้มีความหมายพ้องกับคำว่า “เลวร้าย” หรือ “เสื่อมทราม” โดยปกติเมื่อคนทั่วไปบอกว่าบางคนหรือบางสิ่ง “อยู่ในระเบียบ” นั้นเป็นคำชม แต่ด้วยเหตุผลบางอย่างคนจึง

ถือว่าเป็นคำดูหมิ่นในศาสนา ตามคำกล่าวของเอลเดอร์นีน เอ. แมกซ์เวลล์ (1926–2004) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง เหตุผลประการหนึ่งที่พระคริสต์ทรงวางระเบียบศาสนจักรของพระองค์คือ “เพราะความดีเฉพาะบุคคลที่ปลื้มใจอยู่จะจัดกระจายไม่มากพอจะต่อกรกับความชั่วร้ายได้”⁵ พระเจ้าทรงขยายประเด็นนี้ไว้อย่างชัดเจนเมื่อพระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด, บ้านของเราเป็นบ้านแห่งระเบียบ, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตริส, และมีใช้บ้านแห่งความลับสน” (คพ. 132:8) การอยู่ในระเบียบองค์กรคือสิ่งที่ศาสนาต้องเป็น

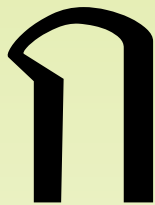
เมื่อท่านเผชิญคำเท็จที่เป็นเครื่องมือทำมาหากินของมาร จำไว้ว่าท่านมีชุดเครื่องมือของท่านเองไว้ช่วยท่านดำเนินชีวิตตาม

พระกิตติคุณ—เครื่องมือที่มีให้เราผ่านศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ ได้แก่ พระคัมภีร์ ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประจักษ์พยานของท่าน และความจริงที่เปิดเผยผ่านศาสตพยากรณ์ยุคปัจจุบัน ■

อ้างอิง

1. คัลลิน เอช. ไรค์ส, “เส้นทางสารสองเส้นทาง,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 107.
2. คัลลิน เอช. ไรค์ส, “ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่เพียงแห่งเดียว,” *เลียวไฮนา*, ส.ค. 2011, 50.
3. โคนัลด์ แอล. ฮอลส์ตรอม, “เปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่พระกิตติคุณของพระองค์ผ่านศาสนจักรของพระองค์,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2012, 14.
4. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ใจเราผูกพันเป็นหนึ่งเดียว,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2008, 85.
5. นีล เอ. แมกซ์เวลล์, “Why Not Now?” *Ensign*, พ.ย. 1974, 13.

“เพื่อนคนหนึ่งของฉันทำให้ฉันเสียความรู้สึกมาก ฉันรู้ว่าฉันควรจะให้อภัย แต่ฉันจะหายเจ็บปวดได้อย่างไร”



การให้อภัยเพื่อนของท่านและลืมความรู้สึกเจ็บปวดอาจเป็นเรื่องทำได้ยาก การให้อภัย และ การทำให้ความรู้สึกเจ็บปวดหายไปจะต้องใช้ความเมตตา—ของท่านและของพระเจ้า งานของท่านไม่ใช่พยายามหายจากความเจ็บปวดแต่เป็นการให้

อภัย นั่นคือ แสดงความเมตตาต่อเพื่อน (ดู คพ. 64:8-10) ขณะทำเช่นนั้น หากท่านแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระองค์จะทรงแสดงความเมตตาต่อท่าน กล่าวคือ พระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนความรู้สึกเจ็บปวดของท่านเป็นความรักและสันติสุขได้

พูดคุยกับเพื่อนของท่าน พยายามเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น ท่านอาจพบว่าเพื่อนของท่านไม่มีเจตนาจะทำร้ายท่าน ซึ่งอาจทำให้ท่านให้อภัยและหายเจ็บปวดได้ง่ายขึ้น

ถึงแม้การให้อภัยเป็นเรื่องยากหรือใช้เวลานาน แต่จงพยายามต่อไป สุดท้ายแล้วท่านจะอยากให้เพื่อนรู้ว่าท่านให้อภัยเขาและยังต้องการเป็นเพื่อนกับเขา การผูกพยาบาทโดยยอมแลกกับมิตรภาพไม่สามารถนำไปสู่สันติสุขอันเกิดจากการให้อภัยอย่างแท้จริงได้เลย

จำไว้ว่าเราทุกคนล้วนขึ้นอยู่กับกรวดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดจึงจะได้รับการอภัยบาปของเรา จงสวดอ้อนวอนเพื่อจะสามารถให้อภัยได้และมีศรัทธาว่าพระเจ้าจะทรงช่วยท่าน พระองค์ทรงมีเดชานุภาพเยียวยาความเจ็บปวดนั้นในใจท่าน

ให้พระเจ้าทรงตัดสิน

ให้พระเจ้าเป็นผู้ตัดสินการมุ่งร้ายของผู้อื่น พึงระลึกว่าพระเจ้าตรัสดังนี้ “เรา, พระเจ้า, จะให้อภัยผู้ที่เราจะให้อภัย, แต่เรียกกรวดจากเจ้าที่จะให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง” (คพ. 64:10) การทำให้ความรู้สึกเจ็บปวดหายไปทำได้ยาก แต่ถ้าคุณสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ คุณจะตระหนักว่าการให้อภัยสามารถเยียวยาบาดแผลร้ายแรงได้และเปลี่ยนความเกลียดชังเป็นสันติสุขและความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้นจะให้ได้

เจนสซิส เอช., อายุ 16 ปี, ฮันโตฟากัสตา วิลี

ให้อภัยทุกคน



ความทุกข์เวทนาของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทำให้พระโลหิตออกจากทุกชุมชน แต่พระองค์ทรงเอาชนะความเจ็บปวดและมีพลังที่

จะให้อภัยขณะอยู่บนทางเขน ไม่ใช่เพราะพระองค์ไม่ทรงรู้สึกเจ็บปวดแต่เพราะสำหรับพระองค์แล้ว สิ่งเดียวที่สำคัญคือพระประสงค์ของพระบิดา เราก็คงกัน สิ่งเดียวที่ควรสำคัญต่อเราคือพระประสงค์ของพระเจ้า และพระองค์ทรงเรียกร้องให้เราให้อภัยทุกคน แม้บาดแผลของเราจะหายช้ำก็ตาม แต่เราสามารถเอาชนะความเจ็บปวดของเราได้โดยผ่านการสวดอ้อนวอนและการให้อภัยคนที่ทำผิดต่อเราด้วยความจริงใจ

อาซู โอ., อายุ 17 ปี, โอเวอร์โคสต์

รักพวกเขา



ดิฉันพบว่าวิธีจัดการกับความเจ็บปวดได้ดีที่สุดคือรักคนที่ทำให้คุณขุ่นเคือง หลังจากมีคนที่ทำให้ดิฉันขุ่นเคืองใจ ดิฉันจึงพยายามชม

พวกเขาและแสดงความเมตตาต่อพวกเขา มากเป็นพิเศษที่จะทำได้ โดยทำสิ่งนี้ความโกรธจะไม่กลัดหนองอยู่ในใจคุณ แต่ความโกรธจะหายไปดังปลิดทิ้ง คุณจะมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นขึ้นกับคนที่ทำให้คุณขุ่นเคือง

เคธี เอ., อายุ 18 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

มองพวกเขาผ่านพระเนตรของพระเจ้า

พระเยซูคริสต์ทรงรู้สึกถึงความเจ็บปวดของคุณ เพื่อที่คุณจะได้รับการอภัยบาปและเพื่อที่คุณจะสามารถให้อภัยผู้อื่นได้เช่นกัน เมื่อคุณสวดอ้อนวอนขอให้สามารถ

มองคนอื่นผ่านพระเนตรของพระองค์ คุณจะพบว่าคุณเข้าใจพวกเขาดีขึ้น หลายสัปดาห์ผ่านไป คุณจะสังเกตว่าความรู้สึกโกรธเกรี้ยวจะหายไป

คิมเบอร์ลีย์ บี., อายุ 18 ปี, เนบราสกาสหรัฐอเมริกา

สวดอ้อนวอนเพื่อรู้สึกถึงการให้อภัย



สวดอ้อนวอนพระบิดาที่รักบนสวรรค์ขอให้คุณกับเพื่อนกล้าให้อภัยกัน การให้อภัยคนที่ทำร้ายคุณเป็นการกระทำเช่นพระคริสต์

การให้อภัยรักษาแม้กระทั่งความรู้สึกเจ็บปวดที่สุด

ลีไฮ อี., อายุ 16 ปี, อานูคาบี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

นึกถึงจิตกุศล

นี่ไฟสอนว่า “พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าจึงประทานพระบัญญัติไว้ข้อหนึ่งว่ามนุษย์ทั้งปวงควรมีจิตกุศล, ซึ่งจิตกุศลคือความรัก” (2 นีไฟ 26:30) สำหรับดิฉัน จิตกุศลเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการทำให้หายเจ็บปวดเมื่อเพื่อนคนหนึ่งทำให้ดิฉันขุ่นเคือง จิตกุศลหมายถึงยอมรับความอ่อนแอของคนอื่น อุดหนุนกับคนที่ทำให้คุณผิดหวัง และต่อต้านแรงกระตุ้นให้ขุ่นเคืองเมื่อมีคนไม่จัดการบางเรื่องในแบบที่เราหวัง ถ้าเรามีจิตกุศลต่อเพื่อนๆ เราจะได้รับพร

ลีเซล วี., อายุ 21 ปี, เนโกรสออกซิดেন্টัลฟิลิปปินส์

สวดอ้อนวอนเพื่อเรียนรู้การให้อภัย

คุณต้องสวดอ้อนวอนเพื่อเรียนรู้ว่าจะรักและให้อภัยผู้อื่นอย่างไร ถึงแม้บางครั้งการให้อภัยจะทำได้ยากมาก แต่พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงยินดีช่วยเราเสมอ จงนึกถึงแบบอย่างที่เราผู้ช่วยให้รอดทรงเป็น

โดยทรงให้อภัยทุกคน โคลโลสี 3:13 กล่าวว่า “จงอดทนต่อกันและกัน และถ้าใครมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงให้อภัยกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้อภัยพวกท่านอย่างไร ท่านก็จงทำอย่างนั้นด้วย” การให้อภัยที่แท้จริงเป็นกระบวนการ บางครั้งก็ยาวนาน แต่เมื่อเราให้อภัยจริงๆ เราจะรู้สึกสบายใจและเบิกบานใจมาก ผมรู้ว่าด้วยความพยายามคุณสามารถจัดการความเจ็บปวดออกจากตัวคุณได้และพบความสุขที่แท้จริง

ลีโอนาร์โด แอล., อายุ 20 ปี, บัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา

วางใจในการชดใช้

หัวใจดิฉันเปี่ยมด้วยปีติเมื่อดิฉันจดจำว่าเดชาานุภาพการชดใช้ของพระเยซูคริสต์สามารถนำเอาความเจ็บปวดของเราออกไปได้ เราทุกคนมีประสบการณ์ที่เจ็บปวดครั้งแล้วครั้งเล่า แต่โดยการยึดมั่นพระวจนะของพระบิดา เราสามารถรับพลังที่เราต้องพึ่งเพื่ออดทน แม้ขณะที่เหล่าทหารตอกตรึงพระองค์บนกางเขน พระเยซูคริสต์ทรงทูลขอพระบิดาให้อภัยพวกเขา อุทรของพระองค์เต็มไปด้วยความรักและความ

เมตตาต่อมนุษย์ทั้งปวง ดิฉันทราบว่าถ้าเรามาหาพระองค์และทูลขอความช่วยเหลือ ความรักอันหาที่สุดมิได้ของพระองค์จะโอบล้อมเรา

เวอร์จิเนีย เอ็ม., อายุ 20 ปี, เปรู



ทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด

“ในโมงอันแสนเจ็บ

ปวดของการตรึงกางเขน พระผู้ช่วยให้รอดยังสามารถตรัสได้ว่า ‘พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขา เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร’ (ลูกา 23:34) นั่นเป็นเรื่องยากที่จะทูลขอเมื่อเรากำลังเจ็บปวดหรือขุ่นเคือง เหนื่อยหรือเครียดหรือทนทุกข์อย่างผู้บริสุทธิ์ แต่นั่นคือเวลาที่พฤติกรรมแบบชาวคริสต์อาจเป็นเรื่องสำคัญที่สุด”

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งไครม์อัครสาวกสิบสอง, “Lessons from Liberty Jail,” Ensign, ก.ย. 2009, 32.

คำถามครั้งต่อไป

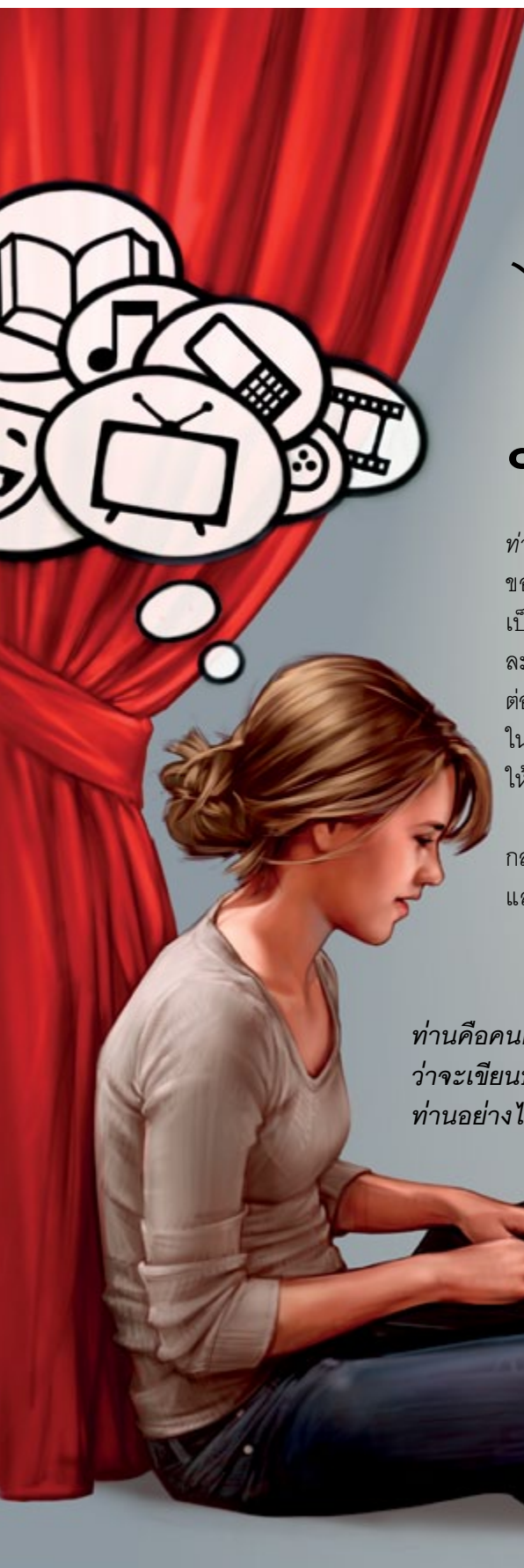
“พระวิหารอยู่ไกลเกินกว่าจะไปได้บ่อยๆ แต่พระวิหารจะมีความสำคัญมากขึ้นในชีวิตฉันเวลานี้ได้อย่างไร”

อีเมลคำตอบของท่านมาก่อนวันที่ 15 มีนาคม ที่ liahona@ldschurch.org หรือส่งไปรษณีย์มาที่

Liahona, Questions & Answers, 3/2013
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตตหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)



ไฟพร้อม... กล้องพร้อม...

ท่านอาจจะเคยได้ยินคำว่า “โลกนี้คือละคร” จากละครดังของวิลเลียม เชกสเปียร์เรื่อง *ตามใจท่าน* (*As You Like It*) แนวคิดที่ตัวละครของเชกสเปียร์กำลังแสดงคือเราทุกคนเป็นนักแสดงที่กำลังแสดงบทบาทของตนในละครโรงใหญ่ของชีวิต คำถามของข้าพเจ้าต่อท่านเวลานี้คือ “อะไรคือบทบาทของท่านในชีวิต” หรือจะให้ดีกว่านั้น “ท่านต้องการให้บทบาทในชีวิตท่านเป็นอย่างไร”

ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ (1873–1970) กล่าวว่า “ความคิดคือเมล็ดแห่งการกระทำ และมาก่อนการกระทำ”¹ แต่อะไรทำให้

ท่านคือคนตัดสินใจว่าจะเขียนบทให้ชีวิตท่านอย่างไร

ความคิดท่านกลายเป็นบทละครในสมอง ท่านอาจจะรู้ว่าสมองของเราเหมือนคอมพิวเตอร์ ที่สามารถนำออกมาได้เฉพาะสิ่งที่เก็บไว้ในนั้น หากท่านใส่แต่ขยะเข้าไปท่านก็จะได้แต่ขยะออกมา ท่านต้องตระหนักว่าทุกอย่างที่ท่านดู อ่าน หรือฟังจะช่วยเขียนบทให้ชีวิตท่าน

ภาพและความคิดอันทรงพลัง

เนื่องจากส่วนใหญ่ของงานอาชีพข้าพเจ้าอยู่ในธุรกิจโฆษณา ข้าพเจ้าจึงเห็นมากกว่าสี่สามารถสร้างภาพและความคิดอันทรงพลังในสมองของเราได้อย่างไร การทำโฆษณาทางโทรทัศน์ก็เหมือนกับการทำภาพยนตร์ฮอลลีวูด ยกเว้น “การถ่ายทำโฆษณา” มักทำเสร็จในช่วงเวลาไม่กี่วันแทนที่จะนานหลายเดือน

หลังจากใช้เวลาสำรวจและวางแผนรณรงค์สื่อ ข้าพเจ้าอาจจะจำจิ้งจอกล้องจากฮอลลีวูด นางแบบจากอิตาลี และโปรดิวเซอร์เพลงจากนิวยอร์กซิตี้ จากนั้นจึงเริ่มทำงาน หลังจากขั้นตอนการผลิตอันยุ่งเหยิง เราจะเริ่มเรื่องการรณรงค์โฆษณาในสื่อทุกประเภท นั่นเป็นงานที่สนุก น่าตื่นเต้น และระทึกใจ

เนื่องด้วยประสบการณ์นี้ข้าพเจ้าจึงสามารถบอกท่านได้จริงๆ ว่าโฆษณาที่ท่านเห็นในออนไลน์ ทางโทรทัศน์ หรือในนิตยสารไม่ใช่สภาพที่แท้จริงเลย ภาพที่

เลือกชั้น!

โดย เอเดรียน โอซาว
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธาน
เยาวชนชายสามัญ



ท่านเห็นเป็นเพียงงานสร้างสรรค์ศิลปะ
จงใจดึงดูดผู้คนที่ซื้อสินค้าที่โฆษณา นั่น
คือสาเหตุที่ข้าพเจ้าไม่เคยตกลงทำโฆษณา
ให้สินค้าที่ข้าพเจ้าไม่เชื่อมั่น คนส่วนใหญ่
เข้าใจข้อเท็จจริงเหล่านี้เกี่ยวกับการโฆษณา
แต่หลักการเดียวกันที่ใช้ในภาพยนตร์
รายการโทรทัศน์ เนื้อหาในเว็บและมีสื่อ
และเกมอิเล็กทรอนิกส์คือ ทั้งหมดนี้สร้าง
ขึ้นโดยมีข่าวสารและมูลเหตุจูงใจที่คิดมา
ก่อนแล้วอยู่เบื้องหลัง

ความคุ้มครองที่มีประสิทธิภาพ

เพราะซาตานใช้สื่อเพื่อพยายามชักนำ
เราให้ฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า
ท่านจึงควรตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำตามคำ
แนะนำที่ให้ไว้ใน *เพื่อความเข้มแข็งของ
เยาวชน* ที่ว่า “จงเลือกอย่างฉลาดเมื่อใช้
สื่อเพราะอะไรก็ตามที่ท่านอ่าน ฟัง หรือดู
ล้วนมีผลต่อท่าน จงเลือกเฉพาะสื่อที่ยก
ระดับจิตใจ”²

จำไว้ว่าในความเป็นจริงท่านอยู่ที่นั่นใน
ชีวิตนี้เพื่อพัฒนาศรัทธา รับการทดสอบ
เรียนรู้ และมีความสุข ในฐานะสมาชิก
ศาสนจักรที่แท้จริงของพระคริสต์ ท่านมี
อำนาจยิ่งใหญ่คอยช่วยท่าน ท่านมีอำนาจ
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์คอยเตือนท่าน
เมื่อสิ่งที่อยู่ตรงหน้าท่านไม่ถูกต้อง ท่านมี
อำนาจแห่งสิทธิ์เสรีเช่นกัน ท่านจึงเลือกได้
ว่าจะทำและไม่ทำอะไร

หากท่านไม่ฉลาดในบางครั้ง และบาง
คราวก็เลือกดูหรือฟังเนื้อหาสาระผิดๆ จง
ตัดสินใจเปลี่ยนเดี๋ยวนี้ หากการเลือกที่ไม่
ดีเหล่านั้นบั่นทอนความสามารถในการ
รู้สึกถึงพระวิญญาณ จงคุกเข่าทูลขอพลัง
และการให้อภัยจากพระบิดาบนสวรรค์
หากท่านยังมีความกังวลใจ ให้ขอความ
ช่วยเหลือจากบิดามารดาหรืออธิการ ท่าน
อาจจะรู้สึกอายหรือกลัวไม่อยากจะพูดคุย
กับคนเหล่านั้น แต่นั่นหมายความว่าท่าน
ยังต้องทำสิ่งเหล่านี้ ด้วยความกล้าหาญ
และอ่อนน้อมถ่อมตนท่านจะสามารถ
เอาชนะเรื่องทำทนายของท่านได้ และเมื่อ
ท่านทำ ท่านจะรู้สึกถึงสันติสุขอันน่าชื่นชม
ยินดีและปิติของกรการกลับใจ

ท่านไม่เพียงเป็นนักแสดงชายหรือนัก
แสดงหญิงบนเวทีเท่านั้น แต่ท่านเป็นลูก
ของพระผู้เป็นเจ้าในโลกแห่งการทดสอบ
ที่เต็มไปด้วยสื่อทั้งดีและไม่ดี หากท่าน
ป้อนวิญญาณท่านด้วยเนื้อหาสาระที่ดี
บทบาทของท่านในชีวิตย่อมเป็นบทบาท
ของความสุข ท่านจะเป็นแสงสว่างที่ส่อง
ออกไปช่วยและนำทางผู้อื่น มีความมิด
รอบตัวเราเสมอ แต่มีเส้นทางสองสว่างชั่ว
นิรันดร์คอยนำทางเราอยู่ตลอดเวลาไปสู่
ต้นกำเนิดของความดีงามและความสว่าง
ทั้งหมด ■

อ้างอิง

1. เดวิด โอ. แมคเคย์, *Stepping Stones to an Abundant Life*, comp. Llewelyn R. McKay (1971), 206.
2. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (2011), 11.



เราใช้เวลาคุ้มค่าหรือไม่

“ให้เราพิจารณาว่าเราใช้เวลาอย่างไรในการเลือกของเรา ขณะดูโทรทัศน์ เล่นวิดีโอเกม ท่องอินเทอร์เน็ต หรืออ่านหนังสือหรือนิตยสาร แน่นอนว่าเป็นสิ่งดีที่จะชมรายการบันเทิงที่มีประโยชน์หรือรับข้อมูลน่าสนใจ แต่ใช้ว่าสิ่งเหล่านี้จะคุ้มค่าไปเสียทุกอย่างกับชีวิตส่วนที่เราใช้แลกมา บางสิ่งดีกว่าและบางสิ่งที่ดีที่สุด”

ดู **เอ็ดเดอร์คิลลิน เอช. โอคส์ แห่งโควรัม้อครสาวกสิบสอง,**
“ดี ดีกว่า ดีที่สุด,” **เสี่ยไฮนา, พ.ย. 2007, 133.**

ติด วิดีโอเกม

สรวงนาม

สบายผมอายุ 13 ปี คุณแม่ให้วิดีโอเกมเป็นของขวัญวันเกิดวิดีโอเกมค่อนข้างเป็นเรื่องใหม่สำหรับผม เกมนี้มีกราฟิกดีมากและสนุกมาก ช่วงนั้นโรงเรียนปิดเทอม ผมจึงตัดสินใจว่าจะเล่นเกมให้จบเร็วที่สุดเพื่อจะได้มีเวลาเล่นนอกบ้านกับเพื่อนๆ มากขึ้น

บ่ายวันพฤหัสบดีวันหนึ่งผมเริ่มเล่นเกมใหม่ กว่าจะรู้ตัวก็เลยเที่ยงคืนไปแล้วและผมไม่ได้กล่าวคำสวดอ้อนวอนตอนกลางคืน แต่ก็ยังเล่นไม่เลิก

เหตุการณ์เลวร้ายลงทุกขณะ เมื่อผมตื่นนอนวันรุ่งขึ้น สิ่งแรกที่ผมทำคือเปิดเกมและเริ่มเล่นอีกครั้ง ผมแทบไม่กินไม่นอนและผมคิดแต่เพียงว่าจะไปให้ถึงระดับต่อไปได้อย่างไร

คำวันเสาร์คุณแม่เตือนว่าถ้าผมไม่เข้านอนแต่หัวค่ำ ผมจะไม่อยากตื่นไปโบสถ์ตอนเช้าวันรุ่งขึ้น แต่ผมเล่นต่อและไม่เข้านอนจนกระทั่งตีสามของวันถัดมา เมื่อไปถึงโบสถ์ ผมรู้สึกเพลียจนไม่มีสมาธิ ผมไม่สามารถส่งผ่านศีลระลึกได้ และกลับบ้านนอนเพราะอิดโรยเต็มที่

วันอาทิตย์นั้นผมนอนทั้งวันและไม่ตื่นจนกระทั่งเช้าวันจันทร์ และผมตื่นมาเพียงเพื่อจะได้เล่นเกมต่อ สัปดาห์นั้นผมรู้ว่าผมต้องพักผ่อนตอนกลางคืนและพยายามเข้านอนแต่หัวค่ำ แต่ผมก็ยังเสียเวลาเล่นวิดีโอเกมต่อไปอีก ผมเริ่มใช้เวลาเล่นวิดีโอเกมมากกว่าอ่านพระคัมภีร์ อันที่จริง ผมถึงกับหยุดอ่านเป็นเวลาหลายวัน เมื่อโรงเรียนเปิดเทอมอีกครั้ง คุณแม่ห้ามผมเล่นเกมในระหว่างสัปดาห์ ผมจึงใช้วันหยุดสุดสัปดาห์เล่นเกม รวมทั้งวันอาทิตย์

ผมไม่เข้าร่วมพิธีต่างๆ ในวันอาทิตย์อีกเลย ผมหยุดทำสิ่งที่สำคัญจริงๆ เพื่อทำสิ่งไม่สำคัญอย่างวิดีโอเกม ผมไม่ทำตาม

คำแนะนำของคุณปู่ที่เคยบอกว่า “อย่าทิ้งสิ่งสำคัญจริงๆ เพื่อทำสิ่งธรรมดา” คำแนะนำนี้ฝังแน่นอยู่ในใจผม

ผมรู้ดีว่าผมต้องหาสมดุลในชีวิต สิ่งหนึ่งที่ช่วยผมคือชั้นเรียนเซมินารี โรงเรียนมัธยมของผมจัดเซมินารีเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรประจำวัน และนั่นช่วยผมมาก เซมินารีเปิดโอกาสให้ผมเรียนรู้ว่าต้องจัดลำดับความสำคัญให้ดีและให้พระเจ้ามาก่อนสิ่งอื่น หากเราวางใจพระองค์และหากเราทูลขอพระองค์จากส่วนลึกของหัวใจให้ทรงช่วยเราในบางด้านของชีวิตพระเจ้าจะทรงได้ยินเรา หากเราปรารถนาจะเปลี่ยนจริงๆ เรายอมเปลี่ยนได้

โชคดีที่ผมไม่ต้องเจอปัญหาใหญ่ซึ่งบีบให้ผมต้องเลิกเล่นเกม การจัดลำดับความสำคัญให้ดีและจำกัดเวลาที่ใช้เล่นเกมนับว่าเพียงพอแล้ว แต่นั่นไม่ได้เกิดขึ้นจนกระทั่งผมทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในการสวดอ้อนวอนและพระองค์ทรงช่วยผม ■

มุ่งเน้น

คุณค่า

การพัฒนาคุณค่านิรันดร์จะช่วยให้เราเป็นทุกอย่าง
ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราเป็น



โดย **เฮลเตอร์
รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน**

แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ปาพเจ้าประสงค์จะพูดถึงคุณค่าบางอย่างที่
ท่านควรมุ่งเน้นในชีวิตประจำวันของท่าน
เยาวยชนหญิงทั้งหลายจะจำได้ และเยาวยชนชาย
ทั้งหลาย คุณค่าเหล่านี้มิได้ผูกขาดเฉพาะเยาวยชน
หญิงเท่านั้น คุณค่าเหล่านี้มีค่าพอให้ท่านเอาใจใส่
เท่ากับ ๆ เยาวยชนหญิง

ศรัทธา

คุณค่าเยาวยชนหญิงอันดับแรกคือศรัทธา
โดยแท้แล้ว ศรัทธาเป็นหลักธรรมข้อแรกของ
พระกิตติคุณ ศรัทธาของท่านควรมีศูนย์รวมอยู่
ในพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก
และพระบุตรที่รักของพระองค์ พระเจ้าพระเยซู
คริสต์ ท่านควรเสริมสร้างศรัทธาในแผนแห่ง
ความรอดของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ตลอดเวลา

การพัฒนาศรัทธาด้วยการรักษาพระบัญญัติ
ทุกข้อของพระผู้เป็นเจ้าเป็นเรื่องสำคัญ โดยที่รู้
ว่าพระบัญญัติมิใช่เพื่อเป็นพรแก่ท่านและทำให้
ท่านเกิดปิติ ท่านจะพบเจอคนที่เลือกรักษา
พระบัญญัติบางข้อและละเลยบางข้อ การเลือก
ปฏิบัติบางข้อจะไม่ได้ผล แต่จะนำไปสู่ความเศร้า
หมอง เพื่อเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้าท่านต้องรักษา
พระบัญญัติทุกข้อของพระองค์ ท่านต้องใช้ศรัทธา
เพื่อเชื่อฟัง และการรักษาพระบัญญัติจะเสริม
สร้างศรัทธานั้น

ธรรมชาติแห่งสวรรค์

คุณค่าเยาวยชนหญิงอันดับที่สองคือธรรมชาติ
แห่งสวรรค์ นั่นคือวิธีของผู้ใหญ่ในการพูดว่า
“ฉันเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า” ท่านมีความเป็น
พระเจ้าในตัวท่าน พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรง
สร้างท่าน

ท่านเคยคิดจะขอบคุณสำหรับหัวใจของท่านหรือไม่ จงดูงานที่หัวใจทำอยู่ หัวใจกำลังสูบฉีดโลหิตทุกวัน มากพอจะเติมตู้น้ำมันของรถไฟให้เต็มได้ คือประมาณ 2,000 แกลลอน (7,570 ลิตร) ในหัวใจมีลิ้นสีลันที่ปิดเปิดวันละ 100,000 ครั้ง มากกว่า 36 ล้านครั้งต่อปี และหัวใจไม่หยุดพัก ไม่มีวัตถุที่เกิดจากน้ำมีมนุษยชาติ—กระดาษ พลาสติก โลหะ หรือเหล็กกล้า—สามารถเปิดปิดได้หลายครั้งด้วยความถี่เช่นนั้นโดยไม่หยุดพัก อวัยวะทุกส่วนในร่างกายออกแบบไว้อย่างดีและการทำงานของมันน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก

ท่านทราบว่ถ้าท่านพยายามว่ายน้ำได้ฉิวน้ำโดยไม่หายใจ ท่านจะว่ายน้ำได้ไม่นาน อะไรทำให้ท่านต้องสูดหายใจ มาตรวัดตัวเล็กๆ สองตัวในคอจะวัดปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ และส่งคำสั่งไปที่สมองของท่านคล้ายกับจะพูดว่า “ระดับคาร์บอนไดออกไซด์ของคุณสูงเกินไปแล้ว ชับมันออกซะ” ท่านจึงว่ายน้ำขึ้นมาเหนือน้ำและปล่อยลมหายใจเพื่อขับคาร์บอนไดออกไซด์ออก

ร่างกายท่านช่างมีความสามารถเหลือเชื่อ! จงดูแลร่างกายของท่านให้ดี อย่าทำสิ่งใดอันจะก่อความมัวหมอง

ให้ความสวยงามตามธรรมชาติของงานสร้างอันน่าอัศจรรย์นี้ที่พระผู้เป็นเจ้าของท่าน

คุณค่าส่วนบุคคล

คุณค่าเยาวชนหญิงอันดับต่อไปคือคุณค่าส่วนบุคคล สถานศึกษาที่ซื่อสัตย์ของพระเยซูคริสต์จะเป็นบุตรหรือธิดาผู้อุทิศตนของพระผู้เป็นเจ้าของท่าน—มุ่งมันต่อการเป็นคนชอบธรรมมากกว่าการเป็นคนเห็นแก่ตัว ห่วงเรื่องการทำความเมตตากฎนามากกว่าการใช้อำนาจบาตรใหญ่ ใส่ใจความซื่อสัตย์สุจริตมากกว่าชื่อเสียง

ท่านรู้ถึงคุณค่าอันหาที่สุดมิได้ของท่าน โดยแท้แล้ว เยาวชนหญิงที่ซื่อสัตย์ทุกคนในศาสนจักรประกาศว่าคุณค่าส่วนบุคคลเป็นหนึ่งในคุณค่าที่พวกเธอยึดมั่นมากที่สุด เธอประกาศว่า “ฉันมีค่าอันหาที่สุดมิได้พร้อมพันธกิจอันสูงส่งของฉัน ซึ่งฉันจะมุ่งมั่นทำให้สำเร็จ” (*เยาวชนหญิง ความก้าวหน้าส่วนบุคคล* [จุลสาร, 2009], 29) คุณค่า





เดียวกันนี้ใช้ได้กับเยาวชนชายเช่นกัน บุตรีดาแต่ละคนของพระเจ้าเป็นเจ้ามีค่าอันหาที่สุดมิได้เนื่องด้วยพันธกิจอันสูงส่งของเขาหรือเธอ

คุณค่าส่วนบุคคลรวมถึงการพัฒนาศรัทธาส่วนตัวของท่านด้วย ไม่มีใครพัฒนาศรัทธาแทนท่านได้ ท่านอาจต้องการมีศรัทธาของประธานโรมัส เอส. มอนสันหรือวีรบุรุษคนอื่นๆ แต่ท่านต้องพัฒนาศรัทธาของตนเอง เมื่อท่านทำผิด ตัวท่านต้องกลับใจจากปัญหาในอดีตเหล่านี้ เมื่อท่านรับบัพติศมาและได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตัวท่านคือคนที่รับ ดังนั้น ตัวท่านคือคนที่ทำพันธสัญญา ศาสนพิธีแห่งความรอดเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องส่วนบุคคล

ศาสนพิธีและพระประเสริฐสูงสุดของการเป็นสมาชิกในศาสนจักรเกิดขึ้นในพระวิหาร ที่นั่นเรามีศาสนพิธีของเอ็นดาวเมนต์และการผนึกกับบิดามารดา คู่สมรส และบรรพชน ศาสนพิธีทั้งหมดของความสูงส่งเป็นเรื่องของครอบครัว ท่านเห็นความแตกต่างหรือไม่ ศาสนพิธีแห่ง *ความรอด* เป็นเรื่องส่วนบุคคล แต่ศาสนพิธีแห่ง *ความสูงส่ง* เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งคน

ความรู้

คุณค่าเยาวชนหญิงอันดับต่อไปคือความรู้ ในศาสนจักร การศึกษาและการตรวจความรู้เป็นความรับผิดชอบด้านศาสนา เราให้การศึกษาแก่ความคิดเราเพื่อวันหนึ่งเราจะสามารถให้การรับใช้อันมีค่าแก่คนอื่นได้ การเป็นคนมีการศึกษาคือความแตกต่างระหว่างการประสงค์จะทำความดีกับการสามารถทำความดีได้

มักจะมีคนถามข้าพเจ้าว่าการเป็นแพทย์นั้นเป็นอย่างไร พวกเขาถามว่า “คุณเรียนนานแค่ไหน” ข้าพเจ้าเรียนนานมาก ตั้งแต่เรียนจบแพทย์จนกระทั่งเรียกเก็บค่าวิชาชีพครั้งแรกก็ใช้เวลา 12 ปีครึ่งไปแล้ว ซึ่งถือว่านาน แต่ข้าพเจ้าจะอายุเท่าใดในอีก 12 ปีครึ่งต่อมาถ้าไม่เรียนแพทย์ใน

ตอนนั้น ก็คงอายุไม่ต่างกัน ฉะนั้นท่านเองก็จงพยายามเป็นให้ได้เท่าที่ท่านสามารถจะเป็นได้

การเรียนแพทย์ของข้าพเจ้าคือสิ่งที่อานวยให้ข้าพเจ้าได้ผ่าตัดหัวใจให้ประธานสเป็นเซอร์ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (1895–1985) ในปี ค.ศ. 1972 ดังนั้นจงอย่าดูหมิ่นความรู้ รัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้าคือความรู้แจ้งอย่างแท้จริง (ดู คพ. 93:36)

การเลือกและความรับผิดชอบ

คุณค่าเยาวชนหญิงอันดับต่อไปคือการเลือกและความรับผิดชอบ นี่เป็นอีกวิธีหนึ่งของการพูดเรื่อง “สิทธิ์เสรีทางศีลธรรม” สิทธิ์เสรีทางศีลธรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้เราแต่ละคนกระทำด้วยตนเองและเป็นอย่างที่เราอยากเป็น

การเลือกและความรับผิดชอบบอกท่านว่าท่านต้องรับผิดชอบต่อผลของการเลือกทุกอย่างที่ท่านทำด้วยเหตุนี้เราจึงต้องตัดสินใจให้ดี อาจจะไม่สำคัญนักที่ท่านจะผูกเงือกไทสีน้ำเงินหรือสีแดงหรือสวมเสื้อสีม่วงหรือสีเขียว แต่สิ่งสำคัญคือการเลือกของท่านดึงท่านเข้าใกล้หรือห่างจากพระเจ้า และวิถีแห่งพระชนม์ชีพของพระองค์ เหตุใดเราจึงแนะนำและขอรับรองท่านให้ดำเนินตามทางของพระเจ้า เพราะนั่นคือหนทางสู่ความสุข

งานดี

อันดับต่อไปคือคุณค่าเยาวชนหญิงของงานดี คุณค่านี้นับตามพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงรักคนทั้งปวง เพื่อแสดงความรักต่อผู้คน พระองค์ทรงรับใช้พวกเขา เมื่อเรารักใครสักคน เราแสดงความรักโดยทำสิ่งดีบางอย่าง ดังนั้นจงเรียนรู้ที่จะรับใช้ หากความต้องการและสนองความต้องการ ทำให้ผู้คนประหลาดใจด้วยการทำดีให้โดยที่พวกเขาไม่ได้คาดหวัง เรามีโอกาสที่นั่นที่บ้าน ที่โรงเรียน และที่โบสถ์

ข้าพเจ้าจำครั้งแรกที่ไปแอฟริกาในฐานะเจ้า-

หน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ได้ เพื่อนร่วมทางคือเฮลเดอร์ รัสเซลล์ ซี. เทย์เลอร์ ทุกๆ เช้าเมื่อข้าพเจ้าตื่นนอน ข้าพเจ้าพบว่าเขาขัดรองเท้าให้ข้าพเจ้าแล้ว เขาไม่จำเป็นต้องขัดรองเท้าให้ข้าพเจ้า แต่นั่นคือวิธี บอกว่า “ผมรักคุณ”

ความซื่อสัตย์สุจริต

คุณค่าเยาวชนหญิงอันดับต่อไปคือความซื่อสัตย์สุจริต (integrity) คำว่า integrity มาจากคำว่า integer (จำนวนเต็ม) หมายถึง “ครบถ้วน” หรือ “สมบูรณ์” ในการแพทย์เราพูดถึงความสมบูรณ์ทางโครงสร้างของหัวใจ ดังนั้นเมื่อมีบางอย่างผิดปกติ—เช่น เกิดแผลที่หัวใจ—เราจะพูดว่าหัวใจสูญเสียความสมบูรณ์ ทำอย่างที่เราทำไม่ได้ก็อีก เมื่อปรับใช้ได้กับมนุษย์ integrity (ความซื่อสัตย์สุจริต) หมายถึงท่านเป็นคนพึ่งพาได้—ท่านเป็นคนไว้ใจได้

ในพระคัมภีร์เราอ่านว่าไฮรัมที่ชายของศาสดาพยากรณ์ไอแซฟ สมถึเป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงรัก เพราะ “ความสุจริตใจของเขา” (คพ. 124:15) พระเจ้ามิได้ตรัสถึงสรีระของหัวใจ แต่พระองค์กำลังตรัสถึงความซื่อสัตย์สุจริตในวิญญาณของไฮรัม

ความบริสุทธิ์

คุณค่าใหม่ล่าสุดของเยาวชนหญิงคือความบริสุทธิ์ *ความบริสุทธิ์ (virtue)* เป็นคำที่พิเศษยิ่ง คำนี้มีความหมายต่อท่านอย่างไร *ความบริสุทธิ์* หมายถึง “ความสะอาดหมดจด” แต่มีอีกความหมายหนึ่งเช่นกัน ท่านจำในพันธสัญญาใหม่ได้หรือไม่เมื่อหญิงที่เป็นโรคโลหิตตกแตะชายฉลองพระองค์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “มีคนหนึ่งแตะต้องตัวเรา เพราะเรารู้สึกได้ว่าฤทธิ์ (virtue) ช่านออกจากตัวเรา” (ลูกา 8:46) ในกรณีนี้นั้นคำว่า *virtue* มีความหมายต่างออกไป ในภาษากรีก คำนั้นคือ *dunamis* ซึ่งเป็นรากศัพท์

ของคำว่า *dynamo* และ *dynamite* ในที่นี้จึงหมายถึง “ฤทธิ์” เราต้องการให้เยาวชนชายหญิงที่ล้ำค่าของท่านมีทั้งฤทธิ์และความบริสุทธิ์

เป็นทุกอย่างที่ท่านจะเป็นได้

ความรู้ก่อให้เกิดพลัง ความบริสุทธิ์ก่อให้เกิดพลัง ความรักก่อให้เกิดพลัง เราต้องการให้ท่านมีพลังเพื่อจะเป็นทุกอย่างที่พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านเป็น ท่านกำลังเติบโต ท่านกำลังเปลี่ยนแปลง และท่านต้องรับผิดชอบสิ่งที่ท่านจะเป็นในท้ายที่สุด

ข้าพเจ้าไม่คิดว่ามีความแตกต่างแต่ประการใดไม่ว่าท่านจะเป็นพนักงานขายเฟอร์นิเจอร์ ศัลยแพทย์ ทนายความ หรือสถาปนิก อาชีพที่น่ายกย่องทุกอย่าง อะไรก็ตามที่เหมาะสมกับท่าน ล้วนวิเศษทั้งสิ้น แต่สิ่งสำคัญจริงๆ คือสิ่งที่ท่านจะเป็น

จงถามตัวท่านว่า ฉันมีความซื่อสัตย์สุจริตหรือไม่ ฉันมีความบริสุทธิ์หรือไม่ ฉันมีความรักหรือไม่ ฉันมีความเห็นอกเห็นใจหรือไม่ คุณลักษณะทั้งหมดนี้เกินกว่าจะวัดได้ เมื่อท่านนึกถึงและดำเนินชีวิตตามคุณลักษณะในคุณค่าเยาวชนหญิง คุณลักษณะเหล่านั้น จะช่วยให้ท่านเป็นทั้งหมดที่ท่านจะเป็นได้ ■

*จากคำปราศรัยกับเยาวชนในเมือง
ในโรบี เคนยา พฤศจิกายน ค.ศ. 2011*



ครูเซมินารี ของดิฉันเคย มีงานยุ่งเช่นกัน

ในฟิลิปปินส์ มีโรงเรียนมัธยมปลาย สายวิทย์ที่เน้นทางวิชาการมาก นักเรียนในโรงเรียนเหล่านี้มีวิชาเรียนมากกว่า ใช้เวลาในชั้นเรียนมากกว่า และมีกรบ้านเยอะมาก นี่เป็นสภาพแวดล้อมของดิฉันสมัยเป็นเยาวชนหญิง

ดิฉันยกเลิกกิจกรรมหลายอย่าง เมื่อเข้าเรียนมัธยมปลายเพราะรู้ว่า จะใช้เวลาเรียนมาก ดิฉันแทบไม่ได้ไปรวมกิจกรรมของศาสนจักรและ บางครั้งก็ขาดโบสถ์วันอาทิตย์เพราะ การจัดงานที่โรงเรียน และไม่คอยได้ ไปเรียนเซมินารีด้วย

วันเสาร์วันหนึ่งครูเซมินารีของ ดิฉันเล่าให้เราฟังว่าเธอยุ่งขนาดไหน สมัยเรียนมัธยมปลาย ไม่ว่าจะตาราง เวลาเป็นอย่างไรเธอก็ยังจัดเวลา

ทำงานมอบหมายของเซมินารีและ ศึกษาผู้เชื่อชาวญูพระคัมภีร์ที่ห้อง สมุด ดิฉันตัดสินใจรับคำท้าทายของเธอที่จะทำแบบเดียวกัน ดิฉันพบบัตร เวลาและอ่านทวนช่วงเวลาว่าง ดิฉัน สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ เพื่อให้การศึกษาเซมินารีสมดุกับ ชื่อเรียกร่องของโรงเรียน ดิฉันท่อง พระคัมภีร์ขณะเดินทางไปกลับจาก โรงเรียน ดิฉันหยิบบัตรออกมาขณะ คุยกับเพื่อนๆ ระหว่างพักและช่วง อาหารกลางวัน เพื่อนๆ ซอภถาม ดิฉันเกี่ยวกับบัตรผู้เชื่อชาวญู จากนั้น บางคนก็เริ่มนำพระคัมภีร์มาด้วย และพูดคุยกันเกี่ยวกับกิจกรรมที่ โบสถ์ ดิฉันรู้สึกว่ารวยรยอากาศรอบ ข้างเปลี่ยนไป การเรียนเบาขึ้นและ ดีขึ้น

น้องสาวสามคนของดิฉันทำตาม ดิฉัน เวลานี้ครอบครัวของดิฉันเก็บ



เกี่ยวพรจากพระคัมภีร์ในบ้านเรา การเรียนผู้เชื่อชาวญูพระคัมภีร์ เป็นการกระทำที่เรียบง่ายมาก แต่ที่ สำคัญกว่าการท่องจำถ้อยคำคือ ดิฉันเรียนรู้ความแตกต่างที่พระคัม- ภีร์ทำให้เกิดขึ้นในตัวดิฉันและคน รอบข้าง ดิฉันทราบว่าไม่ว่าเราจะ เผชิญการทำทหายหรือการทดลอง ใดๆ เราจะมีพลังและการนำทาง เสมอในพระวจนะของพระเจ้าผู้ช่วยให้ รอดผู้ทรงรักเรา

โดย มารีย์ แอนดากา, เมโทรมะนิลา ฟิลิปปินส์

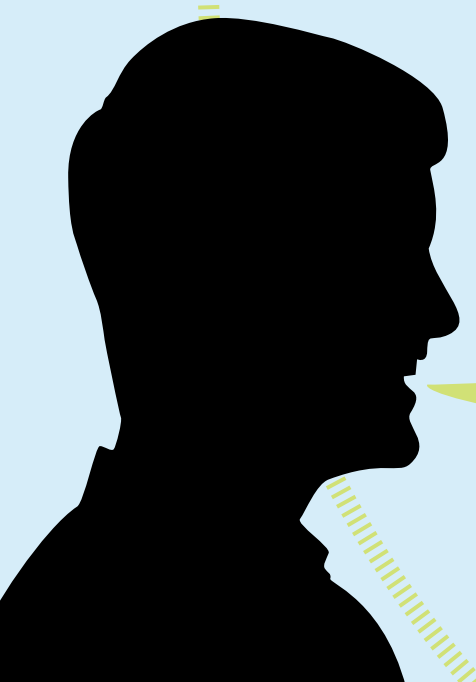
ถ่ายภาพประกอบโดย ซาราห์ แอน เจนเซ็น, ซ้ำๆ: ภาพประกอบโดย เฟย์ แอนดรัส, ซารา: ภาพประกอบโดย จี. บียอนัน ธอร์คัสตัน

ภาษาที่ดีที่สุด

เนื่องจากเราใช้ปากเดียวกันนี้สวดอ้อนวอน แบ่งปันประจักษ์พยาน และให้พรศิระสีกอันศักดิ์สิทธิ์ เราจึงต้องระวังรักษาคำพูดของเราให้สะอาด บริสุทธิ์ วิธีที่เราพูดบอกได้มากกว่าเราเป็นใครและบอกรูปแบบชีวิตที่เราดำเนิน อัครสาวก เปาโลกล่าวว่า “อย่าให้คำเลวร้ายออกจากปากของท่านทั้งหลาย แต่จงกล่าวคำดีๆ ที่เสริมสร้าง และที่เหมาะสมกับความต้องการ เพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยิน” (เอเฟซัส 4:29) เราทำให้พระบิดา บนสวรรค์ทรงชื่นเคื่องเมื่อเราเอ่ยพระนามของพระองค์อย่างไม่สมควร

สิ่งตรงข้ามกับการลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์คือการสวดอ้อนวอน เมื่อเราสวดอ้อนวอน วาจาของเรา ต้องดีที่สุดในที่เราจะกล่าวได้ ขณะที่เราสื่อสารกับพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเรา เราจำเป็นต้องสื่อสารด้วยความบริสุทธิ์และความอ่อนน้อมต่อมตน ในวิธีนี้เราจะได้รับการนำทาง และสามารถเห็นพรอันหาที่สุดมิได้ของพระกิตติคุณในชีวิตเรา

โดย เจเร็ด โรดริเกซ, แมริแลนด์ สหรัฐอเมริกา



คบเพื่อนใหม่

ดิฉันกำลังนั่งอยู่ที่โต๊ะอาหารกับเพื่อนๆ เมื่อสังเกตเห็นเด็กใหม่ชื่อไมเคิลย้ายเข้ามาในช่วงเวลาอาหารกลางวันของเรา ดูเหมือนเขาไม่รู้จักรใครเลยแต่ยินดีคบเพื่อนใหม่บ้าง เขาตัดสินใจนั่งกับกลุ่มเด็กผู้ชายรุ่นพี่ซึ่งเสแสร้งเป็นเพื่อนเขาคูหนึ่ง จากนั้นก็หัวเราะเยาะเขา พวกเขาล้อเลียนอยู่อย่างนั้นจนเขาเริ่มร้องไห้ ดิฉันเห็นเหตุการณ์นั้นและรู้สึกไม่สบายใจ ดิฉันทราบบนภายหลังว่าไมเคิลเป็นออทิสซึม

ดิฉันตัดสินใจถามไมเคิลว่าเขาอยากนั่งข้างดิฉันกับเพื่อนๆ หรือไม่ เขาตอบว่าไม่ อาจจะเพราะกลัวคนล้อเขาก็ก เขาตัดสินใจว่านั่งคนเดียวดีกว่า

วันรุ่งขึ้นดิฉันเดินไปหาเขาและแนะนำเขาให้รู้จักกับเพื่อนๆ ของดิฉัน ดิฉันบอกได้เลยว่าเขาดีใจที่ดิฉันไม่ทิ้งเขา และเราเริ่มคุยกัน ดิฉันทราบว่าเข เล่นตีกอล์ฟเก่งมาก แต่ไม่มีใครเอาชนะเขาได้ ดิฉันทราบเช่นกันว่าเขาฉลาดเหลือเชื่อ เขารู้จักประธานาธิบดีสหรัฐทุกคนและบอกได้ว่าคนเหล่านั้นเป็น

ประธานาธิบดีปีไหน เขาอดเยี่ยมมาก แต่ไม่ค่อยมีใครยอมมองข้ามความพิการของเขา นักเรียนบางคนล้อดิฉันเพราะนั่งกับเขา แต่ดิฉันไม่ปล่อยให้คนเหล่านั้นกวนใจดิฉัน ดิฉันชอบใช้เวลาอยู่กับไมเคิล

ทุกๆ วันเมื่อเราพบกันตอนอาหารกลางวัน ดิฉันบอกได้เลยว่าไมเคิลมีความสุขมากขึ้น เขาตั้งตารออาหารกลางวันทุกวัน และดิฉันก็เช่นกัน สิ่งที่ดิฉันคิดคือการรับใช้ เป็นจุดเริ่มต้นของมิตรภาพที่วิเศษสุดอย่างแท้จริง โดย ลอรา พอทส์, อิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา



ตอบ
คำถาม
เกี่ยวกับ

แผนแห่ง
ความรอด

โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
นิตยสารศาสนาจักร

“แล้วชาวมอรมอนเชื่ออะไรเกี่ยวกับการ
แต่งงาน” ครูสอนภาษาสเปนที่โรงเรียน
มัธยมปลายถามผม

เพื่อนร่วมชั้นทุกคนกลับมานั่งที่รอบฟังคำตอบ
ของผม ผมก็ลื่นน้ำลายขณะสงสัยว่าการสนทนา
ในชั้นเปลี่ยนจากเรื่องตลกขบขันกับดูลิขิเนียไป
เป็นเรื่องการออกเดทและการแต่งงานได้อย่างไร

ไม่มีสมาชิกศาสนจักรคนอื่นในชั้น ผมควรพูด
อะไรดี ผมควรให้รายละเอียดมากน้อยแค่ไหน ทุก
คนจะหัวเราะเยาะผมหรือไม่ถ้าผมพูดเรื่องการ
แต่งงานนิรันดร์

“เรา เอ่อ...” ผมอึกอัก ยังไม่แน่ใจว่าจะพูด
อะไร

ทันใดนั้นเอง เคนิสเพื่อนของผมก็ช่วยไว้
“ชาวมอรมอนมีทัศนคติที่ตมมากเรื่องการ
แต่งงานค่ะ” เธอกล่าว “พวกเขาเชื่อว่า
การแต่งงานที่ประกอบพิธีในพระวิหาร
จะคงอยู่ชั่วนิรันดร์”

“เป็นทัศนคติ ดีมาก” ครูของเราตอบ แม้แต่
เพื่อนร่วมชั้นก็ดูเหมือนจะพอใจ

ด้วยคำตอบนี้ ชั้นเรียนจึงดำเนินต่อไปและปล่อยให้
ผมสงสัยว่าทำไมผมจึงกังวลกับคำถามที่เพื่อน
ผู้ไม่เป็นสมาชิกตอบได้อย่างง่ายดาย

ยิ่งคนได้ยินเกี่ยวกับศาสนจักรมากเท่าใด
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะยิ่งมีโอกาสตอบคำถาม

เกี่ยวกับพระกิตติคุณมากเท่านั้น ในโรงเรียน
มัธยมปลาย ผมเรียนรู้ว่าเราไม่ต้องให้คำตอบยืด
ยาว และเราไม่ต้องกลัว หลักคำสอนที่สวยงาม
เรียบง่ายของพระกิตติคุณพูดแทนตัวเองอยู่แล้ว

ครั้งต่อไปเมื่อเพื่อนถามคุณเกี่ยวกับสิ่งที่เรา
รู้ว่าเป็น “แผนแห่งความรอด” คุณอาจจะใช้คำ
ตอบสั้นๆ ต่อไปนี้ซึ่งให้รายละเอียดที่คนส่วนใหญ่
ต้องการรู้ เพื่อคุณจะไม่ต้องรู้สึกว่าคุณขาดแผน
ภาพทั้งหมดของแผนแห่งความรอดลงในแผนภูมิ

เรามาจากไหน

เราเป็นสัตว์ภาวะนิรันดร์ ก่อนเราเกิด เราอยู่กับ
พระผู้เป็นเจ้า พระบิดาของวิญญาณเรา ทุกคนบน
แผ่นดินโลกล้วนเป็นพี่น้องกันจริงๆ และมีพระ-
บิดาในสวรรค์องค์เดียวกัน ในชีวิตก่อนเกิด เราแต่
ละคนมีลักษณะและจุดหมายปลายทางอันสูงส่ง
พระผู้เป็นเจ้าประทานของประทานแห่งสิทธิ์เสรี
แก่เราทุกคน หรือสิทธิ์ที่เราจะเลือกด้วยตัวเอง ทั้ง
ในชีวิตก่อนเกิดและบนโลกนี้ เพราะพระองค์ทรง
เป็นพระบิดาของวิญญาณเรา เราจึงเรียกพระองค์
ว่าพระบิดาบนสวรรค์

เหตุใดเรา
จึงอยู่ที่นี้

ชีวิตบนแผ่นดินโลกเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อความสุขนิรันดร์ของเรา แผนนั้นรวมถึงการได้รับร่างกายและฝึกเลือกกระหว่างความดีกับความชั่ว ประธานโธมัส เอส. มอนสัน ศาสตราจารย์ที่มีชีวิตอยู่กล่าวไว้ว่า “เราควรสำนึกคุณเพียงใดที่พระผู้สร้างทรงสร้างแผ่นดินโลกและวางเราไว้ที่นี่โดยมีแผนทำให้เราหลงลืมการดำรงอยู่ก่อนเกิดเพื่อเรามีประสบการณ์ในช่วงเวลาของการทดสอบ มีโอกาสพิสูจน์ตนเองเพื่อเราจะมีคุณสมบัติคู่ควรกับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ให้เราไว้” (ดู “การแข่งขันในชีวิต,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2012, 91.)

เราจะไปที่ใด
หลังจากชีวิตนี้

ชีวิตเราดำเนินต่อไปหลังจากเราตาย แต่การดำเนินชีวิตของเราเวลานี้กำหนดชีวิตอนาคตของเรา ถ้าเราดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณพระคุณของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ย่อมทำให้เราสามารถกลับใจได้รับการให้อภัยและกลับมาสะอาดต่อพระผู้เป็นเจ้าได้ ในพระคัมภีร์มอรมอนเราเรียนรู้ “ว่าวิญญาณมนุษย์ทุกคนนั้น, ทันทีที่ออกจากร่างอันเป็นมรรตัยนี้, ... ไม่ว่าพวกเขาดีหรือชั่ว, พระองค์ย่อมทรงนำกลับบ้านไปสู่พระผู้เป็นเจ้าองค์นั้นผู้ประทานชีวิตให้พวกเขา.

“และเมื่อนั้นเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นคือ, พระองค์ทรงรับวิญญาณคนชอบธรรมเข้าในสภาพแห่งความสุข, ซึ่งเรียกว่าเมืองบรมสุขเกษม, สภาพของการพักผ่อน, สภาพของความสงบสุข, ซึ่งที่นั่นพวกเขาจะพักผ่อนจากความยุ่งยากทั้งหลายทั้งปวงของพวกเขาและจากความกังวลทั้งปวง, และโทมนัส” (แอลมา 40:11-12)

ถ้าเรานำการชดใช้หรือการเสียสละของพระเยซูคริสต์มาประยุกต์ใช้ กลับใจจากบาปของเรา และพยายามดำเนินชีวิตเฉกเช่นพระองค์ การชดใช้ของพระองค์จะชำระเราให้สะอาดและเปิดทางให้เราใช้ชีวิตตลอดกาลกับพระบิดาบนสวรรค์

คนที่เลือกไม่ทำตามพระคริสต์และไม่ยอมรับพระกิตติคุณของพระองค์จะไม่ได้รับพรเหล่านั้น (ดู แอลมา 40:13-14)

อะไรคือ
บทบาทของ
พระเยซูคริสต์

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงส่งพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์มาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา และแสดงให้เห็นวิธีดำเนินชีวิตตามแผนของพระผู้เป็นเจ้า การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดสามารถล้างบาปของเราได้และทำให้เรามีค่าควรกลับไปประทับของพระผู้เป็นเจ้า หลังจากการตรึงกางเขนพระผู้ช่วยให้รอด พระวรกายของพระองค์วางอยู่ในอุโมงค์สามวันจนกระทั่งวิญญาณของพระองค์กลับมา ผลจากชัยชนะเหนือหลุมศพของพระเยซู (ดู มอรมอน 7:5) คือเราจะฟื้นคืนชีวิตหลังจากเราตายและมีชีวิตตลอดกาลในร่างกายที่สมบูรณ์แบบ ■



ร่วมวงสนทนา



ตลอดเดือนกุมภาพันธ์ ท่านจะศึกษาเรื่องแผนแห่งความรอดในชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ ชั้นเรียนเยาวชนหญิง และโครัมฐานะปุโรหิต โดยเฉพาะโรงเรียนวันอาทิตย์จะเห็นว่าท่านจะ *สอน* แผนแห่งความรอดได้อย่างไร ท่านอาจจะสร้างรายการคำถามเพิ่มเติมที่ท่านหรือเพื่อนๆ อาจมีเกี่ยวกับแผนแห่งความรอดแล้ว แบ่งปันกับครูและเยาวชนคนอื่นๆ ในวอร์ดหรือสาขา ท่านสามารถช่วยกันหาวิธีสอนหลักคำสอนนี้แก่ผู้อื่น



พร้อมสอน
“ถ้าท่านดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ [แทนที่จะ] เพียงแต่ศึกษาพระกิตติคุณ ความรู้ที่ผสมผสานกันเป็นพิเศษเช่นนี้จะทำให้ท่านรู้สึกสบายใจและพร้อมสอนสิ่งที่ท่านรู้ว่าเป็นความจริง”

เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมมัคร-สาวกสิบสอง, ในไมเคิล ออตเตอร์สัน, “ตอบคำถามเกี่ยวกับศาสนาของเรา,” *เลียโฮนา*, ส.ศ. 2012, 78.



ฉันจะดำเนินการประชุมอย่างไร

ท่านอายุครบ 12 ปีแล้วและย้ายจากปฐมวัยเข้ามาในเยาวชนหญิงหรือฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเหตุการณ์ต่างๆ ดำเนินไปด้วยดีและท่านรักสิ่งใหม่ๆ ที่ท่านต้องทำ ท่านค้นพบว่าการเปลี่ยนแปลงนี้นำมาซึ่งความรับผิดชอบใหม่ๆ เช่นกัน ความรับผิดชอบอย่างหนึ่ง

ที่อาจทำให้ท่านกลัวอยู่บ้างคือเวลานี้ผู้นำอาจขอให้ท่านดำเนินการประชุม

ข้อกำหนดและวาระการประชุมอาจต่างกันเล็กน้อยขึ้นอยู่กับว่าท่านดำเนินการประชุมอะไร (สหกิจกรรม การประชุมวันอาทิตย์ การประชุมฝ่ายประธานโครัมหรือชั้นเรียน) แต่ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำ

และแนวทางทั่วไปให้ท่านพิจารณาขณะทำหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าว

- ใช้วาระการประชุมที่สรุปไว้ว่าจะมีเรื่องราวอะไรบ้างในการประชุมถามผู้นำของท่านว่าพวกเขามีแผนระเบียบวาระการประชุมให้ท่านกรอกหรือไม่
- เลือกเพลงที่จะอัญเชิญพระวิญญาณ
- วางแผนสำหรับการสวดอ้อนวอนเปิดและปิด
- ทำการมอบหมายล่วงหน้าหากท่านทำได้
- มาถึงก่อนเวลาและแน่ใจว่าทุกอย่างพร้อม
- ประกาศว่าใครจะสวดอ้อนวอน นำเพลง สอน และทำสิ่งต่างๆ ในการประชุม
- แสดงความคารวะขณะดำเนินการประชุมและให้พระวิญญาณทรงนำทางท่าน จงเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเยาวชนคนอื่นๆ ที่เข้าร่วมการประชุม

การเรียนรู้วิธีดำเนินการประชุมอาจน่ากลัวอยู่บ้างในตอนแรก แต่จะง่ายขึ้นเมื่อท่านทำบ่อยขึ้น และจะช่วยให้คุณมีทักษะที่จะต้องใช้เมื่อเป็นผู้นำในอนาคตของศาสนจักร ■

ตัวอย่างวาระการประชุม

การประชุมส่วนใหญ่ในศาสนจักรมีรูปแบบคล้ายกัน ต่อไปนี้คือสิ่งที่น่าจะรวมอยู่ในวาระการประชุม

- กล่าวต้อนรับ
- เพลงสวดเปิด
- ผู้สวดอ้อนวอนเปิด
- แนะนำผู้มาเยี่ยม
- กิจธุระและข้อประกาศ
- บทเรียนหรือกิจกรรม
- ผู้สวดอ้อนวอนปิด



พระคัมภีร์จะ ช่วยฉันได้อย่างไร

โดย เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์

แห่งโคเวรัมอีครสาวกสิบสอง
สมาชิกโคเวรัมอีครสาวกสิบสองเป็นพยานพิเศษ
ของพระเยซูคริสต์

พระบิดาในสวรรค์ของเราเข้า
พระทัยว่าเราจะเผชิญการ
ท้าทายที่ยาก พระองค์จึง
ทรงจัดเตรียมเครื่องมือไว้ช่วยให้เรา
ประสบความสำเร็จ หนึ่งในเครื่องมือ
เหล่านั้นคือพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เปิดช่องทางการ
สื่อสารกับพระบิดาในสวรรค์
และพระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์สามารถเป็นเพื่อน
ที่ซื่อสัตย์สำหรับเราได้
พระคัมภีร์มีให้ใช้เสมอ
เมื่อต้องการ

พลังยิ่งใหญ่สามารถ
มาจากการท่องจำ
พระคัมภีร์

พระ
คัมภีร์
มอรมอน

พระ
คริสต์
ธรรม
คัมภีร์

การไตร่ตรองพระคัมภีร์
สามารถเป็นกุญแจไข
การเปิดเผยและการนำ
ทางของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

จาก "พลังแห่งพระคัมภีร์,"
เล็ทไฮนา, พ.ย., 2011, 6-9.

สิ่งที่สำคัญจริงๆ



โดย ชาร์ลอตต์ วูด วิลสัน

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันรู้ว่าพระบิดาทรงพระชนม์และรักฉัน
พระวิญญาณทรงกระซิบให้ฉันรู้ว่านี่เป็นความจริง”
 (“ฉันรู้ว่าพระบิดาทรงพระชนม์,” หนังสือเพลง
สำหรับเด็ก, 8)

ซนประณมปีที่ห้าเป็นปีที่ยากสำหรับ
ดิฉัน ดิฉันมีเพื่อนกลุ่มเดิมมาหลาย
ชั้น และคิดว่าเราอยากจะเป็นเพื่อน
กันตลอดไป แต่ไม่นานหลังจากเริ่มเรียน
ประณมปีที่ห้า เพื่อนๆ เริ่มใช้ภาษาหยาบ-
คายและทำอย่างที่ดีฉันรู้ว่าพระบิดาบน

สวรรค์จะไม่ทรงโปรด พวกเขาเริ่มใจร้าย
กับเด็กคนอื่นๆ ในชั้นเรียนของเราและพูด
ถึงคนอื่นลับหลัง

ในที่สุดดิฉันก็กลายเป็นเด็กคนหนึ่ง
เพื่อนๆ ล้อเลียน พวกเขาถึงกับตั้งฉายาให้
ดิฉันว่า ชาร์ลอตต์ปากกว้าง หรือเรียกสั้นๆ
ว่า “ชปก” ดิฉันรู้สึกเจ็บปวดมาก ดิฉันเริ่ม
พยายามเลี้ยงเพื่อนๆ ที่โรงเรียน แต่ทำได้
ยากเพราะเราเรียนชั้นเดียวกัน

“หวัดดีเพื่อนๆ!” ดิฉันพูดตอนอาหาร
กลางวันวันหนึ่งโดยพยายามเป็นมิตรและ
ร่าเริง

“หวัดดี ชปก! ชาร์ลอตต์ปากกว้าง!”
พวกเขาพูดขึ้นพร้อมกันขณะทำหน้าล้อ
เลียนฉัน

ดิฉันวิ่งหนี พยายามกลั้นน้ำตา ดิฉันกิน
อาหารกลางวันคนเดียวและเผื่อเวลา
กลับบ้าน

“เกิดอะไรขึ้นหรือจะลูกรัก” คุณแม่ถาม
เมื่อท่านสังเกตเห็นคราบน้ำตาที่แก้มของ
ดิฉันหลังจากเลิกเรียนแล้ว

“เด็กๆ ที่เคยเป็นเพื่อนของหนูเริ่มเรียก
ชื่อหนูว่าเกลียดมาก หนูแค่ไม่เข้าใจว่า
ทำไมพวกเขาต้องใจร้ายกับหนูแบบนั้น”

ชาร์ลอตต์สมัยอยู่ชั้นประณมปีที่ห้า ...



ฉันเริ่มร้องไห้อีกครั้ง

“เด็กพวกนั้นไม่ควรทำอย่างนั้น แต่สิ่งที่คนอื่นคิดกับลูกไม่สำคัญเลย ลูกเป็นคนสวย และลูกไม่ต้องฟังสิ่งที่เด็กใจร้ายเหล่านั้นพูด”

“แต่คุณแม่คะ” ฉันบอก “หนูเจอพวกเขาทุกวัน หนูต้องสนใจสิ่งที่พวกเขาคิดกับหนู คนอื่นฟังสิ่งที่พวกเขาพูดเกี่ยวกับหนู หนูจะทำเฉยกับทุกคน ได้ยังไงล่ะคะ”

“ชาร์ลอตต์ ความคิดเห็นที่สำคัญจริงๆ คือความคิดเห็นของหนูและของพระเจ้า ถ้าหนูพอใจกับตัวเองและสิ่งที่หนูทำ และถ้าพระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยกับการเลือกของหนู ไม่สำคัญเลยว่าคนอื่นจะเรียกหรือพูดอย่างไรเกี่ยวกับตัวหนู แม่สัญญา”

เมื่อดิฉันไปโรงเรียนติดต่อกันอีกสองสามสัปดาห์ เพื่อนเก่ายังคงหัวเราะเยาะและล้อชื่อดิฉัน แต่ไม่นานดิฉันก็พบว่าดิฉันสามารถเดินไปได้ทุกที่ด้วยความสงบในใจ ดิฉันรู้ว่าถ้าพระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยกับปากกว้างของดิฉัน ดิฉันก็สามารถพอใจได้เช่นกัน

ดิฉันสามารถผ่านช่วงเวลาที่เหลือของชั้นประถมปีที่ห้ามาได้ จบลงด้วยการคบ



เพื่อนใหม่ที่ไม่ล้อชื่อดิฉันและช่วยให้ดิฉันรู้สึกดีกับตนเอง แต่สำคัญที่สุดคือดิฉันเรียนรู้ว่าถ้าพระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยในตัวดิฉัน ดิฉันไม่ต้องกังวลว่าใครจะคิดอย่างไร ■

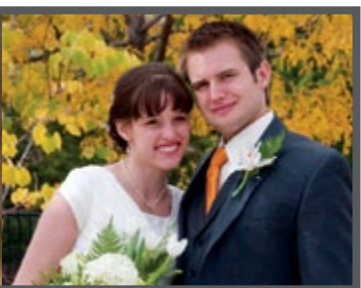
ชาร์ลอตต์ วูด วิลสัน อาศัยอยู่ในออริกอน สหรัฐอเมริกา



“ไม่มีภาพใดงามไปกว่าภาพเยาวชนหญิงผู้ทอแสงรัศมี

ด้วยความสว่างของพระวิญญาณ ผู้มีความมั่นใจและกล้าหาญเพราะเธอมีความบริสุทธิ์”

อีเลน เอส. ดัลตัน, ประธานเยาวชนหญิงสามัญ, “ฟังระลึกว่าท่านเป็นใคร!” เลย์โฮนา, พ.ศ. 2010, 153.



และในวันแต่งงานของเธอ

หน้านี้ ของหนู



ลิซา พี., อายุ 7 ขวบ,
รัสเซีย

โจเซลินกับคามิลลา ซี. อายุ 5 ขวบและ 2 ขวบ จากโบลิเวีย ชอบไปโบสถ์เพื่อเรียนเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ พวกเขาเตรียมไปโบสถ์อย่างรวดเร็วและช่วยคุณพ่อคุณแม่รีบไปให้ทันเวลา พวกเขาชอบสวดอ่อนน้อมและรักชั้นเรียนปฐมวัย

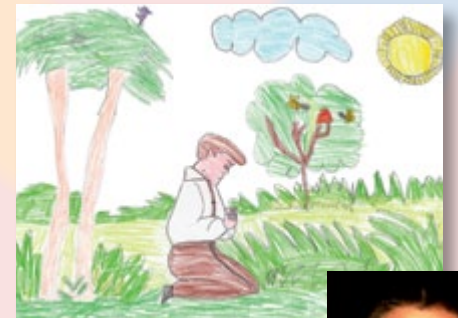


ผมชอบเรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับนีไฟ—โดยเฉพาะตอนที่ท่านไปในแดนทुरुกันดารกับครอบครัวและเมื่อท่านต่อเรือ

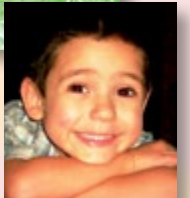
ซาอูล ที., อายุ 11 ปี, เม็กซิโก



MISSIONARY



โตมัส พี., อายุ 5 ขวบ,
อาร์เจนตินา



เมื่อฉันกับน้องชายขึ้นรถโดยสารพร้อมกับผู้บิดาไปบ้านของท่านในวันหยุดของสัปดาห์ คุณพ่อให้พรเราก่อนออกจากบ้าน ผ่านไปพักหนึ่งชายคนหนึ่งที่อยู่บนรถโดยสารก็ขอลง ขณะผู้ช่วยคนขับกำลังช่วยขงกระเป๋าสองใบกระซิบบอกฉันเบาๆ ว่า “กระเป๋ากลูกขโมย” ฉันมองออกไปนอกรถ เห็นกระเป๋าสองใบของเราถูกขงลงจากรถโดยสารแล้วและซ่อนอยู่ในพงหญ้า ฉันตะโกนออกมาว่านั่นกระเป๋าสองใบของเรา ไม่ใช่ของผู้ชายคนนั้น ฉันรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับฉัน และฉันรู้สึกซาบซึ้งมาก

วาเนียลา อาร์., อายุ 10 ขวบ, มาดากัสการ์

ผู้สอนศาสนา,
โดย เอมีเลีย เอ.,
อายุ 11 ขวบ, ฟินแลนด์



ฟิเดล เอ็น., อายุ 11 ขวบ,
สาธารณรัฐประชาธิปไตย
คองโก

ฉันเป็นมอรรมอน! ฉันรู้ ฉันดำเนินชีวิตตาม ฉันรัก

แอน เอ็ม. ดิบบ์, ที่ปรึกษา
ที่สองในฝ่ายประธาน
เยาวชนหญิงสามัญ
จากการประชุมใหญ่สามัญ
เดือนตุลาคม 2012

ภาพประกอบโดย เดก สเตเบิ้ล



แผ่นดินโลกสร้างไว้ ให้ลูก ๆ ของพระบิดา บนสวรรค์

“ว้าว!” อานาอุทาน “ดูดาวพวกนั้นสิคะ” ทุกคนในครอบครัวของอานาเงยหน้าจากกองไฟ ดูเหมือนจะมีดาวหลายล้านดวงในท้องฟ้าอันมืดมิด

“ลองคิดดูสิ” คุณแม่บอก “ดาวแต่ละดวงคือหนึ่งในงานสร้างของพระบิดาบนสวรรค์”

“เรา มาบอกสิ่งที่เราชอบเป็นพิเศษคนละหนึ่งอย่างในงานสร้างของพระบิดาบนสวรรค์กันเถอะ” คุณพ่อแนะนำ

“ผมทราบดีครับ” ดาเนียลตอบอย่างรวดเร็ว “ผมชอบคลื่นลูกใหญ่ๆ ที่เราเห็นในทะเลปีที่แล้ว”

อานาไม่ทราบจะเลือกอะไร เธอนึกถึงดวงอาทิตย์ที่อบอุ่น ดวงจันทร์สว่างจ้า และดอกไม้กลิ่นหอม แต่แล้วก็นึกขึ้นได้ว่าเธอรักสัตว์ขนนุ่มทุกชนิดมากเพียงใด “สัตว์ค่ะ!” เธอตอบ

อานาเริ่มตัวสั่น คุณพ่อจึงหยิบผ้าห่มมาพันรอบตัวเธอ “หลังจากพระบิดาบนสวรรค์ทรงสร้างสิ่งสวยงามทั้งหมดนี้ให้ลูก ๆ ของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นว่าทุกอย่างดี” คุณพ่อบอก

อานามีความรู้สึกอบอุ่นใจและมีความสุข เธอดึงผ้าห่มขึ้นมาถึงคางและแขนหน้า มองดาวอีกครั้ง “ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์” เธอกระซิบ ■

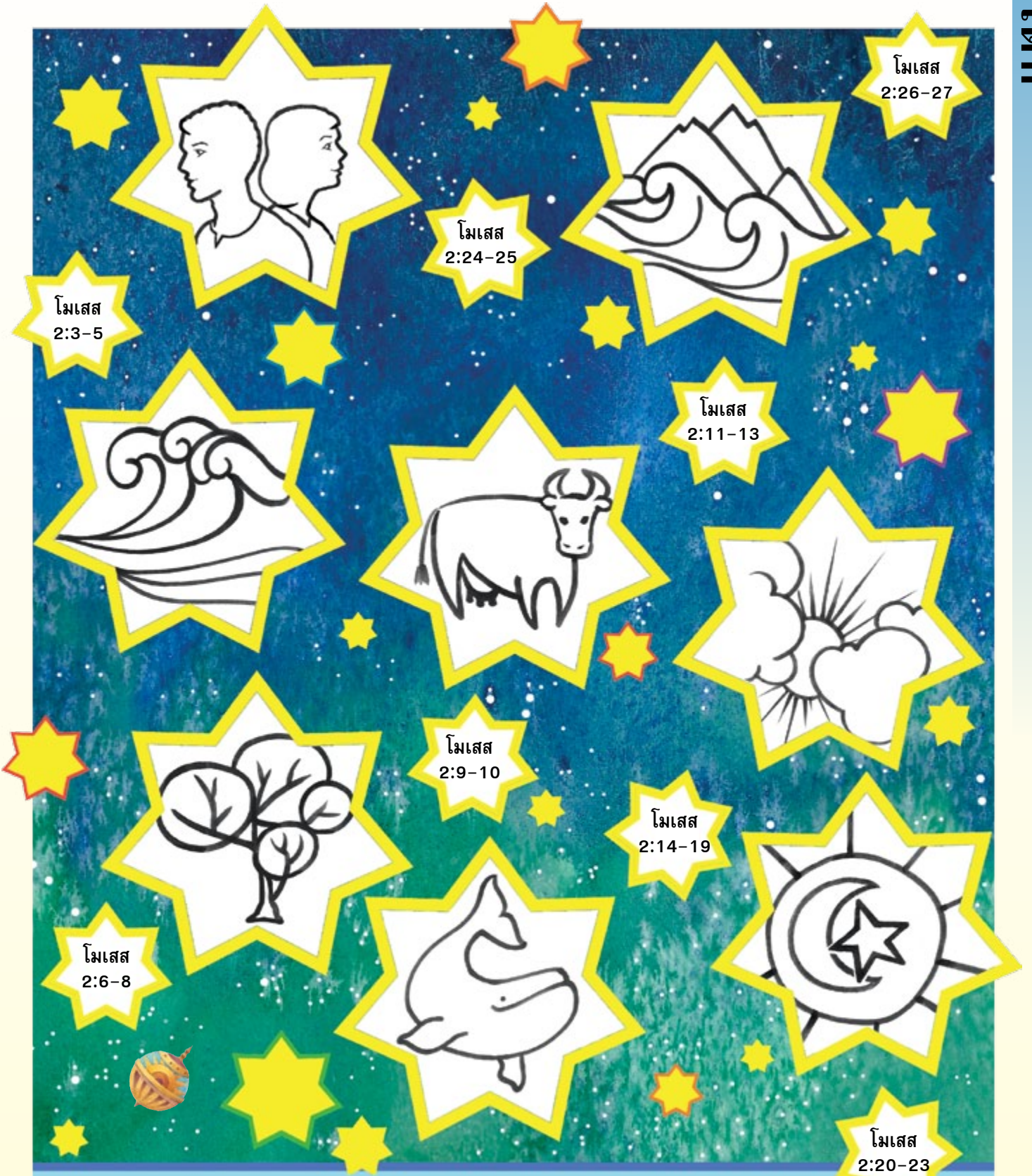
เพลงและพระคัมภีร์

- “พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักฉัน” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 16-17)
- โมเสส 2:3-27

แนวคิดสำหรับการพูดคุยในครอบครัว

- ทำน้อจแจกถูงกระดาดหให้สมาชิกรครอบครัวคนละใบและขอให้ครอบครัวออกนอกรบ้านไปเก็บของสามอย่างที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสร้าง หรือทำน้อจจะวาดรูปหรือเขียนชื่อสิ่งทีพระบิดาบนสวรรค์ทรงสร้าง จากนั้นให้พูดคุยกันว่างานสร้างเหล่านั้นและงานสร้างอื่นๆ แสดงให้เห็นน้อย่างไรว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรา
- ทำน้อจผลัดกันอ่านออกเสียงข้อพระคัมภีร์บนดาวแต่ละดวงและหาดาวทีเข้าคู่กัน

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้



ท้องฟ้าเต็มไปด้วยพร

จับคู่พระคัมภีร์แต่ละข้อด้านบนกับภาพที่แสดงงานสร้างหนึ่งอย่างของพระบิดาบนสวรรค์ ระบายสีดาวที่มีรูปเข้าคู่กับดาวชื่อพระคัมภีร์ให้เป็นสีเดียวกัน

ความสวยงามรอบตัว

โดย มาริสซา วิตติสัน
นิตยสารศาสนจักร



สมมติว่าคุณกำลังไปเที่ยวแอฟริกา ขณะส่องสัตว์ป่าผ่านกล้องส่องทางไกล คุณสังเกตเห็นร่างๆ หนึ่งตรงเข้ามามา มันคือนกเค้าแมว! ขณะที่มันเข้ามาใกล้มากขึ้น คุณก็ยกแขนป้องกันตัว แต่แทนที่นกเค้าแมวจะจู่โจม มันกลับเกาะนิ่งอยู่บนแขนของคุณ ทำเสียงเล็กๆ และมองดูคุณครู่หนึ่งก่อนบินจากไปอีกครั้ง เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นกับประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง ท่านรักสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนก

วิธีหนึ่งที่ประธานแพคเกอร์แสดงให้เห็นว่าท่านรักธรรมชาติมากคือผ่านงานศิลปะตั้งแต่สมัยเป็นเด็กท่านชอบเขียนภาพลายเส้น ภาพจิตรกรรม และแกะสลัก “การสังเกตทั้งหมดของข้าพเจ้า ยืนยันต่อจิตวิญญาณข้าพเจ้า ว่ามีพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสร้างสิ่งทั้งหมดนั้น” ประธานแพคเกอร์กล่าว ■



ประธานแพคเกอร์วาดภาพสัตว์เหล่านี้ขณะอายุ 11 ขวบ คุณพ่อของท่านจะนำเศษกระดาษที่หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไม่ได้ใช้กลับมามีบ้าน ประธานแพคเกอร์จะนอนฟังพยางค์และวาดรูป “ถ้าการวาดรูปเป็นโรคชนิดหนึ่ง ดูเหมือนข้าพเจ้าจะเป็นโรคร้ายแรง” ท่านกล่าว



ประธานแพคเกอร์อายุประมาณ 10 ขวบเมื่อท่านทำงานฝีมือชิ้นนี้ จากลูกสนที่ท่านพบระหว่างครอบครัวเดินทางไปตั้งค่ายพักแรม



ขณะประจำการเป็นนักบินในกองทัพ ประธานแพคเกอร์ส่งจดหมายถึงบ้านโดยใช้ของที่ท่านตกแต่งช่วงเวลาว่าง



ประธานแพคเกอร์แกะสลักและ
ทาสีนกไม้ด้านล่างสมัยท่านเป็น
เด็กโดยใช้ไม้จากกิ่งเก่าๆ และสี
ที่เพื่อนบ้านคนหนึ่งให้มา



ประธานแพคเกอร์แกะสลักนกหลายสิบตัวตลอดหลายปี
ท่านกล่าวว่าการแกะสลักช่วยให้ท่านผ่อนคลายและนึกถึง
สิ่งที่ท่านควรกล่าวในคำปราศรัยที่จะมาถึง

โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“บุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของคุณ
ในทุกเรื่อง เพราะสิ่งนี้เป็นที่ชอบพระทัย
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (โคโลสี 3:20)

อิธานจ้องปกิวิดีโอเกมหลากสีที่วางเรียงบนชั้น คุณพ่อคุณแม่บอกว่าเขาเลือกได้หนึ่งเกมเป็นของขวัญวันเกิด และมีให้เลือกมากมายเหลือเกิน! อีธานละลายตาที่กำลังมองเกมรถแข่งไปที่เกมผจญภัยแล้วจึงมองไปที่เกมเต็นร่า ในที่สุดเขาก็เลือกเกมรถแข่งและหยิบไปให้พ่อ

“ลูกเจอเกมที่ชอบแล้วหรือ” คุณพ่อถาม

“ผมคิดว่าผมอยากได้เกมรถแข่งเกมนี้ครับ” อีธานกล่าว

“ดูน่าสนุกนะ” พ่อบอก “เกมเรตไหนหรือลูก”

อีธานพลิกปกขึ้นมา เขารู้ว่าเขาจะเล่นได้เฉพาะเกมที่มีเรตตั้งบางระดับเท่านั้น เมื่อเขาได้คอมพิวเตอร์ครั้งแรก คุณพ่อคุณแม่พูดกับเขาเรื่องความสำคัญของการทำตามกฎครอบครัวเกี่ยวกับเรตตั้งวิดีโอเกม อีธานรู้ว่าเกมส่วนใหญ่มีบางอย่างไม่ดีในนั้น และเขาต้องการซื้อฟัง

อีธานพบเรตตั้งบนปกและเอาให้คุณพ่อดู “เรตนี้ทุกคนเล่นได้ครับ” เขาบอก

“เยี่ยม” คุณพ่อพูด “เงินเราไปจ่ายเงินกัน สุขสันต์วันเกิดนะอีธาน!”

“ขอบคุณครับคุณพ่อ!” อีธานยิ้มยิงฟัน ตื่นเต้นที่จะได้กลับบ้านไปลองเล่นเกมใหม่

ไม่กี่วันต่อมา อีธานไปเล่นบ้านเพื่อนชื่อเชส เขากับเชสอยู่ในชั้นเรียนปฐมวัยชั้นเดียวกัน และพวกเขาเล่นด้วยกันบ่อยๆ อีธานหยิบวิดีโอเกมตัวใหม่ของเขาไปด้วย “หวัดดี อีธาน” เชสทักทายขณะเปิดประตูรับ “เข้ามาสิ ฉันได้วิดีโอเกมตัวใหม่ที่เรามาเล่นได้!”

“ฉันก็มี!” อีธานบอกพลางยื่นเกมของเขาให้คุณ

เด็กผู้ชายบักหลักอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ และเชสหยิบเกมของเขาใส่เข้าเครื่อง ชื่อเกมขึ้นบนหน้าจอพร้อมกับเรตตั้ง อีธานนิ่งไป นั่นมันเรตตั้งที่เขาไม่ได้รับอนุญาตให้เล่นนี่นา

กฎเกณฑ์เกี่ยวกับเรตตั้ง

มาตรฐานพระกิตติคุณ
ของฉัน

“ฉันจะอ่านและดูสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์
พอพระทัยเท่านั้น”

เซสใช้ตัวควบคุมใส่ดูเมนูอย่างกระหายใคร่รู้และเริ่มเล่นเกม อีธานยังไม่เห็นอะไรที่ไม่ดี เขาจึงคลิกตัวควบคุมเพื่อย้ายตัวของเขาในเกม เกมนี้สนุกแต่ยิ่งเล่นเขาก็ยิ่งรู้สึกไม่สบายใจ เขายังไม่เห็นอะไรไม่ดี แต่เขาต้องการทำตามกฎของครอบครัว

“นี่เซส ฉันไม่ได้รับอนุญาตให้เล่นเกมเรตติ้งนี้” อีธานพูดขึ้นมา

“เหรอกไม่เป็นไรเหรอก” เซสตอบ “ในเกมไม่มีอะไรไม่ดีนี่นา”

“แน่ใจเหรอก” อีธานถาม

“แน่ใจสิ” เซสตอบ “ครอบครัวของฉันก็เล่น ฉันคิดว่าเกมนี้ให้เรตติ้งผิด”

แม่ของเซสเยี่ยมหน้าเข้ามาในห้องพอดี “สวีสวีจะเด็กๆ” เธอทักทาย “ทุกอย่างเรียบร้อยดีไหม”

อีธานกลืนน้ำลายอย่างยากเย็น “สวีสวีครับ ซีสเตอร์เมอร์ฟีย์” เขาทักตอบ “ผมแค่ไม่ได้รับอนุญาตให้เล่นวิดีโอเกมเรตติ้งนี้”

“ผมบอกเขาว่าไม่มีอะไรไม่ดีในนั้น” เซสพูด

แม่ของเซสโบกมือ “อย่ากังวลเลยอีธาน” เธอบอก “แม่รู้จักเกมเยาะแยะที่มีเรตติ้งไม่ดี แต่แม่มั่นใจว่าแม่ของหนูจะยอมให้หนูเล่นเกมนี้” เธอยิ้มแล้วก็ออกจากห้องไป

เซสเล่นต่อ แต่อีธานวางตัวควบคุมของเขา “เซส เราเล่นเกมรถแข่งที่ฉันเอามาดีมั๊ย” อีธานถาม

เซสยกไหล่และยังจ้องหน้าจอเหมือนเดิม “ไม่ละ ฉันชอบเล่นเกมนี้มากกว่า”

อีธานลุกขึ้นอย่างเงิบๆ และเข้าไปในห้องของเซส เขาพบรถแข่งของเล่นให้เล่นแล้ว รถแข่งไม่สนุกเท่าเล่นวิดีโอเกมแต่อีธานรู้สึกดีที่รู้ว่าเขากำลังทำตามกฎของครอบครัว ■

เจนนิเฟอร์ แมคคีย์ อาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา



สำหรับเด็กเล็ก

สร้างด้วยกัน

โดย มิเชลล์ ทริพพ์, ไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

เรียบเรียงตามเรื่องจริง



บรีม บรีม บรีม แอสลีย์มองออกไปนอกหน้าต่าง เธอเห็นรถบรรทุกทุกสีฟ้า ดินกองโตหลายกอง และเพื่อนบ้านกำลังสร้างบ้านหลังใหม่



“ใครขนดินมาหรือคะ” แอชลีย์ถาม “ใครปลูกบ้าน”
 “รถบรรทุกขนดินมาจ้ะ” คุณแม่ตอบ “ช่างก่อสร้างมาปลูกบ้าน”



“ครูของหนูบอกว่าพระเยซูทรงสร้างทุกอย่าง” แอชลีย์บอก
 “ใช่จ้ะ” คุณแม่กล่าว “พระเยซูทรงสร้างทุกอย่างที่พวกเรานำมาปลูกบ้าน”



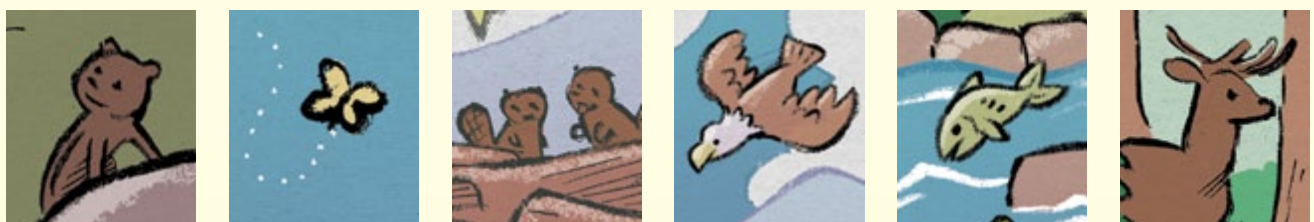
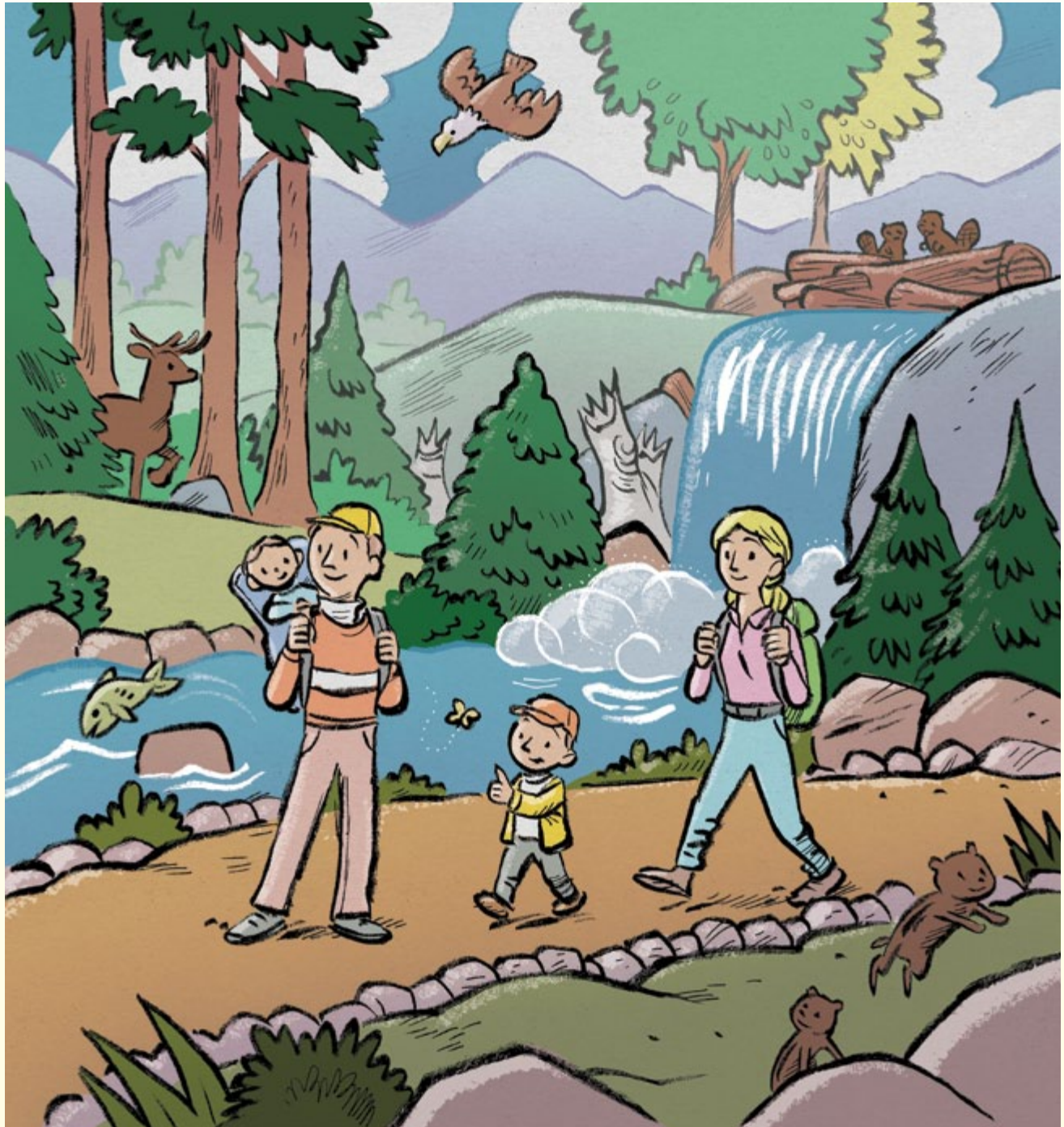
แอชลีย์มองเข้าไปในสนาม “เหมือนต้นไม้ ก้อนหิน และดินหรือคะ” แอชลีย์ถาม “จ๊ะ” แม่ตอบ “พระเยซูทรงสร้างร่างกายเรา ร่างกายเราสามารถสร้างสิ่งต่างๆ ได้”



แอชลีย์มีความสุข พระเยซูทรงช่วยให้เพื่อนบ้านของเธอสร้างบ้านได้ เธอทราบว่าพระองค์ทรงช่วยเธอทำสิ่งต่างๆ ได้เช่นกัน ■

แผ่นดินโลกที่สวยงาม

แอชลีย์เรียนรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูทรงสร้างทุกอย่าง ดูสถานที่ที่สวยงามแห่งหนึ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ดูว่าท่านสามารถหาและวงกลมรูปภาพของสิ่งต่างๆ ในภาพด้านล่างได้หรือไม่



ศาสนจักรกระตุ้นให้สมาชิกทั่วโลก บำเพ็ญประโยชน์ในท้องถิ่น

โดย เฮเธอร์ วิทเทิล ริกส์

ข่าวและเหตุการณ์ในศาสนจักร

ประมาณปีที่แล้ว แผนกสวัสดิการของศาสนจักรได้นำอีกครั้งให้สมาชิกทั่วโลกให้ความช่วยเหลือในชุมชนของตน

หมวด Humanitarian Service (การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อมนุษยธรรม) ของ LDS.org แนะนำว่า “ท่านเห็นหรือทราบข่าวเกี่ยวกับความต้องการหรือปัญหาท้าทายอะไรบ้าง... ถ้าท่านทราบความต้องการในชุมชนแต่ไม่สามารถหาโปรแกรมของหน่วยงานใดมาสนองความต้องการนั้นได้

สมาชิกในซิติบรจูดสุขอนามัยหลายพันชุดหลังเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่ทำลายล้างประเทศในปี 2010



จงเป็นผู้ริเริ่มหาวิธี” (ใน LDS.org คลิ๊กที่ **Resources, Welfare, Humanitarian Service**)

ลินน์ แซมเซล ผู้อำนวยการตอบรับภาวะฉุกเฉินของศาสนจักร ชี้ให้เห็นประโยชน์บางประการของการช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมในระดับท้องถิ่นว่า “การช่วยเหลือรวดเร็วขึ้น เรามีปัญหาด้านศุลกากรน้อยลง ช่วยให้ศาสนจักรได้ซื้อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่สมาชิกในแถบนั้นคุ้นเคยดี สนับสนุนเศรษฐกิจในท้องถิ่น และช่วยสร้างความสัมพันธ์”

ในปี 2011 ความช่วยเหลือทางการเงินในหลายประเทศแถบอาหรับทำให้หลายพันคนสูญเสียที่อยู่อาศัย แทนที่จะจัดชุดสุขอนามัยในซอลท์เลคแล้วส่งไปตะวันออกกลาง ศาสนจักรกลับจัดเงินทุนให้ฝ่ายประธานภาคดำเนินการ สมาชิก 50 คนที่อาศัยอยู่ในจอร์แดนร่วมมือกับองค์กรอื่นในระดับท้องถิ่นที่ช่วยจัดและแจกจ่ายชุดสุขอนามัยกับอาหารชุด 40,000 ชุดในเวลาเพียงห้าวัน

ทั่วโลก สมาชิกแต่ละคนอาจจะริเริ่มโครงการบำเพ็ญประโยชน์ของตนเอง ในกรณีอื่นๆ สาขา วอร์ด ท้องถิ่น หรือสแตคสามารถจัดโอกาสให้สมาชิกและคนอื่น ๆ ด้รับใช้

กัสตาโว เอสตราดา จากแผนกสวัสดิการอธิบายว่าการบรรเทาทุกข์ในระดับท้องถิ่นมักสนองความต้องการได้ดีกว่าการบรรเทาทุกข์จากพื้นที่ไกลออกไปหลายพันไมล์

หลังจากแผ่นดินไหวและสึนามิทำลายล้างญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 2011 ศาสนจักรริบดำเนิการช่วยเหลือโดยส่งเงินไปให้ผู้บริจาคในท้องถิ่น จากนั้นผู้นำจึงนำเงินไปซื้ออาหารและโภคภัณฑ์อื่นๆ ในประเทศ สมาชิกในญี่ปุ่นผู้ไม่ได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหวโดยตรงช่วยกันจัดโภคภัณฑ์เป็นชุดๆ ซึ่งตรงกับความต้องการเฉพาะด้านของผู้ประสบภัยมากกว่าชุดปกติทั่วไป

“เมื่อสมาชิกออกไปรับใช้ในชุมชนของตน พวกเขาสามารถสร้างสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านและได้รับความไว้วางใจอันเกิดจากการช่วยกันแก้ปัญหาส่วนรวม” ซารอน ยูแบงค์ ผู้อำนวยการหน่วยงานเพื่อมนุษยธรรมศาสนจักรกล่าว

ช่วงปี 2012 ในโครงการลดอัตราการศึกษาของเด็กในประเทศกำลังพัฒนา อาสาสมัครแอลดีเอสในกานาส่งข้อความไปให้เพื่อนชาวกานาของตน 1.5 ล้านข้อความเพื่อแจ้งเรื่องโครงการฉีดวัคซีนที่มีพันธมิตรศาสนจักรเป็นผู้สนับสนุน

“[เวลานี้] เมื่อปัญหาอื่นเกิดตามมาในอนาคต เรามีฐานให้ร่วมมือกันอีก” ซิสเตอร์ ยูแบงค์กล่าว “การรับใช้ด้วยกันสร้างความเข้าใจและพัฒนาความเป็นพี่น้องแบบชาวคริสต์ที่แท้จริงได้รวดเร็วกว่าอย่างอื่นที่ดีฉันนึกออก” ■

อัครสาวกเห็นเรื่องศรัทธา ในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ระหว่างไปเยือนฟิลิปปินส์

โดย คณะกรรมการข่าวภาคฟิลิปปินส์

ลีลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ และลีลเดอร์เคเวนทิน แอล. คุก แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง พร้อมด้วยผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ ไปเยือนภาคฟิลิปปินส์ตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม ถึง 2 กันยายน ค.ศ. 2012

ที่การประชุมใหญ่ผู้นำฐานะปุโรหิต การให้ข้อคิดทางวิญญาณแก่หนุ่มสาวโสด การประชุมใหญ่สเตค และการประชุมคณะเผยแผ่ เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่สอนหลักคำสอนและกระตุ้นวิสุทธิชนให้เสริมสร้างศรัทธาของตนในพระเยซูคริสต์

ในลา구나 ลีลเดอร์เบดนาร์ตอบข้อซักถามของหนุ่มสาวโสดในช่วงการประชุมพิเศษ ท่านอธิบายว่า “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงใช้คำถามเป็นเครื่องมือพื้นฐานอย่างหนึ่งประกอบการสอนของพระองค์ ถ้าเราพยายามถามคำถามที่สร้างแรงบันดาลใจและมีประสิทธิภาพเฉพาะไตร่ตรองและสวดอ้อนวอน ท่านและข้าพเจ้าสามารถเข้าร่วมในกระบวนการเรียนรู้จนจะทำให้เราได้รับการดลใจและพบคำตอบของเราเองจากพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ในวันอาทิตย์ ห้องนมัสการ ห้องวัฒนธรรม และห้องนมัสการเสริมของศูนย์สเตคเลแกนปีเนืองแน่นไปด้วยสมาชิกขณะลีลเดอร์คุกสอนว่า “อย่าปล่อยให้ความสงสัยรบกวนศรัทธาของท่าน”

ท่านเน้นความสำคัญของการให้สามภรรยาเป็นหุ้นส่วนเท่ากันในชีวิตแต่งงานตามที่สอนใน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” (เสียดินนา, พ.ย. 2010, หน้า 169)

ลีลเดอร์คุกทักทายสมาชิกหลังเลิกการประชุม



ถ่ายภาพโดย เคย์ เบย์

สมาชิกและผู้สอนศาสนาในอีโลอีโล บนเกาะปาไนย์ เดินทางเท่ากับห้าชั่วโมงโดยเรือและรถประจำทางไปเข้าร่วมการประชุมที่ลีลเดอร์เบดนาร์สอนเรื่องการเสริมสร้างศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการช่วยคนอื่น ๆ มาหาพระคริสต์

“เราามาที่นี่เพื่อสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ แต่เราพึงระลึกอยู่เสมอว่าครูตัวจริงคือพระวิญญาณบริสุทธิ์” ซิสเตอร์แมนกิล ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่กำลังรับใช้ในคณะเผยแผ่ฟิลิปปินส์อีโลอีโลกล่าว

ในกากายันเดโอโร ลีลเดอร์คุกบอกหนุ่มสาวในท้องถิ่นว่า “เราต้องการความชอบธรรมของพวกท่าน และประเทศนี้ต้องแข็งแกร่งขึ้น ความเข้มแข็งของศาสนจักรในฟิลิปปินส์จะส่งผลอันจะเป็นพรแก่ผู้คนทั่วเอเชีย”

ท่านกระตุ้นสมาชิกให้มุ่งเน้นสิ่งสำคัญที่สุด เอาชนะความสงสัย ใช้ศรัทธา และแต่งงานในพระวิหาร

“จังหวะเวลาของการสอนหลักธรรมและข้อคิดพระคัมภีร์ที่ทั้งสองท่านแบ่งปันมีความสำคัญ [มาก]” คาร์โล วี. คริสซานโต ประธานสเตคอีลิกัน ฟิลิปปินส์กล่าว “แน่นอนว่าหลักธรรมเหล่านั้นคือสิ่งที่เราต้องมีในปัจจุบัน... ในบรรดาการเรียกทั้งหมดที่เรามี การเรียกสำคัญที่สุดอยู่ในครอบครัว”

อัครสาวกสิ้นสุดการเยือนฟิลิปปินส์โดยเข้าพบสมาชิกวุฒิสภาของฟิลิปปินส์สองท่านและร่วมงานวัฒนธรรมที่จัดแสดงโดยเน้นเยาวชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ ■

เป็นเวลา 10 วัน
ในเดือนสิงหาคม
และกันยายนที่
ลีลเดอร์เดวิด
เอ. เบดนาร์ กับ
ลีลเดอร์เคเวนทิน
แอล. คุก แห่ง
โครัมอัครสาวก
สิบสองไปเยือน
เมืองต่าง ๆ
ทั่วฟิลิปปินส์
เพื่อพบปะผู้นำ
สมาชิก และ
ผู้สอนศาสนา

พระคัมภีร์มอรมอนมีภาษาลาวแล้ว

สมาชิกศาสนจักรมากกว่า 4,500 คนในลาว ประเทศไทย และกลุ่มเล็กๆ ในสหรัฐและแคนาดาสามารถอ่านพระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาลาวได้แล้ว

งานแปลภาษาใหม่ดังกล่าวมีจำหน่ายแบบปกอ่อนผ่านศูนย์หนังสือของศาสนจักรในท้องถิ่นและมีออนไลน์ที่ store.lds.org (หมายเลขกำกับ 35607331) และ LDS.org

คลังข้อมูลการอบรมผู้นำช่วยสมาชิกในการเรียกใหม่

นานกว่าหนึ่งปีหลังจากเปิดตัวในเดือนกันยายน 2011 Leadershiplibrary.lds.org ยังคงเป็นแหล่งข้อมูลอันล้ำค่าสำหรับสมาชิก—ประกอบด้วยวิดีโอที่สั้นๆ ประมาณ 100 เรื่องใน 11 ภาษาที่ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียกอันหลากหลายในศาสนจักร

วิดีโอที่มีคลิปเรื่องราวนอกบทเกี่ยวกับวอร์ดและสาขาจริงในหลายประเทศรวมอยู่ด้วย เมื่อใดที่ฝ่ายประธานภาคคิดว่าต้องมีกรอบรมเพิ่มจะมีการเพิ่มเนื้อหาใหม่เข้าไปในคลังข้อมูลทุกไตรมาส

“จุดประสงค์ของ [Leadership Training Library (คลังข้อมูลการอบรมผู้นำ)] คือช่วยให้ผู้นำในท้องถิ่นเรียนรู้สอน และประยุกต์ใช้หลักการและนโยบายจากคู่มือ” เอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวไว้

ผู้นำจัดตั้งสแตคที่สองในรัสเซีย สแตคที่แปดในอิตาลี

วันที่ 9 กันยายน ค.ศ. 2012 วันที่อายุครบ 88 ปี เอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองจัดตั้งสแตคเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก รัสเซีย

*หนุ่มสาวโสด
ถ่ายรูปร่วมกับ
เอ็ลเดอร์รัสเซลล์
เอ็ม. เนลสันและ
ซิสเตอร์เนลสันที่
ซัมเมอร์การ์เดนส์
ในเซนต์ปีเตอร์ส-
เบิร์ก รัสเซีย*

—ซึ่งเป็นสแตคที่สองในรัสเซีย
เจ็ดวันต่อมา เอ็ลเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์ แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบแบ่งสแตคมิลาน อิตาลีเพื่อจัดตั้งสแตคใหม่คือสแตคมิลาน อิตาลีอีสต์ ส่วนสแตคมิลาน อิตาลีมีชื่อใหม่ว่าสแตคมิลาน อิตาลีเวสต์

ผู้นำศาสนจักรเยือนผู้นำรัฐบาลในโครเอเชียและบอสเนีย

เอ็ลเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์ แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ และเอ็ลเดอร์เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานภาคยุโรป เข้าพบผู้นำรัฐบาลในประเทศโครเอเชียและประเทศบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา ระหว่างเดือนกันยายน ค.ศ. 2012

ในโครเอเชีย เอ็ลเดอร์ราสแบนด์ เข้าพบประธานาธิบดีอิโว โจสิปovic และให้คำมั่นสัญญาที่ศาสนจักรทำมาอย่างต่อเนื่องว่าจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว

วันที่ 12 กันยายน เอ็ลเดอร์ราสแบนด์เข้าพบซิลจโก คอมซิค หนึ่งในฝ่ายประธานาธิบดีสามคนของบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา ในการพบปะครั้งแรกระหว่างผู้นำศาสนจักรกับผู้นำรัฐบาลจากบอสเนีย

ประธานาธิบดีคอมซิคพูดถึงชุมชนหลายศาสนาที่อยู่ในบอสเนียและต้อนรับศาสนจักรเข้ามาเป็นสมาชิกหนึ่งของชุมชนนั้น เอ็ลเดอร์ราสแบนด์อธิบายว่าครอบครัวมีความสำคัญสูงสุดในศาสนจักรและสมาชิกศาสนจักรหมายใจจะสนับสนุนวัตถุประสงค์ที่ร่วมกันนี้ในประเทศบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา



ศึกษา ไตร่ตรอง และประยุกต์ใช้

เสียดิฉัน ยกกระต๊อบวิญญานและเสริมสร้างประจักษ์พยานของดิฉันเกี่ยวกับความจริงของพระกิตติคุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุ้มครองดิฉันให้รอดพ้นจากบ่วงของซาตานโดยช่วยให้ดิฉันหันไปทำเรื่องที่สำคัญจริงๆ ทุกเดือนมีข่าวสารที่ดูเหมือนจะเขียนสำหรับดิฉันเป็นพิเศษ ดิฉันรู้ว่าพระประสงค์ของพระบิดาคือให้เราศึกษาและไตร่ตรองข่าวสารแต่ละเดือนและประยุกต์ใช้ทุกวันในชีวิตเรา

พามาเล อนนดา บาร์โอบซาตาซิลวา, บราซิล

วิถีแห่งความสว่าง

พระคัมภีร์เป็นสมบัติอันหาค่ามิได้ แต่ผมถือว่า *เสียดิฉัน* เป็นสมบัติชิ้นหนึ่งเช่นกัน มีความสว่างเจิดจ้าส่องมาจากหน้าหนังสือ ให้โอกาสเราได้แก้ไขความผิดพลาดและทำให้ตัวเราดีพร้อมผ่านข่าวสารในนั้นเช่นเดียวกับพระคัมภีร์ แต่ละหน้ามีคำสอนอันทรงคุณค่า มีโอกาส มีวิถีแห่งความสว่าง

มานูเอล เด อาราอุโจ เฟอเรนันเดซ, โมซัมบิก



นิตยสารฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้กับการสังสรรค์ในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“**เป็นสานุศิษย์ทุกเวลา ในทุกสิ่ง ในทุกแห่ง**” หน้า 22: ท่านอาจเชื่อเชิญครอบครัวให้ทำ “การทดลองเป็นสานุศิษย์” ที่พูดถึงในบทความนี้ ศึกษาคำสอนเรื่องหนึ่งหรือเรื่องเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ร่วมกับการสวดอ้อนวอนเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ให้สมาชิกครอบครัวรายงานประสบการณ์และความเข้าใจของพวกเขาที่การสังสรรค์ในครอบครัวครั้งต่อไป

“**แสงพร้อม . . . กล้องพร้อม . . . แอคชั่น!**” หน้า 48: หลังจากอ่านบทความนี้แล้ว ให้สนทนากับครอบครัวถึงความสำคัญของการเลือกสื่อที่ดี ท่านอาจเชื่อเชิญสมาชิกครอบครัวให้ยกตัวอย่างที่ชอบเป็นพิเศษหนึ่งตัวอย่างเกี่ยวกับสื่อที่ดีและบอกว่าสื่อนั้นช่วย

พวกเขาอย่างไร ท่านอาจต้องการให้ดูรูปพระเยซูคริสต์ขณะสนทนากันว่าเราควรเลือกสื่ออย่างไรเพื่อเราจะดูหรือฟังได้อย่างสบายใจ ถ้าพระเจ้าทรงอยู่กับเรา (แนวคิดเพิ่มเติมสำหรับสอนหัวข้อนี้อยู่ในหน้า 9)

“**นำปฐมวัยกลับบ้าน**” หน้า 64: ท่านอาจจะเดินสำรวจกับครอบครัวว่ามีสื่ออะไรบ้างที่ท่านเห็นได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงสร้างสมาชิกครอบครัวอาจจะอยากเก็บสิ่งของวาดรูป หรือถ่ายภาพงานสร้างที่พวกเขาชื่นชอบเป็นพิเศษ ท่านอาจจะปิดโดยร้องเพลง “พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักฉัน” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, หน้า 16–17)

การสังสรรค์ในครอบครัวเพื่อช่วยผู้สอนศาสนา

ดิฉันเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ของศาสนจักร และชอบช่วยผู้สอนศาสนาในวอร์ดอยู่เสมอ ดิฉันมักเห็นว่าแม้ผู้สนใจไม่สะดวกจะฟังบทสนทนาแต่พวกเขายินดีมาร่วมการสังสรรค์ในครอบครัว

ครั้งหนึ่งดิฉันชวนผู้สอนศาสนาเต็มเวลาและครอบครัวหนึ่งที่ไม่ได้เป็นสมาชิกมาการสังสรรค์ในครอบครัวของดิฉัน ก่อนพวกเขามาถึง ดิฉันนวดอาหารและสวดอ้อนวอนขอให้พระวิญญานสถิตอยู่ที่นั่นและเปิดใจพวกเขาให้รับพระกิตติคุณ เราดูวิดีโอที่ผู้สอนศาสนาเกี่ยวกับการช่วยครอบครัวให้ก้าวหน้าและเกิดความไว้วางใจ หลังจากนั้นเราพูดถึงความรู้สึกเกี่ยวกับวิถีทัศน์ พระวิญญานแรงกล้ามาก

เวลานี้ครอบครัวที่ยอดเยี่ยมฉันยินดีเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณโดยพบกับผู้สอนศาสนา เราทุกคนได้รับการเชิญให้ช่วยงานเผยแผ่ศาสนา และดิฉันเห็นว่า การสังสรรค์ในครอบครัวเป็นวิธีที่ได้ผลในการแบ่งปันปีติของการมีพระกิตติคุณในชีวิตดิฉัน

มาเรียเดลอส แองเจเลส วิลคา ซาบาลอส, เปรู

ระลึกถึงพระองค์ ในวันสะบาโต

โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส

นิตยสารศาสนจักร

ปทเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์ของเราเกี่ยวกับการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ดำเนินไปด้วยดี—จนกระทั่งมีคนพูดถึงโทรทัศน์

เมื่อมีคนสอดแทรกความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับการดูโทรทัศน์วันอาทิตย์ว่าเหมาะสมหรือไม่ สมาชิกชั้นเรียนบางคนเริ่มกะเกณฑ์ ไม่นานนักสมาชิกชั้นเรียนคนอื่นๆ ก็เริ่มไม่พอใจ พระวิญญูณซึ่งอยู่ในการสนทนาของเราตอนแรกถูกแทนที่ด้วยความตึงเครียดที่สัมผัสได้

เมื่อเห็นความขัดแย้งเริ่มทวีขึ้น ครูจึงขอให้เคนเนธ เพย์น สมาชิกคนหนึ่งในฝ่ายประธานสวดศพ เขายืนขึ้นและเริ่มเล่าเรื่องไบรอันลูกชายที่เคยรับใช้ในคณะเผยแผ่ญี่ปุ่นโตเกียวเหนือ เมื่อประธานเพย์นและครอบครัวไปรับไบรอันที่สนามบินเมื่อเขากลับจากงานเผยแผ่ในเดือนมีนาคมปี 2003 เขาบ่นเรื่องขากรรไกรแข็งและปวด ภายในไม่กี่สัปดาห์ แพทย์วินิจฉัยว่าไบรอันเป็นมะเร็งต่อมน้ำเหลือง

หนึ่งเดือนต่อมาเขาเริ่มรับเคมีบำบัดจากนั้นจึงฉายแสง ประธานเพย์นบอกว่าคณะแพทย์วางแผน



ถ้ากิจกรรมเหล่านั้นทำให้เราเชวจากการระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการปฏิบัติศาสนกิจในวันสะบาโตดังที่พระองค์จะทรงปฏิบัติ เราควรพิจารณาการเลือกของเราอีกครั้ง

ไว้ว่าจะปลูกถ่ายไขกระดูกวันที่ 22 กันยายน แต่หลังจากวันที่หนึ่งของเดือนนั้น “ไบรอันเริ่มมีปัญหา”

เขาเข้าโรงพยาบาลสัปดาห์ที่สองของเดือนกันยายน จากนั้น เนื่องด้วยมะเร็งลุกลามอย่างรวดเร็ว คณะแพทย์จึงคิดว่าสายเกินไปแล้วสำหรับการปลูกถ่ายไขกระดูก ครอบครัวพาไบรอันกลับบ้านในวันที่ 21 กันยายน เขาเสียชีวิตเช้าวันรุ่งขึ้น

“22 กันยายนเป็นวันพิเศษสำหรับผมและครอบครัว” ประธานเพย์นกล่าว “ในวันนั้นเราใช้เวลาไปถึงไบรอัน สิ่งที่เขาทำเพื่อครอบครัวเรา การที่เขาสละสองปีสุดท้ายของชีวิตให้พระเจ้าและคนญี่ปุ่นที่เขารัก เราคิดถึงเขา ในวันนั้นเราครุ่นคิดถึงชีวิตเขาและยกย่องความหลังของเขา”

ประธานเพย์นกล่าวว่า สำหรับเราทุกคน วันอาทิตย์เป็นวันที่เราจะใช้เวลาระลึกถึง

“เราใช้เวลาไปเข้าร่วมประชุมของศาสนจักร รับส่วนศีลระลึก เสียใจเพราะบาปของเรา และไตร่ตรองความทุกข์เวทนาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพื่อเรา” เขากล่าว “เรารับใช้ เรารัก และเราพยายามไม่ว่าจะไปตามกิจกรรมที่ขัดขวางเราไม่ให้สัมผัสการพระองค์”

ประธานเพย์นกล่าวว่าถ้ากิจกรรมวันอาทิตย์ช่วยให้เรามีวิญญูณดังกล่าว เราอย่าลืมระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดและการปฏิบัติศาสนกิจในวันสะบาโตดังที่พระองค์จะทรงปฏิบัติเราควรพิจารณาการเลือกของเราอีกครั้ง

จากนั้นเขาก็นั่งลงและไม่พูดอะไรอีก เขาไม่จำเป็นต้องพูด พระวิญญูณกลับเข้ามาในห้องเรียนแล้ว และเราทุกคนกำลังฟังอยู่ ■



บริคัม ยังก์

บริคัม ยังก์ นำ ผู้บุกเบิก ออกจากนอกรัฐอิลลินอยส์ ไปหุบเขาซอลท์เลค แม้ท่านจะเป็นประธานศาสนจักร แต่ท่านรับใช้เป็นผู้ว่าการแคว้นยูทาห์เช่นกัน **Eagle Gate** เป็นจุดสังเกตตรงทางเข้าที่ดินของท่าน บริคัม ยังก์ใช้ **ไม้เท้า** ทำเครื่องหมายตรงจุดที่จะสร้าง **พระวิหารซอลท์เลค** ท่านเป็นประธานศาสนจักรนาน 30 ปี นานกว่าศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายทุกคน



6 ลียโฮนา เชื่อเชียววิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ทั่วโลกให้มีส่วนร่วมใน “การทดลอง
เป็นสานุศิษย์” เราขอให้พวกเขาศึกษา
คำสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่งของพระเยซูคริสต์
หรือเรื่องราวเกี่ยวกับพระองค์เป็นเวลาหนึ่ง
สัปดาห์และรายงานว่าการศึกษานั้นส่งผล
ต่อวิธีที่พวกเขาดำเนินชีวิตอย่างไร ดูรายงาน
หน้า 22 จากสมาชิกทุกคนที่มีส่วนร่วมใน
การทดลองนี้ พวกเขาพูดถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้
และอธิบายว่าสิ่งนั้นเปลี่ยนวิธีที่พวกเขา
ทำตามพระเจ้าช่วยให้รอดในปัจจุบันนี้อย่างไร

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

